

பரமபதிநீனை.

சீவகசிந்தாமணி.

சீவகனது (சரித்திரத்தை யுணர்த்தும்) காவியம். சிந்தாமணிகருதியது கொடுக்கும் ஒருவகைநிதி. இப்பொருட்பெயர் இரப்போர்குறையை யொழித்துப் பெருஞ்செல்வந்தருதல்போலக், கற்போர் அறியாமைக் குறையையொழித்துச் சொற்கவை, பொருட்சுவையென்னும் இவற்றையுணரு முணர்ச்சிச் செல்வத்தைத்தரும் இக்காவியத்தின் மேல்நின்று உவமையாகுபெயராய் இந்நூற்குக்காரணக்குறியாயிற்று. சீவகனது எனவிரிதலால் சீவகசிந்தாமணியென்னுந்தொடர் செய்யுட்சிழுமையென்னும் பொருட்பிறிதின் கிழுமைப்பொருளில்வந்த ஆரம்பவேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர். எனக்கேடு “உயிரீராகிய வயர்திணைப்பெயரும்—புள்ளியிறுகியுயர்திணைப்பெயரும் — எல்லாவழியுமியல் பெனமொழிப” எனத்தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரம் தொகைமரபில்வருஞ் சூத்திரத்தில் “உயிரீறுபுள்ளியிறுகி” என்றமிகையால், நன்னூலில் “சிலவிகாரமாமுயர்நினை” என்றவிதியால். சொற்கவை—குணம், அலங்காரம் எனவிருவகைப்படும். சீவனது சரித்திரம் என்றது “மீனேறுயர்த்த கொடிவேந்தனை வென்றபொற்பிற்—ரூனேறனையானுளன் சீவகசாமியென்பான்—வானேறநீண்ட புகழான் சரிதம்மிதனைத்—தேனூறநின்று தெருண்டாரவை செப்பலுற்றேன்” எனவருஞ் செய்யுளால் உணர்க.

கோவிந்தையார் இலம்பகம்.

கோவிந்தையார் நந்தகோன்புத்திரி. இலம்பகம் நூன்முடிபு. இலம்பகம் அசைவு. அதுதொழிலாகுபெயராய்ப் பலமலராற்றொடுத்த மாலைமேல் நிற்பலால் தொழிலாகுபெயர், அது உவமிக்கப்படு பொருளாகிய பலசொல்லாற்றொடுத்த செய்யுள்மேல் நிற்பலால் உவமையாகுபெயராய்ப் (பிண்டமும் பிண்டித்தபொருளும் வேறன்மையால்) சிறுபாகமாகிய நூன்முடிபுக்குக்காரணக்குறியாய்வந்தது. கோவிந்தையாரை மணம்புரிந்த இலம்பகம் எனவிரிதலால் எய்தப்படுபொருளில்வந்த உருபும்பயனுந்தொக்கஇரண்டாம்வேற்றுமைத்தொகைநிலைத்தொடராகக்கொள்க. இலம்பகம் வடசொல். நூன்முடிபு படலம். பிண்டம் நூன்முடிபு. பிண்டித்தபொருள் செய்யுள். கோவிந்தையார். கோவிந்தையென்னும் இயற்பெயர் முன்வந்த பலர்பால் முடிபாகிய ஆர் என்னும் இடைச்சொல் உயர்த்தற்பொருள் மேல்நின்றது. இவ்விலம்பகம் வீரமகளைப் புணர்ந்தமையையுணர்த்தி நிற்பலால் வாகைத்துறையிலமையும்.

- (1) ஆர்வவோரரிந்தச்சணந்திபோய்
வீரன்னுணிழல்விளங்கநோற்றபின்
மாரிமொச்சுளின்மாய்ந்துவிண்டொழிச்
சோர்வில்கொள்கையான் ஞேற்றநீங்கினான்.

இ - ன். அச்சணந்திபோய்—ஆரியநந்தி இவ்விடத்தினின்றும் போய், வீரன் தான் நிழல்விளங்க—ஸ்ரீவர்த்தமாநஸ்வாமிகள் சமவசரணத்தில் விளங்கும்படி, ஆர்வம்வோர் அறிந்த (பிறப்பிற்குக் காரணமாகிய) ஆசையென்கிற வேரினைமுற்றுங் களைந்து, நோற்றபின் — தவஞ்செய்தபின்பு, சோர்வுஇல் கொள்கையான் (நோற்றலில்) தளர்ச்சியில்லாத அக்கொள்கையை யுடையவன், விண்டொழி—தேவர்கள்வணங்க, மாரிமொக்குள் இன்மாய்ந்து—நீரிற் றேன்றியிருமிழிபோலமறைந்து, தோற்றம் நீங்கினான்—பிறவியினின்று நீங்கினான்.

(நச்சினார்க்கினியர்உனா) அச்சணந்தி இவ்விடத்து நின்றுமபோய், தாணிழலிலேவிளங்கும்படி. வேளையறிந்து நோற்றபின்பு, அக்கொள்கையான், விண்டொழிமொக்குளின்மாய்ந்து பிறவிரீங்கினான் என்க.

நீரிற்றேன்றிய நீர்க்குமிழி அந்நீரினொடுங்கிப் புலப்படாமையோல, மூத்தியடையுங்காலத்தில் அவ்நிருடேனியி லொடுங்கிப் புலப்படாது மறைதலின் மாரிமொக்குளின் மாய்ந்துஎன்றார். நோற்ற இறந்தகாலப்பெயரொச்சம் நோல்பருதி, தகரமெய் இடைநிலை, நகரமும் தகரமும் நகரமாகத் திரிதல் சந்தி, அ எச்சலிருதி. இதுபிறபெயர்கொண்டது. இன் உருபு ஒப்புப்பொருட்டு. வின் இடவாரு பெயராய்த் தேவர்கள்மேல் நின்றது. கொள்கையான் என்பதின் முதலில் அகரச்கூட்டுத் தொகுத்தல். மாய்ந்து இறந்தகால வினையெச்சம், மாய் (மறைவு) பகுதி, நகரமெய்ச் சந்தி, தகரமெய் இடைநிலை, உ எச்சலிருதி. தோற்றம்நீங்கினான் நீக்கப்பொருளில்வந்த ஐந்தாம்வேற்றுமைத் தொகையிலைத்தொடர். ஸ்ரீவர்த்தமாநஸ்வாமிகள் இருபத்துநான்காந் திர்த்தங்கரர். சமவசரணம் பூமிக்கு, ஐயாயிரம்வல்லு யரத்தின்மேல் பன்னிரண்டோசனை யளவுள்ள தாய்ச்சொதருமேந்திராதிதேவர்களால் நிருமிக் கப்பட்ட சினாலயம். இதற்குப் பூமியிலிருந்து இருபதாயிரம்சோபானமூள் ளதென்பார். இதனால் சீவகனாகிரியனாகிய அச்சணந்திமுத்தியடைந்தது கூறப்பட்டது.

(க)

- (2) நம்பனித்தலைநாகநன்னகர்ப்
பைம்பொனோடைசூழ்பருமயானையுஞ்
செம்பொனீன்கொடித்தேரும்வாசியும்
வெம்பலூர்துலாம்வேனிலானினே.

இ - ன். நம்பன்—சீவகன், இதலை—இவ்வுலகில், நாகம்நல்நகர்—தேவருலகுபோலப்பொலிவுவாய்ந்த இராசமாபுரத்தில், பைம்பொன் ஓடைசூழ்—பசியபொன்னுற்செய்த நெற்றிப்பட்டத்தையணிந்த, பருமம் யானைஉம்—கவசத்தையுடைய யானையையும், செம்பொன் நீன்கொடி தேர்உம் வாசிடம்—செவந்தபொன்னுலமைந்த நீண்டகொடிகட்டிய தேரையும் குதிரையையும்

வெம்ப ஊர்ந்து (கண்டோர்) விரும்பஏறி, வேனிலான்இன் உலாவும்—மன்
மதனைப்போல (பெண்களுக்கு விருப்பத்தைத்தந்து) நடப்பானுயினான்.

ந - னா. நம்பன், இவ்வுலகில் நாகம்போலு மிராசமாபுரத்தே, யானை
முதலியவற்றைக்கண்டார் விரும்பவேறி, வேனிலான்போல மகளிர்க்குவேட்
கைவினைத்துநடக்கும் என்க.

வெம்ப எதிர்கால வினையெச்சம் வெம்புபுகுதி, உகரக்கேசெந்தி, அ எச்
சவிகுதி. உலாம் சுற்றுயிர் மெய்கெட்டுநின்ற திணைபால்கட்குப் பொதுவா
கிய செய்யும் என்னும் வினைமுற்று நம்பன் என்னுஞ் சிறப்புப்பெயரால்பொ
துமைநீங்கி உயர் திணை யாண்பால்மேல் நின்றது. சுற்றுயிர் மெய்கெடுகல்
“செய்யுமெனச்சம்” என்னுஞ் சூ—இல் “முற்றேல்” என்பதனால். பொ
துமையைச்சிறப்புப் பெயர்வந்துநீக்கல் “பொதுப்பெயர்வினைகளின்” என்ற
சூ—ஆல்.

(௨)

வேறு.

- (3) கலையினதகலமுங்காட்சிக்கின்பமஞ்
கிலையினதகலமும்வீணைச்செல்வமும்
மலையினிலகலியமார்பனல்லநிவ்
வுலகினிலையெனவொருவனாயினான்.

இ - ன். கலையினது அகலம் உம்—கல்லிகாரணமாகப் பிறக்கும் ஞான
மும், காட்சிக்கு இன்பம்உம்—அப்பருவத்திலே பிறப்பதோரழகும், கிலையி
ன்அது அகலம்உம்—விஸ்முதலிய ஆயுதங்களைப் பழகியவகையால் அப்பருவத்
திலேபிறக்கும்வீரமும், வீணைச்செல்வம்உம்—தாளத்தினோடேகண்டத்திலும்
வீணையிலும் பிறக்கும்பாட்டும் ஆகிய இந்நான்கும், மலையினில் அகலியமார்
பன் அல்லது—மலையைப்போல அகன்ற மார்பையுடைய சிவகலையல்லாமல்,
இவ்வுலகினில் இல்லையென்ன—இவ்வுலகிலாவைஇல்லையென்னும்படி, ஒருவன்
ஆயினான்—தானொருவனேயானான்.

ந - னா. ஞானமும் அழகும் வீரமும் காமமுமாகின்ற ஞன்சீவகன், இவ
னல்லாது இவ்வுலகில்ஞானமுதலியன இல்லையென்னும்படி தானொருவனே
யாயினான் என்க.

சீவகனுக்குப் பதினைந்துவருடஞ்சென்றபின் நல்வினையாற் பிறக்கின்ற
குணங்களைச் சொல்லுகின்றமையால் அப்பருவத்திலேஎன உனாகாரக்கூறி
ஞர். இசையும் நாடகமும் காமத்தைத்தருதலால் அவைகளாற்பிறக்கும் கா
மத்தை வீணைச்செல்வம்என நூலாகிரியர் கூறினார். அரசனுக்குச் சிறந்தன
இந்நான்கும் என்றார். இன்னுருபிற்கு இன்சாரியை வருதலில்லாமையால்,
மலையினினகலிய என்னும் பாடத்தை மலையினிலகலிய எனப்படாங்கொண்
டாம் “இன்னெனவருஉம் வேற்றுமையுருபிற் — கின்னென்சாரியையின்
மைவேண்டும்” என்பது தொல்காப்பியம். அகலம் பண்பாகுபெயராய் ஞா
னத்தின்மேலும் வீரத்தின்மேலும் நின்றது. கலையினதகலம், கிலையினதக
லம் ஏதுப்பொருளில்வந்த ஆறும்வேற்றுமைத்தொகாநிலைத்தொடர். அகலிய
இறந்தகாலப்பெயரெச்சம் அகல்புகுதி, கடைக்குறையாய்நின்றஇன் இறந்த

காலவிடைநிலை, யகரத்தோற்றம்சந்தி, அவிகுதி. சிலையினதகலம் என்பதற்குக் கலைமகள் எனவும், காட்சிக்கின்பம் என்பதற்குவீற்றுத்தெய்வம் எனவும், சிலையினதகலம் என்பதற்கு வீரமகள் எனவும், வீணைச்செல்வம் என்பதற்கு மாதங்கியெனவும் பொருள்கொண்டு, இவர்கள்தாம் இச்சீவகனல்லாது வேறியாங்களென்றில்லையென்னும்படியானான் எனப்பொருள்கொள்ளுதலும் ஒன்று. வீற்றுத்தெய்வம் அப்பருவத்திற்குரிய தெய்வம். (ங)

வேறு.

- (4) நாமவென்றிவேனகைகொணமார்பனைக்
நாமனெயெனக்கண்ணிமங்கையர்
தாமரைக்கனூற்பருகத்தாழ்ந்துலாங்
கோமகன்றிறத்திற்குகூறுவாம்.

இ - ள். நாமம்வென்றிவேல்—அச்சத்தைத்தரும் வெற்றிவாய்ந்த வேலினையேந்திய, நகைகொள் மார்பனை—முத்துவடமணிந்த மார்பையுடைய சீவகனை, கண்ணிமங்கையர் காமனே என்னதாழ்த்து — கண்ணிப்பெண்கள் இவன் மன்மதனெயென்று தாழ்த்து, தாமரைக்கனூற்பருக—தாமரைமலர் போன்றகண்களால் பருகும்படி, உலாவும் கோமகன் நிறத்து உற்றகூறுவாம்—நடக்கும் அவ்வரசுகுமார னிடத்துப்பொருந்தியகாரியங்களை இனிச்சொல்லுவாம்.

ந - ரை. அங்ஙனமொருவனாகிய மார்பனை மங்கையர் காமனெயென்று கண்ணூற்பருகும்படி நடக்கும் இவனிடத்துப்பிறந்த காரியங்களைக் கூறுவாம் என்றார் என்க.

நாமம் உரிச்சொல்லடியாகப்பிறந்த பண்புபெயர்ச்சொல்காம்பகுதி, அம் பண்புப்பெயர் விசுதி. நகைபல் இது உவமையாகுபெயராய் முத்துவடத்தின்மேல்நின்றது. உற்றசெயப்படுபொருள்மேல்நிற்தலால் உரிச்சொல்லடியாகப்பிறந்த அஃறிணைப்பலவின்பாற்படர்க்கைவினைமுற்றுப்பெயர், உறுபகுதி, முதனிலையெழுத்தாய்த்தோன்றிய தசரமெய் இடைநிலை, உகரச்சேசெந்தி, அவிகுதி. (ச)

- (5) சில்லம்போதின்மேற்றினாந்துதேனுலாம்
முல்லைகாொனப்பூப்பொய்ந்நிரா
புல்லுகன்றுளிப்பொழிந்துபால்படும்
கல்லென்சுமமையோர்கடவின்றிக்கதே.

இ - ள். சில் அம்போது இன்மேல் (பின்பணிக்காலத்திற்கு அழிகின்றமையால்) சில ஆனஅழகிய போதின்மேல், தேன்தினாந்து உலாவும்முல்லை—வண்டுகள்சாய்ந்துலவு முல்லைச்செடிகள், கார் என்னபூப்ப—இப்பொழுது மேகமென்றமலர, மொய்நிரா புல்லுகன்று உள்ளிபால்பொழிந்து—நெருங்கியபசுக்கள் தம்மைத் தழுவியகன்றுகளை நீனைத்துப் பாலைப்பொழிதலால், படும்கல்லென்சுமமை—(சறக்குமிடத்து) உண்டாகும் கல்லென்னும் ஒலியானது, ஓர்கடல் இன்பரிக்கது—ஒருகடலைப்பார்க்கிலுமெம்பட்டொலித்தது.

ந - னா. நிராதான்புல்லங் கன்றைநினைத்து, முல்லையொனப் பூப்ப
த்தானே பாலப்பொழிதலால் பதிமொலி ஒருகடலினுமிக்கதென்க.

பின்பனிக்காலத்துக்கு முல்லையரும்புகளழிதலால் சிலஎன்றார். போது
கிண்கிணியாய்க்கொள்ளுமலர். என் என்னுமிடைச்சொல் இசைப்பொருள்
மேல்நின்றது. கல் ஒலிக்குறிப்பு. திரைந்து இறந்தகாலவினையெச்சம் திரை
பகுதி. புல்லுமுதனிலைத்தொழிற்பெயர். உள்ளி இறந்தகாலவினையெச்சம்.
உள்பகுதி, எகரமெய்ச்சந்தி, இல்குதி. பொழிந்து காரணப் பொருளில்வந்த
இறந்தகால வினையெச்சம். பொழிபகுதி. இன்உருபு உயர்வு குறித்தவின்
மேல்நின்ற எல்லைப்பொருளில்வந்த ஐந்தனுருபு. பூப்ப நிகழ்காலத்தில்வந்த
வினையெச்சம் பூபகுதி, பகரமெய்விரித்தல்விசாரம், பகரமெய்ச்சந்தி, அல்குதி.
பால்கறக்கும் ஒலியைமேகமெனக்கருதிப்பூத்தன என்றமையால்மயக்கவணி.
இதனை வடநூலார் பிராந்திமதலங்காரம் என்பார். பின்பனிக்கால நிகழ்கின்
றமையால் எனவும் உரையுண்டு. (ரு)

- (6) மிக்கநாளினால்வெழுமும்மதம்
உக்கதேனிநோடுநிவார்களை
ஒக்கவாய்நிறைந்தொழுகுருன்றின்மேல்
மக்களின்மடங்கன்மொய்ம்பினார்.

இ - ன். மிக்கநாளின்ஆல் (இவ்விதமான) ஒலிமிஞ்ந்தநாளில், உக்கதே
னின்ஒடு—மலர்களினின்றும் சிந்தியதேனிநோடு, வேழம்மும் மதம்ஊறி—
யானையின் மூன்றாமதங்களு மூறுதலால், வார்களை — நீண்டகளைகள், ஒக்க
வாய்நிறைந்து—தம்முளொக்கவாயளவுநிறைந்து, ஒழுகுருன்று இன்மேல்—
வழிந்துபாயுமலையின்மேல், மடங்கல் மொய்ம்பினார்—சிங்கத்தையொத்த வலி
மையுடையவராகிய, மக்கள் ஈண்டினார்—வேடர்கள் நெருங்கினார்கள்.

ந - னா. இங்ஙனம் ஒலிமிக்கநாளிலே குன்றின்மேல் மொய்ம்பினாரா
கிய வேடொல்லாரும்வந்து தங்களிலேநிரண்டார் என்க.

மும்மதம் இரண்டிக்ஃபாலத்திலும் துதிக்கையிலுள்ளது ஒழுகும்மதம். ஒக்க
உவமவுருபிடைச் சொல்லடியாகப்பிறந்த நிகழ்காலவினையெச்சம் ஒ இடைச்
சொற்பகுதி, குசாரியை, ககரத்தோற்றமும் உகரக்கேடுஞ்சந்தி, அ எச்சவிகு
தி. மக்கள்பலர்பாற்பட்டர்க்கைப்பெயர்ச்சொல் மகபகுதி, கள்விகுதி, அகரம்
தொகுத்தல். மொய்ம்பினார் பண்படியாகப்பிறந்த குறிப்புமுற்றெச்சம். ஊறி
காரணப்பொருளில்வந்த இறந்தகாலவினையெச்சம் ஊறுபகுதி. ஈண்டினார்
பலர்பாற்பட்டர்க்கையிறந்தகாலவினைமுற்று ஈண்டுபகுதி. ஆல் ஏழனுருபுநிற்
குமிடத்து மூன்றனுருபுநிற்பல் உருபுமயக்கம். இதுமிகுதிநலிந்தியணி. இத்
னைவடநூலார் அதியுக்கியலங்காரம் என்பார். (ஈ)

- (7) மன்னவன்னிராவர்துகண்ணுறும்
இன்னநாளினுற்கோடுநாமெனச்
சொன்னவாயுளையொருவன் புட்குரன்
முன்னங்கூறினான்முழுதுணர்வினான்.

இ - ன். இன்னநாளின்ஆல்—இத்தன்மைத்தாகியநாளில், மன்னவன்

நிலாவந்து கண்ணுறும்—(வேடர்கள்) அரசனுடைய பசுக்கள்வந்துசேரும், நாம்கோடும் என்ன (அவற்றை) நாம்கொள்வோமென்று, சொன்ன ஆயுள் ஏ-
சொன்ன அப்பொழுதே, புந்ருரல்முன்னம் — பறவைக் குரலின்குறிப்பை, முழுது உணர்வினான் ஒருவன்கூறினான்—நிமித்தங்களெல்லாவற்றிலும் அறிவுடைய வொருவன்சொன்னான்.

ந - னா. அங்ஙனம் ஈண்டினவர்கள், இத்தன்மைத் தாகியநாளிலே நிலாவந்துசேரும், அதனை நாம்கொள்ளுதமெனக்கூறிய அப்பொழுதே, புட்கூறிய குரலின்குறிப்பை, நிமித்தமெல்லாவற்றிலும் அறிவுடையானொருவன் கூறினான் என்க.

இன்னநாள் இளவேனிற்சூரியநாள். இன்னபண்பின்மேல்நின்ற சுட்டடியாகப்பிறந்தகுறிப்பு வினைப்பெயசொச்சம் இ சுட்டிடைச்சொற்பகுதி, எனகரமெய்விரித்தல் விகாரம், எனகரமெய்சந்தி, அ எச்சவிகுதி. கோடும்தன்மை ப்பன்மை யெதிர்காலவினைமுற்று கொள்பகுதி. முதல் ஈளல்விகாரம், தும் தன்மைப்பன்மைவிகுதி, எனகரக்கேடும் தகரத்திரிபுஞ்சந்தி. (எ)

(8) அடைதூநாரியாயடைந்தகாலையே
குடையும்பிச்சமுமொழியக்கோன்படை
யுடையும்பின்னரோயொருவன்மேறினான்
உடைதுஞ்சுடிவிற்தேனுடைந்ததொப்பவே.

இ - ன். நாம்நிலா அடைதும்—நாம்பசுவையடிப்போம், அடைந்தகாலையே—அடித்தகாலத்தில், கோன்படை—அரசன்சேனை (வந்து போர்செய்து) குடைஉம் பிச்சம்உம் ஒழிய—குடையும்யிலிறகாற்கட்டிய குஞ்சமும் அவ்விடத்தேகிடக்க, உடையும்—பின்னிட்டித்தோற்கும், பின்னர்—தோற்றப்பின்பு, சுடுஇல்—சுடுதலால், தேன்உடைந்ததுஒப்ப — வண்டுகள் கெட்டாற்போல, ஒருவன்தேரின்ஆல் உடைதும்—ஒருவன்தேராற்கெடுவோம்.

ந - னா. நாம்நிலாயையடிப்போம், அடித்தபொழுதே அரசன்படைவந்துபொருதுகுடையும் பிச்சமும் அவ்விடத்தேகிடக்கத்தானேகெடும், அது கெட்டபின்பு சுடுதலால் தேனினம் கெட்டாற்போல ஒருவன்தேராற் கெடுவோம்.

சுடு என்பது “கெடுவாக” என்பதுபோல முதனிலையே தொழிற்பெயராய் ஏதுப்பொருளில்வந்த ஐந்தனுருபு ஏற்றது என்பார்; வினைமேல்நின்ற வினைப்பெயரன்றிவினைமாத்திரை உணர்த்திநின்று உருபேற்றது என்றார், அடைதும், உடைதும் தன்மைப்பன்மை யெதிர்காலவினைமுற்றுகள் அடை, உடைபகுதிகள், தும்விகுதி. பின்னர் காலப்பொருள்மேல்நின்ற இடைச்சொல்பின்பகுதி, எனகரமெய்சந்தி, அர்விகுதி.

(9) என்றுகூறலுமேழைவேட்டுவீர்
ஒன்றுதேரிலொருவன்கூற்றமே
என்றுகூறினுமொருவனென்செயும்
இன்றுகோடுநாமெழுகென்றேகினார்.

இ - ன். என்று கூறலும்—என்று நிமித்தங்கள்கூற, ஏழைவேட்டுவீர்—

அரியாமைமையுடையவேடோ, ஒருவன்கூற்றம்எ என்றுகூறினும்—ஒருவன் இயமனையென்று உலகம்சொன்னாலும், ஒருவன் ஒன்றுதேரின்ஆல் என்செய்யும்—அவ்வொருவன் ஒருதேரினால் நம்மையென்னசெய்வான், நாம் இன்று கோடும்—நாம்பகைவஇன்றுகொள்வோம், எழுக என்று ஏகினார்—எழுந்திருக்கக்கடவீனொன்று பசுநிற்குமிடத்துக்குச் சென்றார்கள்.

ந - னா. அவன்கூறின வளவிலே அவனைவேட்டுவீனான விகழ்ந்து, ஒருவன்கூற்றமேயென்று உலகங்கூறினும், அவ்வொருவன் ஒருதேரால் ஒன்றுச் செய்யமாட்டாளுகவின் இன்றுகொள்ளக்கடவேம், எழுந்திருப்பீராக வென்றுகூறி நினைத்திற்ற இடநோக்கிப்போனார் என்க.

கூறலும் நிகழ்காலவினையெச்சம் கூறுபகுதி, அல்சாரியை, உகரக்கேடு சந்தி, உம்விகுதி. பின்நின்ற ஒருவன் என்னும் பெயர்ச்சொல்முன் அகரச் சுட்டுத் தொகுத்தல். வேடங்வர் வேட்டுவீர் விளியுருபேற்றுநின்றது “ரவ் வீற்றுயர் பெயர்க்கு” என்னுஞ் சூ—இல் “அ இ ஈ யாதல்” என்றவிதியால். எழுக என்னும் வியங்கோள் வினைமுற்றி னீறுகெட்டது. ஒன்று தேரினோடொருவன் எனவும் பாடம்.

(க)

(10) வண்டுமுக அருதநவமார்ந்தவர்
தொண்டகப்பறைதுடியோடார்த்தெழு
விண்டுதெய்வதம்வணங்கிவெல்கென
மண்டிநூர்கிராமணந்தகாலேயே.

இ - ன். வண்டுமுக அருதநவம் ஆர்ந்தவர்—வண்டுகள்மொய்த்தல் நீங்காத மதுவினைப்பருகி, தொண்டகப்பறை—ஆகோட்பறை, துடிஒடு ஆர்த்து எழ—சூறிஞ்சிலிப்பறையோடொலித்தெழாநிற்க, தெய்வதம்வணங்கி—முருகக்கடவுளைவணங்கி, விண்டு (குட்டியங்காரனோடு) பகைத்து, நிராமணந்தகாலே—பசுக்கள்வந்து கூடியகாலத்தில், வெல்க எனமண்டிநூர்—வெல்லக்கடவீனொன்று நெருங்கி வேடர்கள் சென்றார்கள்.

ந - னா. அங்ஙனமேகினவர் நவம்ஆர்ந்து பறைதுடி யோடார்த்தெழு, முருகனைவணங்கி விண்டுகிராவந்துகூடினவளவிலேவெல்கவெனக்கூறி, மிக்ஞ்சென்றார் என்க.

அருனன ஈறுகெட்டுநின்றதை விகாரம் என்றார். ஆர்ந்தவர் முற்றெச்சம். மூசீமுதனிலைத்தொழிற்பெயர். தொண்டகம் ஆகோட்பறை. தொண்டகப்பறை தொண்டகமாகிய பறையெனவிரிதலால் தொண்டகமாகிய சிறப்புப் பெயர் பறையென்னும் பொதுப்பெயரை விசேடித்துவந்த இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. விண்டு இறந்தகால வினையெச்சம் வீன்பகுதி, ளகரம்ணகரமாகத்திரிதல் சந்தி, டகரமெய் இடைநிலை, உ எச்சவிகுதி. மணந்த இறந்தகாலப்பெயரெச்சம் மணபகுதி. வெல்கவியங்கோள் வினைமுற்றினீறு தொக்கது. தெய்வதம் வடசொல்.

(க0)

(11) பூத்தகோங்குபோற்பொன்சுமந்துளார்
ஆய்ச்சியர்நலக்காசெறுணனான்

கோத்தரித்திலக்கோதைமார்பினான்
வாய்த்தவந்நினைவன்னுவன்சொன்னான்.

இ - ன். பூத்தகோங்குபோல் பெண்சுமந்துள்ளார் — மலர்ந்தகோங்கு மலரைப்போல தேமல்பூப்பப்பெற்ற, ஆய்ச்சியர் நலத்துக்கு—இடைப்பெண் கள்தருமின்பத்துக்கு, ஆசெல்துண்ணுன்னான்—ஆதிண்டு குற்றியையொத்தவு னாகிய, கோத்தரித்திலம்.கோதைமார்பினான்—கோவைசெய்தமுத்துமாலையை யணிந்தமார்பையுடையவனாகிய நந்தகோனுடைய, அரினாவாய்த்த வன்னு வன்—அப்பசுக்கூட்டத்தில் தப்பாத ஒருநிமித்திகன்.

ந - னா. ஆய்ச்சியர் நலஞ்சேர்தற்கு ஆதிண்டு குற்றியையொப்பானாகிய நந்தகோனுடைய அந்நினாயிலே வாய்த்த நிமித்திகன்.

இதுகுளகமாய் அடியில்வரும் பாட்டோடு, சொன்னான் என்பதுமுடிய நின்றலால்பொருள்கூறாதுவிட்டனம். பூத்த இறந்தகாலப்பெயரொச்சம்ப்புகுதி. கோங்குமலர்மேல்நின்றலால் முதலாகுபெயர். பொன் தேமல்மேல்நின்றலால் உவமையாகுபெயர். சுமந்துளார் முற்றெச்சம். நலக்கு அத்துச்சாரியை தொகுத்தல். சுமந்துளார் தெரிநிலை வினைமுற்றெச்சம். மார்பினான் குறிப் புவினைமுற்றெச்சம். கோத்த இறந்தகாலப் பெயரொச்சம் கோபகுதி, இது நித்திலம் என்னுஞ் செயப்படுபொருள்கொண்டது. ஆதிண்டு குற்றி பசுக்களி ன்தினவுபோக்குதற்கு மந்தையில் நாட்டியகட்டை. ஆய்த்தியர் எனவும் பாடம்.

(கக)

(12) பின்னையுள்புகுந்தழித்ததாதலால்
எள்ளன்மின்னினாயின் றுநீனொன
வெள்ளிவள்ளியின் விளங்குதோணலார்
முள்குமாயரும்மொய்ம்பொடேகினார்.

இ - ன். உள்பின்னையுள்புகுந்து—பசுக்கூட்டத்தில் கரிக்குருவிபுகுந்து, அழித்தது ஆதலால்—அழித்ததாகையால், நீர்இன்று — நீங்களிப்பொழுது, நினை எள்ளன்மின் என்னசொன்னான்...பசுவைக்காத்தலைக் கைக்கொள்ளுங்க ளென்றுகூறினான், வெள்ளிவள்ளியின்—வெள்ளியாற்செய்தவன்களால், விளங்குதோள் நல்லார்—விளங்காநின்ற கைகளையுடைய இடைப்பெண்களை, முள்கும் ஆயர்உம்—நீங்காத புதுமணவாளப் பின்னையரும், மொய்ம்புஒடு ஏகினார் (அதுகேட்டு) வலிமையோடு காத்தற்குச்சென்றார்கள்.

ந - னா. நிகைக்குள்ளேபுகுந்து காரியழித்ததாகலால் இன்று நீர்க்கிளையைக்காவலிகழாதொழிமினெனச்சொன்னான், அதுகேட்டுப் புதுமணவாளப் பின்னைகளுமொய்ம்புடனே காத்தற்கு ஏகினார் என்க.

சொன்னான் என்பதை என்ன என்பதனோடுகூட்டிப் பொருள்கொள்க. முள்கல் பிரியாதிருத்தல் “முசுப்போல முள்காந்திருப்பார்” என்பதனால் உணர்க. எள்ளன்மின் எதிர்மறை முன்னிலைப்பன்மைமே வல்வினைமுற்று என்பகுதி, ளகரத்தோற்றம்சந்தி, அல் எதிர்மறைவிகுதி, அனைத்தும் ஒருபகுதி, மின்விகுதி. உடன்பாட்டில் எண்மின் எனவரும். முள்கும் பெயரொச்சம் முள்குபகுதி. இது இறந்தகாலத்தின்மேல்நின்றது.

(கஉ)

- (13) காயமீனெனக்கலந்துகானினா
மேயவெந்தொழில்வேடரார்த்துடன்
பாயுமாரிபோற்பகழிசுந்தினர்
ஆயர்மத்தெறியிரினுயினர்.

இ - ன். காயம் மீன்என்ன—ஆகாயமுமீனு மென்னும்படி, கான்கலந்து நினாமேய—காட்டி.ற்கலந்து பசுமேய, வெந்தொழில்வேடர் ஆர்த்து—கொடுத்தொழிலையுடைய வேடர்கள்கோஷித்து, பாயுமாரிபோல் உடன்பகழிசுந்தினர்—பரந்தமழைபோல அப்பொழுது அம்புகளைச்சிந்த, ஆயர்—இடையர்கள், மத்துஎறியிரின் ஆயினர்—மத்தாற்கடைந்த தயிரைப்போல (அப்போருக்கு) ஆற்றாதுசிதறினர்.

ந - னா. ஆகாயமுமீனுமென்னும்படி. காட்டிலேகலந்துநினாமேய்கிற அளவிலே, வேடரார்த்துப்பரந்தமழையைப்போலப்பகழியையுடனே சிந்தினராக, ஆயர்மத்தாற்கடைந்த தயிர்போலச் சிதறினானாக.

சிந்தினர்முற்றெச்சம். ஆகாயத்திலேமீன்கலந்திருத்தல்போலக்காட்டில் பசுக்கலந்திருத்தலால் இதுதொழில்பற்றி வந்தவுலமையணி.

- (14) குழலுநவியமுமொழியக்கோவலர்
கழலக்காடுபோய்க்கன்றுதாம்பழித்
தழலைபாய்ந்துலாமுன்றிற்பள்ளியுண்
மழலைத்தீஞ்சொலார்மறுகவாய்விட்டார்.

இ - ன். குழல்உம்நவியம்உம் ஒழிய—வேய்க்குழலுங்கோடரியும் அங்கேகிடக்க, கோவலர்காடு கழலபோய்—(சிதறிய) இடையர்காட்டினின்று நீங்கப்போய், கன்றுதாம்பு அழித்து உழலைபாய்ந்து உலாம்—கன்றுகள்கட்டியதாம்பினையழித்து உழலைபோலப் பாய்ந்துலாவும், முன்றில்பள்ளிஉன்—முன்றிலையுடைய இடைச்சேரியில், தீம்மழலை சொல்லார்மறுக—இனியமழலைச்சொல்லையுடைய ஆய்ச்சியர்குழலும்படி.

ந - னா. அங்ஙனஞ்சிதறியகோவலர் குழலுங்கோடாலியுமங்கேகிடக்க காட்டைக்கழலப்போய், இடைச்சேரியில் மகளிர்நின்று சுழலும்படி.

இதுகுளகம் ஆதலால் அடியில்வரும் பாட்டோடுபொருந்தலால் வாய்விட்டார் என்பதற்குப்பொருள் கூறாதுவிட்டனம். உழலைகுதித்தாடும் ஒருவினையாட்டு. கோவலர் பசுக்கன்காத்தலில்வல்லோர். இல்முன்முன்றில் இலக்கணப்போலி. கழலநிகழ்காலவீனையெச்சம் கழல்பகுதி. உலாம் ஈற்றயலுயிர்மெய்கெட்டு நின்றபெயசொச்சம் முன்றில்என்னும் நிலப்பொருள்கொண்டது. மறுகளதிற்காலவீனையெச்சம் மறுகுபகுதி. சுசு.

- (15) மத்தம்புல்லியகயிற்றின்மற்றவர்
அத்தலைவிடினித்தலைவிடார்
உய்த்தனனொனவுடைதயிர்ப்புளி

• மொய்த்ததோணலார்முழுதுமீன்மீனார்

இ - ன். அவர்-அவ்வேடர்கள், மத்தம்புல்லியகயிற்றின்—பசுவின் தலையிற் பொருங்கியகயிற்றி னெகிழ்ச்சிபோல உத்தலைவிடார்—அவ்விடையுடைய

சிழுவீட்டாராயினும், இதலைவிடார்—இவ்விடத்துப்பசுக்களை நெகிழவிடாது, உய்த்தனர் எனவாய்விட்டார் — கொண்டுபோனார்களென்று வாய்திறந்து சொன்னார்கள், உடைதயிர் புள்ளி மொய்த்ததோள் நல்லார்முழுதும் ஈண்டினார். கடையும்போதுடைந்து சிதறியதயிரின் புள்ளிகள் நெருங்கிய தோள்களை யுடைய ஆய்ச்சியசொல்லாம் நெருங்கினார்கள்.

ந - னா. அவ்வேடர்க யிறுபோல அத்தலையை நெகிழவிட்டாராயின், இத்தலையை நெகிழவிடார் ஆதலால், இனி அந்நினையைக்கொண்டேபோயினா னெனவாய்விட்டார், அதுகேட்டுத் தோள்முழுதும் தயிர் புள்ளி செறிந்தநல் லார் திரண்டார் என்க.

மத்தகம் இடைக்குறை. இன்னுருபு ஒப்புப்பொருட்டு. விடாள்எதிர்ம றைமுற்றெச்சம். உய்ப்பொன்பது உய்த்தனர் என இறந்தகாலம் படக்கூறியது தெளிவுபற்றி வந்தகாலவழுவமைதி “வீனாவினு மிகவினும்” என்றரு- ஆல். கயிற்றின் விழின்என்றது தொழில்பற்றிவந்த வுலமையணியாதலால் நெகிழ்ச்சியெனக்கொண்டாம். அத்தலையென்றது போர்செய்யுமிடத்துஎனவு ம், இத்தலையென்றது வென்றிகொண்ட விடத்துஎனவுங்கொள்க.

வேறு

- (16) வலைப்படுமான்னெனமஞ்ஞையெனத்தம்
முலைப்படுமுத்தொடுமொய்குழல்வேய்ந்த
தலைப்படுதண்மலர்மாலேபிணங்க
அலைத்தவயிற்றினராயழுதிட்டார்.

இ - ன். தம்முலைபடு முத்தொடு — (ஆய்ச்சியர்) தமதுமுலையிற்பொருந் திய முத்தமாலையொடு, மொய்குழல்வேய்ந்த தலைப்படுதண் மலர்மாலேபிணங்க — நெருங்கிய கூந்தலிற்குடிய தலைமைவாய்ந்த குளிர்த்தலவரற்றொடுத்தமலை பிணங்கும்படி அக்கூந்தல்சோர, அலைத்தவயிற்றினர் ஆய்—வயிற்றினையதுக்கி, வலைப்படுமான் என்னமஞ்ஞையென்ன—வலையிலகப்பட்ட மாலைப்போல வும யிலைப்போலவும், அழுதிட்டார்—அழுதார்கள்.

ந - னா. அவர்முத்தோடே, குழவிலேவேய்ந்த தலையானமலை பிணங் கும்படி மயிர்குலைய, அலைத்தவயிற்றினராய், வலைப்படுமானென மயிலென வருந்தினார்கள்.

வேய்ந்த இறந்தகாலப் பெயசொச்சம் வேய்ப்குதி. இதுமாலையென்னுஞ் செயப்படுபொருள்கொண்டது “செய்தவேள்வியர்” என்றற்போல அலைத்த வயிற்றினர் எனவருந்தொடரிலுள்ள அலைத்தஎன்னும்பதத்தோடு விசுவசைய க்கூட்டிப் பொருந்தமில் புணர்ச்சியாகக்கொள்க. வலைப்படுமானென மஞ் னையெனநின்றது பலபொருளுவமையணி.

- (17) எம்மனைமாரினியெங்ஙனம்வாழ்குவார்
தும்மனைமார்களைநோவவதுக்கி
வெம்முனைவேட்டுவருய்த்தனரோவெனத்
தம்மனைக்கன்றொடுதாம்புலம்புற்றார்.

இ - ன். தாம்—ஆய்ச்சியர்கள், வெம்முனைவேட்டுவர்—கொடியபோ

ர்த்தொழிலையுடையவோர்கள், தும்அன்னைமார்களை—உங்களுடைய தாய்மார்களை, நோவஅதுக்கி—வருந்தும்படியடித்து, உய்த்தனர்—கொண்டுபோனார்கள், எம்அன்னைமார்களுள் எங்ஙனம்வாழ்குவார் என்ன-எமதுதாய்மாரோ எவ்வாறாயிர் வாழ்வீரோவென்று, தம்மனைகன்று ஒடிபுலம்பற்றார்—தமதுவீட்டிலுள்ள கன்றினோடு புலம்பினார்கள்.

ந - னா. அவர், பின்பும் வேட்டுவர் தும்முடையதாய்மானா நோம்படியடித்துக்கொண்டு போயினார், இனிஎம்முடையதாய்மார் எங்ஙனமுயிர்வாழ்வீரோ வெனக்கூப்பிட்டிக் கன்றோடுபுலம்பற்றார் என்க.

அன்னைமார் மார்பன்மைப்பொருளில்வந்த பலர்பால்விகுதி. நோவ எதிர்காலவினையெச்சம்நொபுகுதி, முதல்நீள்விகாரம், வகரமெய்ச்நதி, அவிசுதி. அதுக்கி இறந்தகாலவினையெச்சம் அதுக்குபுகுதி. உய்த்தனர் உயர்திணைப்பலர்பாற்பட்டர்க்கை யிறந்தகாலப் பிறவினைவ்னைமுற்று உய்புகுதி, பிறவினைப்படுத்தலில்வந்த தகரமெய்ச்நதி, தகரமெய்இடைநிலை, அன்சாரியை, அர்விகுதி. தன்வினையில் உய்த்தனர் எனவரும். புகுதிசெயப்படுபொருள் குன்றுமைக்கும் குன்றிவருதலுக்கும்பொது. அன்னைமார் என அஃற்றணையை உயர்திணையாகக்கூறுதல் திணைவழுவமைதி “உவப்பினு முயர்வினும்” என்றரு—ஆல்.

(18) பாறைபடுதயிர்பாலொடுநெய்பொரு

தாறுபடப்பள்ளியாகுலமாக

மாறுபடமலைந்தாய்படைநெக்கது

சேறுபடுமலர்சிந்தவினாந்தே.

இ - ன். பாறை படுதயிர்பால் — பாறைபோலத் தோய்த்ததயிரும் பாலும், நெய்ஒடுபொருது ஆறுபட-நெய்யுடனேகலந்து ஆறாகும்படி, பள்ளி-ஆகுலம்ஆக—படுக்கையிலே (ஆய்ச்சியர்க்கு) வருத்தமுண்டாக, ஆய்படை மாறுபடமலைந்து —ஆயரதுசேனை மாறுபாடுண்டாகப் போர்செய்து, நெக்கது—கெட்டது, சேறுபடுமலர் சிந்தவினாந்து — (கெட்டபின்பு) தேனொழுக்குமால் மலர்மலை சிந்தும்படிவினாந்துசென்று.

ந - னா. கற்போற்றோய்த்ததயிரும்பாலும் நெய்யுடனேகலந்து ஆறுண்டாம்படிபள்ளியிலேவருத்ததிகழாநிற்க, கெடாதுகின்றஆய்ப்படை மாறுபாடுண்டாகப் பொருதுகெட்டது, கெட்டபின்பு அவர்மலர்சிந்தும்படி வினாந்து.

பொருது, மலைந்து, வினாந்து இறந்தகாலவினையெச்சங்கள்பொரு, மலைவினாபகுதிகள். மயக்கப்பொருளில்வந்த ஒடுஉருபைப்பிரித்து நெய்யொடுகூட்டிக. ஆய், வேடுஎன்றாற்போலச் சாகிமேல்நின்றது. இதுபண்பாக்குபெயர். நெக்கது இறந்தகால ஒன்றன்பாற்பட்டர்க்கை வினைமுற்று நெகுபுகுதி, முதனிலையெழுத்தாய்த் தோன்றிய ககரமெய் இடைநிலை. உகரக்கேடுசந்தி, அசாரியை, துவிகுதி, ஆய்படை ஒன்றனிட்டத்தற்கிழமைப் பொருளில்வந்த ஆறும்வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர். ஆய்சொல்லால் அஃற்றணையினும்பொருளால் உயர்திணைப் பெயராதலால் வருமொழி வல்லெழுத்தியல்பாயிற்று.

(19) புறவணிபூவிரிபுன்புலம்போகி

நறவணிதாமரைநாடகநீந்திச்

சுறவணிசூழ்கிடங்காரொயிஸ்மூதார்

இறையணிகேட்கவுய்த்திட்டனர்பூசல்.

இ - ன். புறவணி பூவிரி புன்புலம்போகி—மூல்லைகிலமாகிய மலர்விரிந்த புன் புலத்தைக்கடந்து, நறவு அணிதாமரைநாடு அகம்நீந்தி—தேன்மிக்கதாமரைமலர்நிறைந்த நாட்டினிடத்தைக்கடந்து, சுறவுஅணிகிடங்கு—சுறாமீன் கணிநிறைந்த அகழ்சூழ்ந்த, எயில்ஆர் மூதுணர்—மதினுடுத்ததொன்று தொட்டுள்ளனில், இறைஅணிகேட்க — அரசனுக்குச் சமீபமாகக் கேட்கும்படி, பூசல் (வேடர்கள் பசுக்களையடித்த) ஆரவாரத்தை, உய்த்து இட்டனர்—கொண்டுபோய்ப்போட்டனர்.

ந - னா. புன்புலத்தைப்போய் நாடகத்தைநீந்தி மூதாரில் இறையணித்தாகக்கேட்கும்படி நிராயையடித்த பூசலைக்கொண்டுபோய்ப் போகட்டார் என்க.

இந்தப்பழியை யரசன் தலையில்போடுதலால் உய்த்தனர் என்றார். உய்த்திட்டனர் என்றதைப்போட்டனர் எனப்பொருள்கொண்டு ஒருசொல்லாகக் கொள்ளினுமையும். இச்செய்யுளால் வாயில்காப்போனுக்குச்சொன்னமை கூறினார். புறவணிமூல்லைகிலம், போகி, நீந்தி, உய்த்து என்னும்வீனையெச்சங்கள் ஒன்றையொன்றுகொண்டு இட்டனர் என்னும் வீனையுற்றின் முதனிலையைக்கொண்டன. உய்பகுதி. நாடகம் வேற்றுமையில் டகரவொற்றிரட்டாமை “நெடுலோடியிர்த்தொடர்” என்னுஞ் சூ—இல் “மிக” என்றமையால்.

வேறு.

(20) கொடுமரவெயினரீண்டிக்கோட்டிமிலேறுசூழ்ந்த

படுமணிரிளாயைவாரிப்பைந்துகிறுநெய்நெற்றி

நெடுமலையத்தஞ்சென்றொன்றுநெய்பொதிந்தபித்தை

வடிமலராய்ப்பூசல்வளநகரப்பரப்பினோ.

இ - ன். நெய்பொதிந்த பித்தைவடிமலர்ஆயர்—நெய்ப்புகியமயிரில் தேனெழுமுமூலை மலரைச்சூடிய இடையர், கொடுமரம் எயினர் ஈண்டி—வில்லையேந்திய வேடர்கள்நெருங்கி, கோள்திமில் ஏறுசூழ்ந்த — கொலையமைந்த திமில்வாய்ந்த எருதுகளுக்குந்த, மணிபதி நிராயைவாரி—மணிகட்டிய பசுக்களைக்கொண்டுகொண்டு, பைந்துகில் அருவி நெற்றிநெடுமலை அத்தம் — பசிய ஆடைபோல அருவீவீழும் நெற்றியையுடைய நீண்டமலையின்கொடுவழியே, சென்றார் என்று—போயினொன்று, பூசல் வளம் நகரப்பரப்பினார்—ஆரவாரத்தைவளமிருந்த நகரிற்பரப்பினர்கள்.

க - னா. மறவர்திரண்டு நிராயைச்சேரக் கைக்கொண்டுமலையில் அருஞ்சுரத்தைப்போயினொன்று பூசலைப்பரப்பினர் என்க.

“பல்லாக்கொண்டா சொல்லார் என்னும் — பூசல்கேட்டுக் கையதூற்றி “நிராகோட்கேட்டுச்செய்தொழிலொழிய” இவை இரண்டும் பசுமிட்டற்

குரியதுதை ஆதலால், இந்த இடையர்களுக்கும் கேட்டோடொல்லாஞ்சென்று மீ
ட்பாரொன நினைத்து நகரிலுள்ளோர்க்கு உணர்த்தினார் என்பார் வளநகர் பர
ப்பினார் என்றார். பல்லாக்கொண்டார், மாற்றி. ஒல்லார்பல் ஆகொண்
டார்—பகைவர்கள் பலபசுக்களையுங் கைகொண்டார்கள், என்னும் பூசல்சே
ட்டிகை அதுமாற்றி—என்று கூறும் ஆரவாரத்தைக்கேட்டு அவர்சிறுமையை
ப்போக்கி. நிராகோள், ஒழிய. நிராகோள்கேட்டு — பகைவர்கள் பசுக்க
ளைக் கவர்ந்ததைக் கேள்வியுற்று, செய்தொழில் ஒழிய—அவர்களெய்த செய்
கையொழிய. என்பதுபொருள். இத்துறையன் பன்னிருபடலத்திலிருக்க
லாம்—பொதிந்த இறந்தகாலப்பெயரெச்சம் பொதி பகுதி. (உ௦)

வேறு.

- (21) காசின்மாமணிச்சாமனாகன்னியர்
வீரமாமகரக்குழையில்லிட
வாசவான்கழுநீர்ப்பிடித்தாங்கரி
ஆசனத்திருந்தானைன்மொயம்பினான்.

இ - ன். அடல்மொயம்பினான் — வலியதோளையுடைய கட்டியங்கார
ன், காசுஇல்மாமணிச்சாமனா—குற்றமில்லாத முழுமணியிழைத்த சாமனையை,
கன்னியர்வீச—கன்னிப்பெண்கள் வீசுந்தோறும், மாமகரங்குழையில்லிட—
பெருமையமைந்தமகரகுண்டலம் ஒளிவீச, வாசம்வான்கழுநீர்ப்பிடித்து—வாச
மமைந்த பெரியகழுநீர்மலரையேந்தி, ஆங்கு—சச்சந்தனிநுந்தமண்டபத்தே.
அரி ஆசனத்து இருந்தான் (அவனிநுந்த) சிங்காதனத்திலிருந்தான்.

ந - னா. மொயம்பினான், கன்னியர் வீசுந்தோறுங் குழையில்லிடக்க
ழுநீரைப்பிடித்து, சச்சந்தனிநுந்த மண்டபத்தே, அவனிநுந்தசிங்காதனத்தே
யிருந்தான் என்க.

இகழ்ச்சிக்குறிப்புத்தோன்ற அடல்மொயம்பினான்என அரசனுக்குக்
றுஞ்சிறப்பைக் கட்டியங்காரன்மேலேற்றிக்கூறினார். (உ௧)

- (22) கொண்டவாளொடுங்கோலொடுங்குப்பு
சண்டமன்னனைத்தாடொழுதாயிடை
உண்டொர்ப்பூசலென்றற்குரையாயெனக்
கொண்டனர்நிராபோற்றெனக்கூறினான்.

இ - ன். கொண்டவாளொடும் கோலொடும் — எடுத்தவாளோடும் பிரம்
போடும், கூப்பு (கையை) குவித்து, சண்டமன்னனை தாள்தொழுது—
கொடிய அரசனைப்பாதம்வணங்கி, ஆயிடைஒர் பூசல்உண்டு என்றற்கு—
அக்காட்டிலொரு ஆரவாரம் உண்டென்றுசொன்ன ஆசாரவாசிக்கு, உரையா
ய்என்ன (அது என்ன) சொல்லாயென்று அரசன்வினவ, போற்று (நான்
சொல்வதை) திருஉளம்பற்று, நிராகொண்டனர் என்னகூறினான் — பசுக்
களை இவரழகுத்துக்கொண்டாடொன்று வாயில்காப்போன் சொன்னான்.

ந - னா. எடுத்தவாளோடும் பிரம்போடுங்கையைக்குவித்துக் கொடிய
அரசனைத்தானைத்தொழுது, அக்காட்டிலே யொருபூசலுண்டென்கூறிய ஆ

சாரவாசிக்கு அதுயாதுகூறாயென்றரசன்கூற, அவனும்யான்கூறுகின்றதனை த்திருவுளம்பற்று நிராயையடித்துக்கொண்டாரென்று கூறினான் என்க.

கூப்புபு செய்யு பு என்னும் வாய்பாட்டிறந்தகால வினையெச்சம் கூப்புபு குதி, புவிசுதி. ஆயிடைசுட்டு நீண்டு இடையில்யகரமெய்தோன்றல் “எகர வினமுச்சுட்டின் முன்னர்” என்ற கு—இல் “துக்கிற்குட்டு நீளின்யகரமுந் தோன்றுதல்” என்றவிதியால். (உஉ)

(23) செங்கட்புன்மயிர்த்தோறினாசெம்முக
வெங்கடனோக்கிற்குப்பாயமிலேச்சனைச்
செங்கட்டிலிழித்தான்மெழித்தான் கையுள்
அங்கட்போதுபிசைந்தகூற்றனான்.

இ - ள். அகிகூற்று அன்னான்—கொல்லும் இயமனையொத்தகட்டியங் காரன், கைஉள் அம்கள்போது பிசைந்து—கையிலேந்திய அழகிய கள்நிறை ந்தமலரைப் பிசைந்து, செம்கண்—செவந்தகண்ணையும், புல்மயிர்த்தோல்தினா செம்முகம்—புல்லியமயிர்திறைந்த தோல்தினாந்தசெவந்தமுகத்தையும், வெ ம்கண்ணோக்கின் குப்பாயம்மிலேச்சனை—கொடியகட்பார்வையினையுஞ் சட் டையுமுடைய மிலேச்சனை, செம்கண் தீயிழியாதெழித்தான்—செவந்தகண் ணால் தீப்புறப்படவிழித்துக் கோபித்தான்,

ந-ரை. அகிகூற்றன்னான், அதைக்கேட்டுப்பூவைப்பிசைந்துகண்முதலியவற் றையுடையமிலேச்சனைக்கண்ணால்தீப்புறப்படவிழித்துக்கோபித்தான் என்க.

விழியாசெய்யா என்னும் வாய்பாட்டிறந்தகால வினையெச்சம். தெழித் தான் இதந்தகால வினமுற்று தெழிபகுதி. இவன் அரசனல்லாமையால் எளியவர்மேல் கோபம்கொண்டனன் என்பார் அங்கட்போது பிசைந்து தெழித்தான் என்றார். வேறு. (உஉ)

(24) கூற்றின்னிடிக்குங்கொலைவேலவன்கோவலர்வாய்
மாற்றம்முணர்ந்துமறங்கூர்கடற்றானே நோக்கிக்
காற்றின்வினாந்துதொறுமீட்கெனக்காவல்மன்னன்
ஏற்றையரிமானிடிபோலவியம்பினானே.

இ - ள். கூற்றின் இடிக்கும் கொலைவேலவன் காவல் மன்னன்—இய மனைப்போல வொலிக்குங் கொலைத்தொழிலையுடைய வேலையேந்தினவனாகிய காவற்றொழில்பூண்ட கட்டியங்காரன், கோவலர் வாய்மாற்றம் உணர்ந்து— இடையர்வாய்மொழியையறிந்து, மறம் கூர்கடல்தானேநோக்கி—கொலைத் தொழிலமைந்த கடல்போன்ற சேனையைநோக்கி, காற்றின் வினாந்துதொறு மீட்க என்ன—காற்றைப்போலவினாந்து சென்றுபசுக்களை மீட்க்கடவாயெ ன்று, அரிமான் ஏற்றை இடிபோல இயம்பினான்—சிம்மேற்றையு மிடியை யும்போலக் கூறினான்.

ந - ரை. கூற்றுப்போற் கோபியாகின்ற வேலவனாகிய காவல்மன்னன், அக்கோபஞ்சிதி தணந்து கோவலையைழைத்து அவர்கூறிய கூற்றின்பொ ருணர்ந்து, தணுதானையைப்பார்த்துக் காற்றினும்வினாந்து சென்றுநிளா யை மீட்பிராகவென்று அரிமானேறு மிடியும்போல இயம்பினான் என்க.

இன் ஒப்புப்பொருளில்வந்தஐந்தனுருபு. வேலவன் குறிப்புவினைமுற்று
ப்பெயொச்சமாய்க் காவல்மன்னன் என்னும்பெயர்கொண்டது. “ஏழும்ஏற்
றையும்” என்பது தொல்காப்பியச் சூத்திரம் ஆதலால் ஏற்றை யரிமான் என்
றார்.

வேறு.

- (25) கார்வினைமேகமன்னகவுளழிகடாத்தவேழம்
போர்வினையிவுளித்திண்டேர்புனைமயிர்ப்புரவிகாலாள்
வார்வினைமுரசம்விம்மவானுலாப்போந்ததேபோல்
நீர்வினைகரிசங்கார்ப்பநிலநெளிபரந்தவன் நே.

இ - ள். கார்வினைமேகம்அன்ன—கார்காலத்துண்டானமேகத்தையொ
த்த, கவுள்அழிகடாத்த வேழம்—கவுளில்மறைந்த மத்தையுடையயானையும்,
போர்வினை இவுளித்திண்டேர்—போர்வினைதற்குக் காரணமான குதிரைபூட்டிய
திண்ணியதேரும், புனைமயிர் புரவிகாலாள்—அலங்கரித்த புறமயினையுடைய
குதிரையும், காலானும், வார்வினைமுரசம் விம்ம — வாராற்கட்டிய முரசொ
லிக்கவும், நீர்வினைகரிசங்கு ஆர்ப்ப — கடலிற்றேன்றிய முகஞ்சுரிந்த சங்க
மொலிக்கவும், வான்உலாபோந்தது ஏபோல் — மேகம் உலாவந்ததுபோல
நிலன்நெளிபரந்த—நிலநெளியப்பரந்தன.

ந - னா. வேழமுந்தேரும் புரவியுங் காலானு முரசம் விம்மச்சங்கமாள்
பப வானுலாப்போந்ததேபோல நிலநெளியப்பரந்தன்க.

மேகம்பவனி வந்ததுபோலச் சங்கமொலிக்க எனப்பொருள்கொள்ளு
தலும் ஒன்று. கடாத்த பொருளடியாகப்பிறந்த உடைமைப் பொருளில்வந்த
குறிப்புவினைப்பெயொச்சம் கடாம்பகுதி, அத்துசாரியை, சுற்றெழுத்தும்சாரி
யையினகரமும் சுற்றுகரமுங் கெடுதல்சந்தி, அ எச்சவிருதி. புரவிகாலாள்
உம்மைத்தொகையாதலால் வருமொழிமுதல் வல்லெழுத்து இயல்பாயிற்று.
யானையுங்கேடகமு முழக்கமுமிருந்ததலால் வானுலாப்போந்ததேபோல் என்
றார். இதுபண்புந்தொழிலும் பற்றிவந்தவுமையணி.

- (26) காலகம்புடைப்பமுந்நீர்க்கடல்கிளர்ந்தெழுந்ததொப்ப

வேலகமிடைந்ததானவெஞ்நெவையினர்தாக்க
வால்வனையலறவாய்விட்டிரலையுந்துடியுமார்ப்பப்
பால்வனைந்திரவுசெற்றுப்பகலொடுமலைந்ததொத்தார்

இ - ள். கால்அகம்புடைப்ப—காற்று உள்ளேயடித்தலாலே, முந்நீர்க்
டல்கிளர்ந்து எழுந்ததுஒப்ப— மூன்றுதன்மையையுடையகடல் பொங்கிமே
லெழுந்ததுபோல, வேல்அகம்மிடைந்ததான—வேல்தம்முந்நெருங்கிய அர
சர்சேனையும், வெம்சினம் எயினர் — கொடியகோபத்தையுடைய வேடரும்,
வால்வனைஅலற—வெள்ளியசங்குகள்கோக்ஷிக்கவும், இரலைஉந்துதலும் வாய்
விட்டுஆர்ப்ப — துத்தரிக்கொம்பும் குறிஞ்சிநிலப்பறையும் ஒலிக்கவும், தாக்
க—தம்முள்போர்செய்தலால், இரவுபகல்—இரவும்பகலும், செற்றுபால்வனை
ந்து—கொயித்து ஒருபக்கத்தில் வந்துவளைந்து, மலைந்ததுஒத்தார்—போர்செ
ய்தலையொத்திருந்தார்கள்.

ந - னா. காற்றுள்ளேயடித்தலாலே கடலெழுந்ததே போல்கின்ற
ந்து வேல்மிடைந்ததானையும் எயினரும் வளையலற இரலையுந் துடியும்வாய்வி
ட்டார்ப் பத்தம்மிற்றாக்குதலாலே கோபித்து ஒருபக்கத்திலே வந்துவளைந்து
இரவுப்பகலு மலைவதொத்தார் என்க.

மூன்றுதன்மையாவன ஆக்கலும் காத்தலும் அழித்தலுமாம். தாக்ககார
ணப்பொருள்மேல் நிற்றலால் இறந்தகாலவினையெச்சம் தாக்குபகுதி, உகரக்
கெடுசந்தி, அளச்சலிசுதி. செற்றுஇறந்தகாலவினையெச்சம் செறுபகுதி, முத
னிலையெழுத்தாய்த் தோன்றிய நகரமெய் இறந்தகாலவிடைநிலை, உகரக்கெடு
சந்தி, அளச்சலிசுதி, அலற, ஆர்ப்ப நிகழ்காலத்தில்வந்த வினையெச்சங்கள்.
ஒளெண்ணிடைச்சொல். அரசர்தானைக்குவளையும் வேடர்சேனைக்கு இரலையு
ந்துடியும் எனப்பெயர்ச்சொற்களும் பெயர்ப்பய னிலைகளுமாய் நிற்றலால்
முறைநிரனிறைப்பொருள்கோள். இரவுப்பகலும் மலைவதுபோல அரசன்சே
னையும்வேடர்சேனையுமலைந்தன எனநிற்றலால் ஒப்புமைக்கூட்டவுவமையணி.

(27) விற்பழுத்து மிழ்தவெய்வெந்துனைப்பசுழிமைந்தர்
மற்பழுத்தகண்மார்பத்திடங்கொண்டுவைகச்செந்நாச்
சொற்பழுத்தவர்க்குமாண்மைசொல்லலாந்தன்மைத்தன்றிக்
கொற்பழுத்தெரியும்வேலார்கொடுஞ்சிலைகுழைவித்தாரோ

இ - ன். வில்பழுத்து உமிழ்ந்த — (வேடர்கள்) வில்வளைந்துகக்கிய,
வெய்யவெய்துனைபசுழி—கொலைத்தொழிலிலிருந்தும் கொடியதுனியையுடை
யபாணங்கள், மைந்தர் மல்பழுத்து அகன்றமார்பத்து இடங்கொண்டுவைக—
(அரசன்சேனையிலுள்ள) வீரர்களது மல்புத்தத்திற்கை தேர்ந்துபரந்த மார்பி
ல்தங்குதலால், செம்நாசொல்பழுத்தவர்க்குஉம்— செவந்தநாவில் சொல்லுக
ளெல்லாம் கைவந்தகவிஞர்களும், ஆண்மைசொல்லல்ஆம் தன்மைத்துஅன்
றி—ஆண்தன்மையை யெடுத்துக் கூறுந்தன்மைத்தல்லாடல், கொல்பழுத்து
எரியும்வேலார்—கொல்லன் தொழிலிலே யடிப்பட்டுவந்து எரியாநின்றவேலை
யெந்திய அவ்வீரர்கள், கொடும்சிலைகுழைவித்தார்—வேடர்களது வளைந்தவி
ல்லினைக்கெடுத்தார்கள்.

ந - னா. வேடர்கையில்வில் வளைந்துகான்றபசுழி. மைந்தர்மார்பத்தே
தங்குதலாலே கவிஞர்களுக்கும் ஆண்மை கூறலாந் தன்மைத்தன்றாக, எரியு
ம்வேலார் அவ்வேடர் வில்லைக்கெடுத்தார் என்க.

இவ்வாறன்றி வேலார்தமது வில்லைவளைத்தார், அவ்வளவிலே வேடர்
மைந்தராகிய அவ்வேலார் மார்பில் அம்பினை யழுந்தச்செய்தார் என்றுபொரு
ள்கொள்ளுதலும் ஒன்று. சொல்லுகள்பெயர், வினை, இடை, உரிமுதலிய
சொற்கள். இவையன்றிச்செஞ்சொல், இலக்கணச்சொல், குறிப்புச்சொல்என
க்கொள்ளினு மமையும். பழுத்துஎன்றதற்கு வளைந்துஎனவும், கைதேர்ந்து
எனவும், கைவந்தஎனவும், அடிப்பட்டு எனவும்பொருள்கொள்ளுதல் “உண்
டற்குரியவல்லாப்பொருளை— உண்டனபோலக் கூறலுமரபே” என்னுந்தொ
ல்காப்பியச்சூ—இல் “கூறலும்” என்றதில்வந்த உம்மையால். வெய்யபண்
படியாகப்பிறந்த குறிப்புவினைபெயரெச்சம்வெய்மை ஈறுகெடுத்தலும் ஈற்றுமெ

ய்யகரமாகத்தரிதலும் யகரத்தோற்றமும்சந்தி, அளச்சவிகுதி. குழைவித்தா
ர்பலர்பாற்பட்டர்க்கை யிறந்தகாலப்பிறவினைவினைமுற்று குழைபகுதி, விபிறவி
னைவிகுதி, அனைத்தும் ஒருபகுதி, தகரமெய் இடைநிலை, தகரமெய்ச்சந்தி, ஆர்
விகுதி. அடிப்பட்டுதொன்றுதொட்டு.

(28) வாட்படையனுங்கவேடர்வன்சிலைவணங்கவாங்கிக்
கோட்புலியினத்தின்மொய்த்தார்கொன்னுணைப்பகழிதம்மால்
வீட்டி னூர்மைந்தர்தம்மைவிளிந்தமாகவிழ்ந்ததிண்டோர்
பாட்டரும்பகடுவீழ்ந்தபனிவனாருளிவதொத்தே.

இ - ள். வாள்படை அனுங்க (தம்மைக்கெடுத்த) வாளாயுதங்க்கெடும்ப
டி, வேடர்வண் சிலைவணங்கவாங்கி— வேடர்சன்வென்றி வளமமைந்தவில்
லைவளைத்து, கோட்புலியினத்து இன்மொய்த்தார்—கொல்லுந்தொழிலையுடைய
புலியின்கூட்டம்போலநெருங்கிய அவ்வேடர்சன், கொன்றுணைப்பகழிதம்ஆல்
மைந்தர்தம்ஐ வீட்டி னூர்—அச்சத்தைத்தரும் முனையையுடைய அம்பினால்
வீரர்களைக்கொன்றார்கள், மாவளிந்த திண்டேர்கவிழ்ந்த—குதிரைகளிறந்தன,
திண்ணியதேர்கள் குப்புற்றன, பனிவனாருளிவது ஒத்து—இம்பருவதங்கால்
சாய்தலையொத்து, அரும்பகடுபட்டு வீழ்ந்த—வலியயானைகள்பட்டுவீழ்ந்தன.

ந - னா. தம்மைக்கெடுத்த வாட்படைகெடும்படி. வேடர்வில்லைவளைத்
துப்புலியினம்போல் எதிர்சென்று மொய்த்தவர்கள், தம்பகழியாலே வீரரான
வர்களை வீட்டி னூர், அவ்வளவிலேமாவீழ்ந்தன, தேர்கவிழ்ந்தன, வனாருளி
வதனையொத்துப்பகடுவீழ்ந்தன வென்க.

படைசருவிப் பொருளில்வந்த தொழிற்பெயர் படு (கொலை) உகரக்கேடு
சந்தி, ஐவிகுதி. அனுங்க வணங்க எதிர்காலத்தில்வந்த அகரவீற்றுவினையெ
ச்சம். அனுங்கு, வணங்குபகுதிகள். இதனடியாக அனுங்கல், அனுங்கிய,
அனுங்கி, அனுங்கினானெனவினைவிகற்பங்கள்வரும். வாங்கி என்னும் இறந்
தகாலவினையெச்சம் மொய்த்தார் என்னும் வினைமுற்றுப்பெயரின் முதனிலை
கொண்டது. வாங்குபகுதி. வீட்டி னூர் இறந்தகாலப்பலர் பாற்பட்டர்க்கைவி
னைமுற்று வீட்டுபகுதி. பட்டு இறந்தகால வினைமெச்சம் படுபகுதி. இது
நீட்டல்விகாரம். விளிந்த, கவிழ்ந்த, வீழ்ந்த அஃறிணைப்பலவின் பாற்பட்டர்க்
கையிறந்தகால வினைமுற்றுக்கள். விளி, கவிழ், வீழ்பகுதிகள். மா, தேர், பக
டுபால்பகா அஃறிணைப்பெயர்கள். மா என்னும் பலபொருளுளொருசொல் இ
னத்தால் குதிரைமேல்நின்றது “வினைசார்பினமிடமேவி” என்னும்சூ-ஆல்.
கொதிதுணைப்பகழி என்றும் பாடம். வாட்படை என்றதற்கு வானையேற்கிய
சேனை எனலும் அமையும்.

(உஅ)

(29) வென்றிகாங்கோடுமின்னேவெள்ளிடைப்படுத்தென்றெண்ணி
ஒன்றியுள்வாங்குகென்னவொலிகடலுடைந்ததேபோல்
பொன்றவழ்களிதுபாய்மாபுணையிர்க்குஞ்சிபிச்சம்
மின்றவழ்கொடியோடிட்டுவேற்படையுடைந்தவன்றே.

இ - ள். வெள்ளிடைப்படுத்த—வேடரைவெளியிலே புறப்படவிட்டு,

நாம் இன்னேவென்றிகோடும் என்று எண்ணி—நாம் இப்பொழுதே வெற்றி கொள்வோமென்று இறவாதவீரர்களெல்லாம்கருதி, ஒன்றி (அவ்வேடர்சேனையோடு) பொருந்தி. உள்வாங்குகளென—தள்ளிச்சிறிது குறைக்கக்கடவீரோன்று தமதுசேனைக்குச்சொல்ல, பொன்தவழ்களிறுபாய்மா—பொலிவுமிக் கயானையுங்குநினாயும், வேல்படை—வேலையேந்தியகாலாட்படையும், மயிர் புனைகுஞ்சிபிச்சம் — மயிரால்வேய்ந்த குச்சத்தையும், வெண்குடையையும், மின்தவழ்கொடிஒடு இட்டி — ஒளிபரந்த கொடியோடுபோட்டி, ஒலிகடல் உடைந்ததுபோல் உடைந்த—ஒலிக்குங்கடலுடைந்ததுபோல வுடைந்தன.

ந - ரை. படாதமைந்தர், வெளியிலே வேடரைப் புறப்படவிட்டியாம் இப்பொழுதே வெற்றிகொள்ளுதுமென்று எல்லாருமெண்ணி, அப்படையுடனேபொருந்தித்தள்ளிச் சிறிதுகுறைப்பீராகவென்று தம்படைக்குச் சொல்ல, களிறும்மாவும் வேற்படையும் குச்சத்தையும் பிச்சத்தையும் கொடியுடனே போகட்டுக் கடலுடைந்தது போலுடைந்த என்க.

வெற்றிகொள்ளுதலாவது தாம் உயிரோடுவாழ்தல், இதுமங்கலவழக்கு. வேடர்சேனையோடு பொருந்ததலாவது சிறிதுகின்று போர்செய்தல். குஞ்சி ஈயோட்டி. களிறு, பாய்மா வீரர்களைவிடாது நின்றலால் விடாத ஆகுபெயர்கள். கடலுடைந்ததுபோல் உடைந்தன எனப்பன்மைப்பாலுக்கு ஒருமைப் பால் உவமையாதல் பால்மயங்குறழ்ச்சி. இனிஎன்னும் இடைச்சொல் இன்னெனவந்தது கடைக்குறை. கோடும் தன்மைப்பன்மை யெதிர்கால வினை முற்று. கொள்பகுதி, முதனீளுதல் வீகாரம், தும்வகுதி, ளகரக்கேடுந்தகரத் திரிபுஞ்சந்தி. (உக)

(30) பல்லினாற்சுகிர்த்தநாரிப்பணிமலர்பயில்பெய்த
முல்லையங்கண்ணிசிந்தக்கால்விசைமுறுக்கியாயர்
ஒல்லெனவொலிப்பவோடிப்படையுடைந்திட்டதென்ன
அல்லலுற்றமுங்கிறெஞ்சிற்கட்டியங்காரனுழந்தான்.

இ - ள். ஆயர்—இடையர்கள், பல்லினஆல் சுகிர்த்தநாரிலுள்—பல்லாற் கிழித்தநாரினால், பணிமலர்பயில்பெய்த அம்முல்லைகண்ணிசிந்தக்கால் விசைமுறுக்கிஒடி—குளிர்ந்தமலரை நெருங்கவைத்துக்கட்டிய அழகிய முல்லையோலை சிந்தும்படி கால்விசையாக முறுக்கியோடி, ஒல்லென ஒலிப்பபடை உடைந்திட்டது என்ன—ஒல்லென்றொலிக்கச்சேனைபுறங்கொடுத்ததென்றுகூற, கட்டியங்காரன்—கட்டியங்காரனென்பவன், நெஞ்சுஇல் அல்லல்உற்று அழுங்கி ஆழ்ந்தான்—மனத்திலவருத்தமுற்றிரங்கி அதிலழுந்தினன்.

ந - ரை. படைகெட்டவளவிலே ஆயர், கண்ணிசிந்தும்படி, கால்விசையுண்டாகமுறுக்கியோடியொல்லெனவொலிப்பப்படை யுடைந்ததென்றுகூற, அதுகேட்டுக் கட்டியங்காரன் நெஞ்சிலே யொருவருத்தமுற்றிரங்கி அதிலே யழுங்கினான் என்க.

என்றார்க்கு அல்லலுற்றமுங்கி எனப்பாடங்கொண்டால் என்றுவருந்தினார்க்குத்தானும் எதிலாவருந்தி எனப்பொருள்கொள்க. சுகிர்த்த இறந்தகாலப்பெயரொச்சம் சுகிர்பகுதி. அழுங்கி இறந்தகாலவினையெச்சம் அழுங்குபகு

தி. அழுங்கியென்னும் வினையெச்சத்தினின்றுபிரிந்த அழுங்கல் என்னுந்தொழிற்பெயர் ஏழுநூற்பேற்று அதில் என்கின்றது. (௧௦)

- (31) வம்புகொண்டிருந்தமாதர்வருமலைத்தேன்சோர்
கொம்புகொண்டன்னல்லார்கொழுங்கயற்றடங்கன்போலும்
அம்புகொண்டரசர்மீண்டாராக்கொண்மெறவர்போனார்
செம்புகொண்டன்னவிஞ்சித்திருநகர்ச்செல்வவென்றார்.

இ - ள். செம்புகொண்டால் அன்னஇஞ்சி—செம்பின்தன்மைகொண்டாலொத்த மதிக்குழந்த, திருநகர்செல்வ—செல்வமிக்க இராசமாபுரத்திற்கு அரசனாகிய சீமானே, மாலையேன்சோர் கொம்பு—மாலையினது தேனெழுகு மொருபூங்கொம்பு, வம்புகொண்டு இருந்தமாதர்—கச்சைத்தன்னிடத்தேகொண்டு அடிபரந்த விருப்பத்தைத்தரும், வரும் முலையெண்டால் அன்னல்லார்—சந்தனக்கோலமமைந்த தனங்களைக்கொண்டாலொத்த பெண்களுடைய, கொழுங்கயல் தடகண்போலும் அம்புகொண்டு அரசர்மீண்டார்—கொழுவிய கயல்போன்ற பரந்தகண்களையொத்த அம்பினையேந்தி யரசர்திரும்பினார்கள், மறவர் ஆகொண்டுபோனார் என்றார்—வேடர்கள் பசுக்களைக்கொண்டு போயினார் என்று இடையர்கள் கூறினார்கள்.

ந - றா. நினைபோனபின்வந்த ஆயர், செல்வனே, மாலையினது தேனெழுகுவதோர் கொம்புகச்சைத்தன்னிடத்தேகொண்டு அடிபரந்த காதலையுடைய முலையைத்தனக்கு உறுப்பாகக்கொண்டாற்போலு நல்லாருடையகண்போலத் தப்பாத அம்பையேதாங்கொண்டு அரசர்மீண்டார், மறவர் ஆவைக்கொண்டே போயினார் என்க,

உலகிற்கு அரசனாகிய கட்டியங்காரனைநகரிற்கு அரசனையென்றது மருட்சி. அரசர் என்றது கட்டியங்காரன் புத்திரர் நூற்றுவரையும், அவன் மைத்துனன் மதனையும், கொண்டன்னதெருத்தல் விகாரம். வம்புகொண்டிருந்தமாதர் வருமலைத்தேன்சோர் கொம்புகொண்டன்ன நல்லார் என்றது இல்பொருளுவமையணி. தடஎன்னும் உரிச்சொல் முன்வருமொழிமுதல் வல்லெழுத்துமிகாமல் இனவெழுத்துமிகுதல், “இடையுரிவடசொலின்” என்ற கு—ஆல். (௧௧)

- (32) மன்னிபையர்த்துமைந்தர்வந்தனர்கொள்கவாட்டகட்
பொன்னிழைகடருமேனிப்பூங்கொடியனையபொற்பிறி
கன்னியைத்தருதுமென்றுகடிமுரசியம்பக்கொட்டி
நன்னகர்வீதிதோறுந்தகோனறைவித்தானே.

இ - ள். நந்தகோன்—நந்தகோளுவன் (அரசன்சும்மாவிருத்தலால்) வாள்கண்—வாள்போன்ற கண்களையும், பொன் இழைகடரும்மேனி—பொன்றாற்செய்த ஆபரணம் விளங்குமேனியையும், பூங்கொடி அனையபொற்புண்கன்னி—பூங்கொடியையொத்த பொலிவினையுமுடைய கன்னியை, மன்னிபையர்த்துமைந்தர்வந்தனர்கொள்க—பெரியபசுக்கள்கூட்டத்தை மீட்டுவந்தவர்கள் கொள்ளக்கடவர்கள், தருதுமென்று—யாழங்கொடுப்போமென்று, நல்லகர் வீதிதோறும்—நல்ல இராசமாபுரத்தின்வீதிகள்தோறும், கடிமுரசு

இயம்புகொட்டி அறைவித்தான்—விளக்கமமைந்த முரசமுழங்கக்கொட்டித் தெரிவித்தான்.

ந - னா. அதுகேட்டு அரசன் வாளாவிருத்தலின் நந்தகோன், கண்முதலியவற்றையுடைய கண்ணியை மைந்தர்நினாமிட்டுவந்தவர் கொள்வாராக, யாமுந்தருவேயென நகர்வீதிதோறுமிக்க முரசமுழங்கக் கொட்டிச் சாற்று வித்தான் என்க.

கொள்வோரும், கொடுப்போரும் தாழ்வுபுரங்கருதாதிருத்தற்குக் கொள்கவென்றும், தருதும் என்றும், தேர்முதலிய நான்குசேனையு மிகவும்பெற்றுப் பலவுயிர்களுக்குக் கருணையெய்தவிரிந்தலாலும் கண்ணியைவிரும்புவோரிருத்தலாலும்சாற்றினான் என்றுகூறினர். வந்தனர் என்னுமுற்றுப்பெயொச்சமாய் மைந்தர் என்னும் பெயர்கொண்டது. மைந்து (வலிமை) பகுதி, உகரக்கேசெந்தி, அர்விருதி. பெயர்த்து இறந்தகால வினையெச்சம் பெயர்பகுதி, தகரமெய்சந்தி, தகரமெய் இடைநிலை, உ எச்சவிருதி. தருதும் தன்மைப்பன்மையெதிர்காலவினமுற்று. தாபகுதி, முதல்குறையும் ரகரவுகரம் விரிதலும் விகாரம், தும்விருதி. (நஉ.)

(33) வெதிரங்குதைச்சாபங்கான்றவெந்துணைப்பகழிமூழ்க
உதிர்ந்ததுசேனையீட்டங்கு ற்றொடுபொருதுகொள்ளுந்
கருந்தடங்கண்ணியன் றிக்காயமாறாகவேகும்
ஆரும்பெறவாளுமாகென்றடவர் தொழுதுவிட்டார்.

இ - ன். ஆடவர்—வீரர்கள், சேனையீட்டம்—அரசனது சேனையீட்டம், வெதிரங்குதைச்சாபங்கான்ற—மூங்கிலாலமைந்த குதையையுடையவேடர்வில் உமிழ்ந்த, வெந்துணைப்பகழிமூழ்க உதிர்ந்தது—கொடியமுனையையுடையபாண மூழ்குதலாற் கெட்டது, கருந்தடங்கண்ணியன்—சரியபெரியகண்ணையுடைய இவளேயல்லாமல், காயம் ஆறு ஆகனவும் ஆரும்பெறவன் உம் ஆக—ஆகாயமேவழியாகச்செல்லும் பெறுதற்கரிய தெய்வப்பெண்ணுமாக, கூற்றுஒடுபொருதுகொள்ளும் என்று—இயமனையொத்த அவ்வேடரோடு போர்செய்துபசுக்களை மீட்குங்கொலை வல்லாரில்லையென்று, தொழுதுவிட்டார்—கைகூப்பிப் போர்த்தொழிலைவிட்டனர்.

ந - னா. ஆடவர், சேனைத்திரள்வேடரது சாபங்கான்ற பகழிமூழ்குதலாலே கெட்டது ஆதலால், இவளேயன்றி ஆகாயமே வழியாகச் செல்வாள் ஒருபெறுதற்கரிய தெய்வமகளுமாக, அவ்வேடராகிய கூற்றோடுபொருதுகொள்ளுங்கொலை வல்லாரில்லையென்று தொழுதுவிட்டாள் என்க.

பகழிமூழ்கி எனவும்பாடம். கான்ற இறந்தகாலப்பெயொச்சம் கால்பகுதி, மூழ்க காரணத்தின்மேல் நிற்பதால் இறந்தகாலத்திலவந்த செயவெனெச்சம் மூழ்குபகுதி. கண்ணி என்பதனிதழியில் பிரிநிலைவகாரந்தொகுத்தல். சேனையீட்டம் பலவினீட்டத்தற்கிழமைப்பொருளில்வந்த ஆறும்வேற்றுமைத்தொகைநிலைத்தொடர். கூற்றுஉவமையாகுபெயர். வெதிரங்குதைமூன்றும் வேற்றுமைபுறப்பயனுந்தொக்க தொடராதலால் வருமொழிமுதல் வல்

லெழுத்திற்கு இனவெழுத்துமிருதல் “யரழமுன்னர்க்கசுதப” என்னுஞ்— இல் “வேற்றுமைமிகலு மினத்தோடுமுதலும்” என்பவையால். கொலைத் தொழில் வல்லாரன்பது எஞ்சிற்றலால் சொல்லெச்சம்.

(34) கார்விரியின்னனார்மேற்காமுகர்நெஞ்சினோடு
தோப்பரிக்கடாவித்தேந்தார்ச்சிவகனருளிற்போகித்
தார்பொலிபுரவிவட்டந்தான்புகக்காட்டுகின்றார்
கூப்பரிவுற்றதெல்லாமொருமகனுணர்த்தினுனே.

இ - ன். கார்விரியின் அன்னார்மேல்— மேகத்தில்தோன்று மின்னலை யொத்த பெண்கள்மேல், காமுகர்நெஞ்சு இன் ஓடும்— காம கன்மனம் ஓடுதல் போலச்செல்லும், பரிதோர்கடாவி— குதினாபூண்ட தேனாச்செலுத்தி, தார் பொலிபுரவி—கிண்கிணிமாலையால்விளங்கும் குதினா, வட்டம்தான்புக காட்டுகின்றாற்கு—வாளியாயோடுதலிற்செல்லக்காட்டுஞ் சிவகனுக்கு, தேந்தார்ச்சிவகன் அருளில் ஒருமகன்போகி-தேன்சிந்துமாலையையணிந்த அச்சிவகனரு ன்வழியே ஒருமகன்போய்வந்து, ஊர்பரிவுற்றது எல்லாம் உணர்த்தினுன்— ஊரிலுள்ளார் துன்பமடைந்ததெல்லாம்கூறினான்.

ந - னா. சிவகன், மின்னையொக்கு மகளிர்மேலே காமுகர்நெஞ்சு ஓடு மாறுபோல ஓடுந்தேனாச் செல்லலே கடாவிப்பின்பு, புரவியைவட்டத்தே செல்லக்காட்டு கின்றவனுக்கு, அவனருளாலையொருமகன் போய்வந்து ஊர்பரிவுற்றதெல்லா முணர்த்தினுன்.

ஒருமகன்சிவகனருள்ல்தோப்பரிக்கடாவிப்போகி உணர்த்தினுன்னகக்கொ ண்டு கூட்டிப்பொருள் கொள்ளினும் அமையும். உற்றுதுஎல்லாம் ஒருமைய ன்மைமயக்கம். கடாவி இறந்தகாலவினையெச்சம் கடாவுபுகுதி. இன்உருபு ஒப்புப்பொருட்டு.

என்றவனுரைப்பக்கேட்டேயெரிமணிக்கட கக்கையால்
ஒன்றியதோழர்கைம்மேலெறிந்துநக்குணர்வின்மிக்கான்
சென்றவற்கோகையாகச்சிறப்பொடுசெம்பொன்சிந்தி
நன்றிதேபோல்வதில்லைநாந்தொறுமீண்டுமென்றான்.

இ - ன். என்றுஅவன்உரைப்ப உணர்வின்மிக்கான் கேட்டு—என்றுதூ துவன்கூற அறிவின்மேம்பட்டசிவகன்கேட்டு, எரிமணிகடகம் கைஆல்—தீப் போலவிளங்குஞ் செந்நிறமமைந்த இரத்திநமழுத்திய கடகத்தையணிந்த தன துகையால், ஒன்றிய தோழர்கைமேல்எறிந்து—இடைவிடாததனது தோழ ரதுகையிலடித்து (சபதங்கூறின்றபடி) நக்கு—சிரித்து, நாம்சென்று—நாம் போய், அவற்குஒகையாகதொறுமீண்டும்—அந்நந்த கோனுக்கு மகிழ்ச்சியுண் டாகப்பசுக்கனைமீட்போம், சிறப்புஒடுசெம்பொன் சிந்திநன்று — நன்குமதிப் போடு செம்பான்சிந்துதலால்வரும்பேறு, இதுபோல்வதா இல்லைஎன்றான்- பசுமீட்டலாகிய இத்தொழிலையெயொத்த வேறுசெயல் அந்நந்தகோனுக்கு இல்லையென்கூறினான்.

மீட்டும்எனவாராமையால்மீண்டும் எனப்பாடங்கொண்டாம். இதுகால வழுவுமைதி.

சேட்டிளம்பரிதிபோலுந்திருமகிழ்மாலையார்பன்
கேட்டலுங்கனன்றுவல்லேகிளரொளிரந்தத்திண்டேர்
நீட்டமில்செய்கைதம்மாற்பண்ணென்னினைந்துசொன்னான்
தீட்டரும்பரிதியன்னசீவகசாமியன்றே.

இ - ன். திருமகிழ்மாலையார்பன்—வீரலட்சுமிவீரும்பு மாலையையணி
த்த மார்பையுடையசீவகன், கேட்டலும்கனன்று—அதுகேட்ட அப்பொழு
தேகோபித்து, வல்லே—வினாந்து, சேடுஇளம்பரிதிபோலும்கிளர்ஒளிரந்த—
பெருமைவாய்ந்த இளஞ்சூரியனுதயம்போலும் விளங்கும்கிரணம் அதிகரிக்க,
திண்டேர்—திண்ணியதேரை, நீட்டம்இல்செய்கைதம்ஆல் பண்ணென்—தாம
தியாமல் அலங்கரியாயென்று, தீட்டிஅரும்பரிதி அன்ன—(ஒளியால்) எழுது
தற்கரிய சூரியனையொத்த, சீவகசாமி நனைந்துசொன்னான்—அச்சீவகன்கரு
கிக்கூறினான்.

இந்தஇரண்டுசெய்யுள்களும்நச்சினூர்க்கினியர் காலத்தேயருகிவழங்கின
மையால் அவைகளுக்குஉரையெழுதாமல் பயிலவழங்கா என்றுவிட்டனர்.

வேறு.

(35) தன்பான்மனையாளயலான் நலேக்கண்டுபின்னும்
இன்பாலடி சிற்றிவர்கின்றகைப்பேடி போலா
நன்பால்பகவேதுறந்தார்பெண்டிர் பாலர் பார்ப்பார்
என்பாணாயோம்பெனெனின்யானவனுவனென்றான்.

இ - ன். நன்பால்பகதுறந்தார்—நல்லொழுக்கமும்பசுவும் துறவினரும்.
பெண்டிர் பாலர் பார்ப்பார் என்பார்ஐ—பெண்களும்பாலரும் பார்ப்பாரும் என்
றுசொல்லப்பட்டவர்களை, யான்தம்பேன் என்னின்—யான்பாதுகாவேனா
ல், தன்பால்மனையான்—தன்பகுதியிலுள்ள வீரமகன், அயலான் தலைகண்டு—
அயலானிடத்தேபார்த்து (பொறுத்தவன் ஆண்மகனல்லாமையால்) பேடிபோ
லா—பேடியையொத்து, பின்னும் இன்பால் அடிசிறகு—பின்னும் அவனிட
த்து இனியபாற் சோற்றையுண்ணுதற்கு, இவர்கின்றகை அவன் ஆவன் என்
றான்—மேற்கொள்ளுகின்ற ஒழுக்கத்தையுடைய கட்டியங்காரனுவேனென்று
கூறினான்.

ந - னா. நல்லொழுக்கம், பசு, துறந்தார், பெண்டிர், பாலர், பார்ப்பார்
என்பாணா ஒம்பெனெனின்யான், தன்வீரத்தை அயலாரிடத்தேகண்டு பொ
றுத்தான், ஆண்மகன் அன்மையிற் பேடியையொத்துப் பின்னும்பாலடி சிவ
ன்டற்கு மேற்கொள்கின்ற ஒழுக்கத்தையுடைய கட்டியங்காரனுவேன்என்
றானென்க.

இது அவனதுஉட்கோள். இதுசொல்லாலறியப்படுதலால் மெய்ப்பாட்
டொடங்கும். இனிப்பேடி போலாம் எனப்பாடமாயின்பேடி போலாம் அவனா
வன் எனக்கொண்டு கூட்டிப்பொருள்கொள்க. அடிசில்தொழிலாகுபெய
ராய் உணவின்றமெல்லின்றது. அடி (சமைத்தல்) பகுதி, உகரக்கேடுசுந்தி, சக
ரமெய்விரித்தல்விசாரம், இல்தொழிற் பெயர் விசுதி, போலாபோன்று என்
றும்பொருள்மேல் நின்றலால் இடைச்சொல்லடியாகப்பிறந்த செய்யாளென்னு

மவாய்பாட்டி. றத்தகாலவீனையெச்சம். இவர்கின் தநிகழ்கால வீணப்பெயரெச்சம் இவர்பகுதி. திணைவிரலியெண்ணியத் திணையால்முடிதல் “பலவயினனும்” எனத்தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கத்தில் வருஞ்ஞு—இன் உம்மையால் “சிலவயினன்” எனநச்சினுர்க் கினியர்கொண்டதனால். ஒம்பேன் எதிர்மறைத்தன்மை யொருமைவீனமுற்று. ஒம்புபகுதி, உகரக்கேசெங்கி, ஏஎதிர்மறைவிகுதி, அனைத்தும்ஒருபகுதி, முதற்குறையாய்கின்ற ஏன்விகுதி. தன் கோற்கீழ்வாழும் வேடரிடத்து வீரமிருக்கக்கண்டுங் கட்டியங்காரனாயிர் ஒடுவாழ்தலால் இவ்வாறுகூறினான்.

(36) போர்ப்பண்ணமைத்து நுகம்பூட்டி. ப்புரவிபண்ணித் தேர்ப்பண்ணமைத்துச்சிலைகோலிப்பகழியாய்ந்து காரக்கொண்மூமின்னினிமிர்ந்தான் கலிமான்குளம்பிற் பார்க்கண்ணெழுந்த நுகளாற்பகன்மாய்ந்ததன்மே.

இ - ன். புரவி பண்ணிநுகம்பூட்டி — குகிணாகளையலங்கரித்து நுகத்தேபூட்டி, தேர்ப்பண்ணமைத்து— தேரையலங்கரித்து, போர்ப்பண்ணமைத்து—தான்போர்க்கோலஞ்சமைந்து, சிலைகோலிப்பகழி ஆய்ந்து— வில்வீணைவளைத்து அம்பிணையாராய்ந்து, காரக்கொண்மூமின் இன்னிமிர்ந்தான் — கரியமேகத்தில் தோன்றியயின்னலைப்போலத் தேரைச்செலுத்தினான், கலிமான்குளம்பில்—மணமிக்ககுதிரையின் குளம்பால், பார்க்கண் எழுந்ததுகள் ஆல்— (அப்பொழுது) பூமியிலெழுந்த புழுதியால், பகல்மாய்ந்தது — பகற்பொழுதுகெட்டது.

ந - னா. புரவியைப்பண்ணி நுகத்தேபூட்டித் தேரைப்பண்ணமைத்துப், பின்தன்னைப் போருக்கீடாகப் பண்ணமைத்துக்கோலி ஆய்ந்து மின் போலத் தேரைச்செலுத்தினான், அப்பொழுது குகிணாக்குரத்தால் பாரிடத் தெழுந்த புழுதியாலே பகற்பொழுதுகெட்டதுஎன்க.

பூட்டி, பண்ணமைத்து, கோலி, ஆய்ந்துஎனவரும் வேறுபலவகிக் கியவீனையெச்சங்கள் நிமிர்ந்தான்என்னும் வீணமுற்றின் முதனிலையைத்தனித்தனிகொண்டன “உருப்புலவகிக் கினும் வீணவேறகிக் கினும்” என்றரு—ஆல். கொண்மூ குறுக்கல்விகாரம்.

(37) இழுதொன்றுவாட்கணினையாரினையார்கணைக்கிற் பழுதின்றிமூழ்கும்பகழித்தொழில்வல்லகாளை முழுதொன்றுதிண்டேர்முகஞ்செய்தவன் மன்னொடேற்கும் பொழுதன்றுபோதுமெனப்புண்மொழிந்தான்மொழிந்தான்.

இ - ன். புன்மொழிந்தான்—நிமித்தங்கூறினவன், இழுது ஒன்றுவான் கண் இளையார்—நெய்ப்பூசிய வானையொத்த கண்களையுடைய பெண்கள், இளையார்கள் நோக்குஇன்— காருகரிடத்தில் பார்க்கின்ற பார்வையைப்போல, பழுதுஇன்றி மூழ்கும்பகழி தொழில்வல்லகாளை— தப்பாதுததக்கும் பாணத்தில்வல்ல ஒருகாளைப்பருவமுடையவன், ஒன்றுதிண்டேர் முழுதுமுகம் செய்தவன் தன்ஒடு— ஒருதிண்ணியதேரோ திசைமுழுதுஞ்செல்லுதற்குக்காரணமானவனோடு, ஏற்கும்பொழுது அன்று— போர்செய்தற்கு எதிர்கொள்ளுங்கா

லம் இப்பொழுதல்ல, போதும் என்னமொழிந்தான்—நாம்போகக்கடவேமென்றுகூறினான்.

ந - னா. முன்பு நிமித்தங்கூறினவன் அத்தேவைக்கண்டு, ஸ்ரீநரின் அவன் மகளிர்காமுகரிடத்த நோக்குகின்ற நோக்குப்போலத் தப்பின்றுகந்தைக்கும் அம்பாற்செய்யுந்தொழிலை வல்லகாளை, தேனொன்றேதிகைசமுழுது முகஞ்செய்தற்குக் காரணமான வன்றன்னுடனே யாம் இப்பொழுது போனாயெதிர்கொள்ளும் பருவமன்று, போகக்கடவேமென்றுகூறினான்.

பகழித்தொழில்வல்லகாளை, தினந்தேர் முகஞ்செய்தவன் ஒருபொருள் மேல்வந்த பலபெயர். போதும் தன்மைப்பன்மை யெதிர்காலவினமுற்று. போபகுதி, தும் தன்மைப்பன்மைவிகுதி.

(38) மோட்டும்முதுநீர்முதலைக்குவலியதுண்டேல்
காட்டுண்ணமக்குவலியாராயுங்காண்டமென்றே
ஏட்டைப்பசியினினைகவ்வியநாகமேபோல்
வேட்டநினையைவிடலின்றிவினாந்ததன்றே.

இ - ன். மோடுமுது நீர்முதலைக்கு — ஆழந்தபெரிய நீரிந்கிடக்கு முதலைக்கு, வலியதுண்டேல்—வலியபொருளொன்றுண்டானால், காடுஎன்மக்குவலியாராஉம்காண்டும் என்று—காட்டில்நம்மிலும்வலியவரைநாம்பார்போமென்று, ஏட்டைப்பசியின்—துன்பமிருந்தபசியினால், இனைகவ்வியநாகம்எபோல்—இனையைக்கவ்வியபாம்பைப்போல—வேட்டஅநினை—தாம்விருப்பிக்கைக்கொண்ட அப்பசுக்களை, விடல்இன்றி வினாந்தது — கைவிடாது போர் செய்யவினாந்தது.

ந - னா. அப்பெழுதுவேட்டுவச்சாதி, முதுநீரிடத்துப்பெரிய முதலைக்குவலியது ஒன்றுண்டாயின், நமக்குக்காட்டிடத்து வலியாராயுங் காண்டுமென்றுகூறி, இனைக்குஇடைந்தபசியால் இனையைக்கவ்விய நாகம்போல் அந்நினையைக்கைவிடுதலின்றாய்ப் போரிற்றுவினாந்ததுஎன்க.

நீரிந்கிடக்கு முதலைக்குத் தம்மிலும் வலியபொருள் வேறில்லாமையால் முதலைக்குவலியதுண்டேல் வலியாராயும் காண்டமென்றார். தாமேவலிமையுடையன எனப்பொருள்தோன்ற நின்றலாக்குறிப்பணி. ஏட்டைதளர்வு, கவ்வல்விடாதுபற்றல். வேட்டஎன்னும் ஆந்தகாலப் பெய சொச்சத்தின்று தொத்தது. வேள்பகுதி, தகரமெய்இடைநிலை, ளகரமும்தகரமும் டகரமாகத்திரிதல்சந்தி, அஎச்சவிகுதி. வலியது ஒன்றன்பாற்படர்க்கைக் குறிப்பு வினமுற்றுப்பெயர். காண்டும் தன்மைப்பன்மை எதிர்கால வினமுற்று. காண்பகுதி, தும்விகுதி, தகரம்டகரமாகத்திரிதல் சந்தி. இறந்தகாலத்திலவரில்சண்டும் என டம்விகுதி வரும்.

வேறு.

(39) கடற்படையனுங்கவென்றகானவொன்னுங்கூற்றத்
திடைப்படாதோடிப்போமினய்யவென்றிரைவாய்வைத்
தெடுத்தனர்விளியுஞ்சங்கும்வீளையும்பறையுங்கோடும்
கடத்திடைமுழங்கக்காருங்கட லுமொத்தெழுந்தவன்றே.

இ - ள். கடல்படை அனுங்கவென்ற — (அரசனது) கடல்போன்ற சேனைகெடும்படிவென்ற, கானவர்என்னும் கூற்றத்தினை—வேடசாதியென்னும் இயமனிடத்தில், படாதுஉய்ய ஒடிபோயின் என்று— அகப்படாமல் பிழைக்கும்படி யோடிப்போங்களென்றுகூறி, இரலைவாய்வைத்து— துத்தரிக்கொம்பபூதி, விளிஉம் வீளைஉமஎடுத்தனர் — கொக்கரிப்பையும் சீழ்க்கையும் எழுப்பினார்கள், சங்குஉம்பறைஉம் கோடுஉம் கடத்துஇடைமுழங்க— (அதற்கெகுகோ சீவகனுடைய) சங்கும்பறையுங் கொம்புங்காட்டிலே கோஷிக்க, கார்உம் கடல்உம் ஒத்துஎழுந்த (இரண்டுசேனையினொலியும்) மேகத்தை யுங் கடலையுமொத்தெழுந்தன.

ந - னா. அங்ஙனம்வினாந்தவர், அரசன்படைகெடும்படிவென்ற வேட ளென்னுங் கூற்றத்தினையில் அகப்படாதேபிழைக்க ஒடிப்போங்களென்று வார்த்தைகூறித்துத் தரிக்கொம்பபூதிக்க கொக்கரிப்பையுஞ் சீழ்ப்பையு மெழுப்பினர், அதிற்கெகுகோபிள்ளையாருடைய சங்கும்பறையுங் கொம்புங்காட்டிலேமுழங்க(இரண்டுபடையினொலியும்) காரையுங்கடலையுமொத்தெழுந்தன.

செய்யுளாதலால் விளியுஞ்சங்கும் வீளையும் எனப்பின் வருவதைமுன்னர் க்கூறினார். அனுங்கஎதிர்காலத்தில்வந்த செயஎன்னும் வாய்பாட்டெச்சம் அனுங்கு பகுதி, உகரக்கேடுசந்தி, அவிருதி.

(40) கைவிசைமுறுக்கிவீசுங்கொள்ளியுங்கறங்குமேய்ப்பச்
செய்கழற்குரிசிற்றிண்டேர்விசையோடுதிசைகளெல்லாம்
ஐயெனவளைப்பவீரரார்த்தனரவருமார்த்தார்
மொய்யமர்நாட்செய்தையன்முதல்விளையாடினானே.

இ - ள். செய்கழல் குரிசில்திண்டேர்—பொன்னாற்செய்த வீரகண்டை யையணிந்த சீவகனதுதிண்ணியதேர், விசைகைமுறுக்கி வீசுங்கொள்ளிஉம்- விசையுண்டாகக்கையால் முறுக்கிவீசுங்கொள்ளி வட்டத்தையும், கறங்குஉம் எய்ப்ப—காற்றாடியையுமொப்ப, விசையோடு ஐயெனதிசைகள் எல்லாம்வளைப்ப—விசையோடுவினாந்து எல்லாத்திசைகளையும் வளைக்க, வீரர்ஆர்த்தனர்— அவன்வீரர்கள் கோஷித்தார்கள், அவர்உம் ஆர்த்தார்—அவ்வேடர்களு மொலித்தார்கள், ஐயன்மொய் அமர்முதல் நான்செய்து விளையாடினான்— அச்சீவகன் போர்த்தொழில் தொடங்குதற்குமுன்பே அந்தப்போரைத் தொடங்கினான்.

ந - னா. அவர் எதிர்த்தலிற் குரிசில்தேர் கொள்ளிவட்டத்தையுங்காற் றாடியையுமொப்ப விசையோடே வளையாநிற்க, வீரரார்த்தார், அதுகேட் டிவேடரும் ஆர்த்தார், அப்பொழுதுஐயன் நாட்செய்து விளையாடினான்.

தான்பின்னே'கட்டியங்காரனோடுபோர்த்தொழில்தொடங்குதற்குப்போ ர்த்தொழில்தொடங்கினான் என்பார் ஐயன்மொய்யமர்முதல்நாட்செய்து என் லும், தம்முள்தாமேசேனைவகுத்துவிளையாடுதன்மைபோல விளையாடினான் என்பார் விளையாடினானெனவுகூறினார். இதனால் தனதருளும் வீரமுமேம் படுதற்குச்சென்றான் என்பதும் அவரையஞ்சச்செய்து பசுக்களைமீட்டான்

என்பதுந்தேவர்களுத்து எனக்கொள்க ஐயென குறிப்புப்பொருளில்வந்த இடைச்சொல்லடியாகப்பிறந்தவீனையெச்சம் ஏய்ப்ப உவமஉருபிடைச்சொல் லடியாகப்பிறந்த நிகழ்காலவீனையெச்சம் ஏய்ப்பகுதி, பகரமெய்விரித்தல்வீகார ம், பகரமெய்சந்தி, அளச்சலிகுதி.

(41) ஆழியாணார் திப்புள்ளி னஞ்சிறகொலியினுகம்
மாழ்கிப்பையவிந்தவண்ணம்வள்ளத்தேர்முழக்கினனும்
குழ்துகண்மயக்கத்தானும்புளிஞருள்கருங்கிச்சேக்கைக்
கோழிபோற்குறைந்துநெஞ்சினறமெனமறமும்விட்டார்.

இ - ள். ஆழியான் ஊர்திப்புள்ளின் அம்சிறகுலவியின்—சக்கரமேந்திய திருமாலேறப்படுவதாகிய கருடனது அழகியசிறகினொலியால், நாகம்மாழ்கி பை அவிந்தவண்ணம்—பாம்புமயங்கிப் படமொடுங்கினவகைபோல, வள்ள ல்தேர் முழக்கின் ஆன்உம்—சீவகனது தேர்முழக்கத்தாலும், குழ்துகண்மயக் கத்தான்உம்—தம்மைச்சூழ்ந்ததுகளின் மயக்கத்தாலும், புளிஞர்உள்கருங் கி—வேடர்கள் போரின்மேலெழுந்த மனவெழுச்சிசுருங்கி, சேக்கைகோழி போல்குறைந்து—விலையிலகப்பட்ட கோழியைப்போல அச்செயல்குறைந்து, நெஞ்சின்அறம்என்ன—தமதுமனத்தில் தருமம்குழ்புகுதாமற்கை விட்டாற் போல, மறம்உம்விட்டார்—தமதுவீரத்தையுங்கைவிட்டார்கள்.

ந - னா. திருமாலேறப்படுவதாகிய கருடனதுசிற கொலியினாலே பாம்பு மயங்கிப்படம் ஒதுங்கினுற்போல, வள்ளல்தேரொலியாலும் தம்மைச்சூழ்ந் ததுகளின் மயக்கத்தாலும்வேடர், மனவெழுச்சிசுருங்கி வலைப்பட்டகோழி போலச்செயல்குறைந்துதமதுநெஞ்சின் அறம்புகுதாமற்கைவிட்டாற்போல, ஈன்மெறத்தையுங்கைவிட்டார்.

ஊர்திசெயப்படு பொருளில்வந்த தொழிற்பெயர் ஆதலால்ஊர்திப்புள் ஊர்தியென்னுஞ்சிறப்புப்பெயர்புள் என்னும்பொதுப்பெயரை விசேடித்துவ ந்த இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகைநிலைத்தொடர். ஊர்பகுதி, துசாரி யை, உகரக்கேசெந்தி, இவிகுதி. சேக்கை செயப்படுபொருளில்வந்த தொழிற்பெயர்சே (படுத்தல்) பகுதி, குசாரியை, ககரத்தோற்றமும் உகரக்கேடும் சந்தி, ஐவிகுதி. மாழ்கி இறந்தகாலவீனையெச்சம் மாழ்குபகுதி.

(42) புள்ளொன்றேசொல்லுமென்றிப்புறத்தலைவேடன் பொய்த்தான்
வெள்ளந்தேர்வளைந்தநம்மைவென்றியீங்கரிதுவெய்தா
உள்ளம்போற்போதுநாமோரொடுப்பெடுத்தய்யவென்னு
வள்ளன்மேலப்புமாரியார்ப்பொடுசிதறினோ.

இ - ள். புள்ளுன்று எசொல்லும் என்று—(வேடர்கள்) ஆந்தையொரு தேர் வருமென்று சொல்லாநின்றதென்று, இப்புறத்தலைவேடன் பொய்த்தான்—இந்தப்புறவின் தலைபோலச் சிறியதலையையுடையவேடன் நிமித்தத்தை த்தப்பினை, தேர்வெள்ளம் நம்மவளைந்த—தேர்வெள்ளமாக நம்மைவளைந்த ன; ஈங்குவென்றி அரிது—இவ்விடத்துப் பசுக்களைக் கொள்ளுதலரிது, நாம் வெய்துஆக ஒர் எடுப்புஎடுத்து—நாம்கடிதாக ஒருகாற்போர்செய்து, உய்ய— பிழைக்கும்படி, உள்ளம்போல் போதும்என்னு—ஒருவர்மனம்போல எல்லா

ருஞ் செல்லக்கடவேமென்றுசொல்லி, வள்ளல்மேல் அப்புமாரி ஆர்ப்பு ஒடுகி தறினார்—சீவகன்மேல் சரவருஷத்தையார வாரத்தோடுகிந்தினார்கள்.

ந - னா. இங்ஙனம் மறம்விட்டவேடர், ஆந்தையொரு தேர்வருமெ ன்று சொல்லாகின்றதென்று நமக்குச்சொல்லி இந்தப்புன்றலேவேடன் நிமித் தத்தைத்தப்பினான், நம்மைத்தேர் வெள்ளமாக வளைந்தன ஆகலான் இவ்விட த்து நிராகோடலரிது, இனிநாம்கடிதாக ஒருகாலுற்றுப்பொருது தள்ளியு யப்போம்படி, ஒருவருள்ளம்போலே யெல்லாருஞ் செல்லக்கடவேமென்று கூறிச்சென்று, வள்ளல்மேலேயம் புமாரியைச்சிதறினார் என்க.

உள்ளம்போல்போதும்—நீநினைந்ததுபோல எல்லாரும்போவேம் எனக் கொள்ளுதலும் ஒன்று. வள்ளல்காரணப்பெயர் வன்மைபகுதி, ஈறுகெடுத லும் ளகரத்தோற்றமும் சந்தி, அல்பன்சுப்புப்பெயர்விருகி. பொய்த்தான், இறந்தகாலவினைமுற்று பொய்ப்பகுதி.

(43) மால்வனாதொடுத்துவீழ்ந்தமணிநிறமாரிதன்னைக் காலினாத்தெழுந்துபாறக்கல்லெனப்படுடைத்ததேபோன் மேனினாத்தெழுந்தவேடர்வெந்துணையப்புமாரி கோனினாத்துமீழும்வில்லாந்தகோமகன்வில்லக்கினானே.

இ - ள். மால்வனாதொடுத்து வீழ்ந்தமணிநிறம் மாரிதன்னை — பெரியம லையினுச்சியினின்று தொடுத்து விழுந்தமுத்தைப்போலும் வெள்ளியநிறமமை ந்த காலமழையை, கால்கல்லென இரைத்துஎழுந்து — காற்றுக்கல்லென்று கோவித்தெழுந்து, பாறபடுடைத்ததுபோல் — சிதற அடித்ததன்மைபோல, மேல்நினைத்துஎழுந்த—தன்மேல் பந்தியாய் எழுந்த, வேடர்வெந்துணை அப் புமாரி—வேடருடைய கொடியமுனைவாய்ந்த அம்பாகியமழையை, கோமக ன்வில்லாது உமிழும்கோல் நிரைத்துவிலக்கினான்—சீவகன் தன்வில்லால் சொ ரிகின்ற அம்புகளையெதிரோ வரிசையாகநீராத்து விலக்கினான்.

ந - னா. மாரிதன்னை; காற்றுக்கல்லென இரைத்தெழுந்துசிதற அடித் ததன்மைபோல, தன்மேல்நினைத்தெழுந்த வேடருடைய அம்பாகிய மழை யை, கோமகன் தன் கைவில்லால்தான் சொரிகின்ற கோலையெதிரோ நிரைத்து விலக்கினான் என்க.

காற்றுவேண்டிய நிரையில் மழையைப்போக்கும்விதம்போல இவனம் புதனது விசையினால் வேடர்எய்த அம்புகளைத் திசைகளிற்போக்கியது என் பார் பாறப்படுடைத்ததேபோல் என்றார் “நாமுறக்கனைக்காற்றெடுத்த கண்ண கன்பாசறை” என்றார் பிறரும். நாம்உற—அச்சமிக், கணைகாற்று எதிநகண் அகன்பாசறை—அம்பாகிய காற்றெழுந்த இடம்பாற்ப படைவீடு. என்பது பொருள். இரைத்து, நிரைத்து இறந்தகால வினையெச்சங்கள். இரை, நிரை பகுதிகள். பாற நிகழ்காலவினையெச்சம் பாறுபகுதி. (சாந)

(44) கானவாரியவில்வாய்க்கடுங்கணைசொடுத்தலோடும் ஆகிரைபெயர்ந்தவாயாராந்தநாணித்தலில்வேடர் தானென்றுமுடங்கிற்றென்றுகிமிர்ந்ததுசரம்பெய்மாரி போனினிறவென்பமற்றப்பொருளுகிலைவினைக்கே.

இ - ன். வில்வாய் கடுங்குணத்தொடுத்தலோடும்—சீவகன் தனதுவில்
லினின்று அச்சத்தைத்தரும் அம்பினைத்தொடுத்த தொடையோடும், ஆரினா
பெயர்ந்த—பசுக்கூட்டங்கள் பெயர்ந்தன, ஆயர் ஆர்த்தனர் — இடையர்கள்
மகிழ்ச்சியாற் கோவித்தார்கள், கானவர் இரிய—(பசுக்களைவிட்டுக் குவிந்த)
வேடர்கள் உடைந்தோட, அணிந்ததிண் தோள்தான் ஒன்றுமுடங்கிற்று—
வாகுவுலையமணிந்த தனதுதிண்ணியதோளொன்று முடங்கியது; ஒன்றுநிமிர்
ந்தது—ஒருதோள்நிமிர்ந்தது. அப்பொருவருசிலையினர்க்கு — போர்த்தொழில்
கைவந்தவில்லையெந்திய அவ்வேடர்க்கு, பெய்சரம் மாரிபோல்கின்ற — பிர
யோகித்த அம்புகள் மழைத்தாணாபோல நின்றன.

ந - ரா. தனது வில்வாய்க்கடுங்குணையை அங்ஙனந்தொடுத்த தொடை
யுடனே நிராமீண்டன, அதுகண்டு ஆயரார்த்தனர், அதன்பின்பு, நிராயை
விட்டுக் குவிந்தகானவாரியும்படியாகத் தனது திண்டோள்தானொன்று முட
ங்கிற்று, ஒன்று நிமிர்ந்தது; அப்பொழுது அவ்வேடர்க்கு அம்புகள் மழைத்தா
ணாபோலநின்றன.

இவ்வகையாய்ச் சீவகன் பாணந்தொடுத்ததொடை விசேடத்தைக்கண்டு
இனியவனோடு போர்செய்தலரிதென்று வேடர்கள் பசுக்களைக் கைவிட்டனர்
என்பார் தொடுத்தலோடும் ஆரினாபெயர்ந்தவெனவும், பசுக்களைமிட்டு அவ்
வேடர் உயிர்வாங்காது நிலைகுலைந்தோட எய்தனன் என்பார் கானவாரியத்
திண்டோள்தானொன்று முடங்கிற்றொன்று நிமிர்ந்தது சரம்மாரிபோல்கின்ற
எனவுங்கூறினார். கடுகடியென்னும் உரிச்சொற்றிரிபு. கடுங்குணையென இன
வெழுத்துமிருந்த “இடையுரிவடசொலின்” என்ற சூ - ஆல். என்ப அசை
நிலை. நின்ற, பெயர்ந்த சாரியைபெறாதுவந்த பலவின்பாற்பட்டர்க்கை வினை
முற்றுகள்.

(சச)

வேறு.

(45) ஐந்தாறுநூறுதலையிட்டவாறாயிரவர்

மெய்நூறுநூறுநூறுதிவெங்குணைநூவிவேடர்

கைந்தூறுவில்லுங்குணையும்மறுத்தான்கணத்தின்

மைந்நூறுவேற்கண்மடவார்மனம்போலமாய்ந்தார்.

இ - ன். ஐந்தாறுநூறுதலையிட்ட—ஐம்பதினாயிரத்தைமுதலிலையிட்ட,
ஆறாயிரவர்—ஐம்பத்தாறாயிரவர்களாயுள்ளார், மெய்நூறுநூறுநூறுதிவெங்குணை
நூவி—அவர்கள்தேகநூற்றையும் ஒருகாலத்தே யழிக்கவல்லதுரியையுடைய
கொடிய அம்பினை யவ்வாறழிக்காதபடி. சொரிந்து, வேடர்கை நூறுவில் உம்
குணைஉம் அறுத்தான்—அவ்வேடர்கள், கையிலெந்தியபிறையாழிக்கும் வில்
லையுமும்பையு மஞ்சிப்போடச்செய்தான், மைநூறுவேல்கண்மடவாரர் மனம்
போல — அஞ்சனமெழுதிய வேல்போன்ற கண்களையுடைய பெண்களது
மனம்போல, கணத்துஇல் மாய்ந்தார்—கணப்பொழுதி லவ்வேடர்கள் காட்
டில் மறைந்தார்கள்.

ந - ரா. அங்ஙனம் பெய்மாரிபோல் கிற்கும்படியுணையத்தூவி, வே
டர்கையிற் பிறைநூறுகின்ற வில்லையும் அம்பையும் அஞ்சிப்போகடப் பண்

ணிநான், பின்பு மடவார் மனம்போலே யொருகணத்திற்காட்டிலே மறைந் தார்கள்.

மைநூறுவேல் என்றதற்கு மையையழித்தற்குக் காரணமானவேல் என் றுபொருள்கொள்ளுதலுமொன்று. தமதுயிர்க்குத் துன்பஞ்செய்யாமைகண்டு வேடர்வில்லைப்போதெலால் தூவியுத்தான் எனவும், பெண்கள் மனம்நில நில்லாது கெடுதலால் மடவார் மனம்போலவெனவுங் கூறினார் “களிமூமாய் க்குங் கதிர்க்கழனி” என்றும்போல மாயந்தார் என்றார். களிமூமாய்க்கும்— யானையையறைக்கும், கதிர்சூனி — நெற்கதிரையுடையவயல். மைந்தூறு மையாகிய நூறெனவிரிதலால் மையாகிய சிறப்புப்பெயர் நூறென்னும் பொ துப்பெயரை விசேடித்துவந்த இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. ஐந்தூறு நூறு ஐந்தூறுபெ நூறெனவிரிதலால் பண்புத்தொகை நிலைத்தொடர்.(சூ)

(46) வாள்வாயுமின்றிவடிவெங்கணவாயுமின்றிக்
கோள்வாய்மதியநெடியான்விடுத்தாங்குமைந்தன்
தோள்வாய்கிலையினொலியாற்றொறுமீட்டுமீள்வான்
நாள்வாய்நிறைந்தநகைவெண்மதிசெல்வதொத்தான்.

இ - ள். கோள்வாய்மதியம் நெடியான்விடுத்தால் ஆங்கு—இராகுவின் வாயிலகப்பட்ட சந்திரனைத் திருமால்விடுத்தாற்போல, மைந்தன் — சீவகன், வாள்வாய்உம் இன்றி—வாளின் தழும்புமில்லாமல், வடிவெங்கணை வாய்உம் இன்றி — வடித்தகொடிய அம்பின்தழும்புமில்லாமல், தோள்வாய்கிலையின் ஒலியால்—தோளீற்சாத்திய வில்லின் குணத்தொனியால், தொறுமீட்டு மீள் வான்—(வேடர்கொண்ட) பசுக்களைமீட்டுத்திரும்பிச்செல்லு மச்சீவகன், நாள் வாய்நிறைந்த — நாள்தோறுநிறைந்த, நகைவெண்மதிசெல்வது ஒத்தான்— ஒளியமைந்த வெள்ளியசந்திரன் செல்வதை யொத்திருந்தான்.

ந - ரை. கோள்வாய் மதியத்தைத்திருமால்விடுத்தாற்போல, மைந்தன், அவ்வேடர்மேல் வாட்டமூம்பு மின்றாக அம்புத்தழும்புமின்றாகச் சிலையினொ லியால் நிராமீட்டு மீள்வான், மதிபோவதனையொத்தான் என்க.

திருமால் விடுத்தாங்கு எனவும் பாடம். வாயுமின்றி வாய்வைத்தலு மின்றியென்னும் பொருள்மேல் நிற்பலால் தழும்பின்றி யென்றார். நாள்வாய் வாய்தொழிற்பயில்வு பொருளில்வந்த இடைச்சொல். உலகநியக் கலைநிரம் பினசந்திரன்போலப் போர்க்கலையுடையச்சி நிரம்பினவனென்பார் நாள்வாய்நி றைந்த நகைவெண்மதிசெல்வது எனவும், வேடர் எவ்வகையாலுங் கொல்லத் தகாதவராதலால் கொலையில்லையென்பது தோன்றக் களத்துப்போக்கினு னென்று கூறாது செல்வதொத்தான் எனவுங்கூறினார். மதியநெடியான் வி டுத்தாங்கு. மதிசெல்வதொத்தான் இதுதொழிலுவமையணி. நாள்வாய்நிறை ந்த மதிசெல்வது என்றற்குப் பதினாறு வயதுடைமைபற்றியெனக் கொள்ள லுமொன்று. (சக)

(47) ஆளற்றமின்றியலர்தாரவன்றோழரோடே
கோளுற்றகோவனினாமீட்டனென்றுகூற

வாளுற்றபுண்ணுள்வடிவேலெறிந்திற்றதேபோல்

நாளுற்றுலந்தான்வெகுண்டானகரார்த்ததன்மே.

இ - ன். அலர்தாரவன் — மலர்ந்தமாலையை யணிந்த சீவகன், தோழரோடும்—தனது தோழர்களோடும், ஆன் அற்றம் இன்றி (இரண்டிசேனையாலும்) ஓராளுக்குக் குற்றமில்லாமல், கோவன்—நந்தகோபனுடைய, கோளுற்ற நிளாமிட்டனன் என்றுகூற (வேடரால்) கொள்ளப்பட்ட பசுக்களை மீட்டானென்று கண்டோர்கூற, வான்உற்ற புன்உள்—(அதுகேட்டு) வாளாற்பட்ட புண்ணில், வடிவேல் எறிந்து இம்மதுஏபோல்—வடித்தவேலாலெறியப்பட்டு அதுமுறிந்துநின்றுதுபோல, நான்உற்று உலந்தான் வெகுண்டான் (தனக்குரியமித்த) ஆயுள் நாளுற்றுக்கெட்ட கட்டியங்காரன் கோபித்தான் நகர்ஆர்த்தது—நகரிலுள்ளார் மகிழ்கூர்ந்து கோவித்தார்கள்.

ந - னா. தாரவன், தோழருடனே இரண்டுபடையிலும் ஓராளுக்குங் குற்றமின்றாக நிளாமிட்டானென்றுகூற, அதுகேட்டு நாளுற்றுலந்தான் இம்மதுபோல வெகுண்டான், நகர் உலந்தார்த்தார் என்க.

தோழர்க்குப் போரில்லையானாலும் கூடநிற்றலால் வினையிலுடனிகழ்ச்சிப்பொருளில்வந்த ஒடுருபுதந்து தோழரோடுமெனவும், பசுமிட்டதற்குக் கோபித்தமையால் நாளுற்றுலந்தானெனக் கட்டியங்காரனுக்கு ஒருபெயர்க்காரணத்தோன்றவும், சீவகனரசுரிமையெய்து நான்வந்துறுதலில் தனக்குநியமித்த நாளுற்றுலந்தவன் என்பதுதோன்றவும் நாளுற்றுலந்தானெனவுங்கூறினார். உலந்தான் வினையுதற் பொருள்மேல்நிற்றலால் வினையுதற்பெயர் உலபகுதி. கோவன் நந்தகோவன் என்னும்பொருள்மேல் நிற்றலால் முன்மொழிகெட்ட பின்மொழிநிலையல். இதனை வடநூலார் நாமகதேச நாமக்கிரகனமென்பர்.

வேறு.

(சௌ)

(48) இரவிதோய்கொடிகொண்மாடத்திடுபுகைதவழ்ச்சுண்ணம்

விரவிப்பூந்தாமநாற்றிலினாதெளித்தாரந்தாங்கி

அரவுயர்கொடியினுன்றனகன்படையனுங்கவென்ற

புரவித்தேர்க்காணையன்னகாணையப்பொலிகவென்றார்.

இ - ன். இரவிதோய் கொடிகொண்மாடத்து — சூரியமண்டிலத்தையளாவிய கொடிகட்டிய மாடத்தில், இசுண்ணம் புகைவழு—இட்ட சுண்ணத்தோடு கலந்தபுகை தவழாநிற்க, பூதாமம் விரவிநாற்றி—மலராரற்றெடுத்த மாலையைக் கலந்துதொங்கவிட்டு. வினாதெளித்து—வாசனைத்திரவியங்களை யெங்குந்தெளித்து அலங்கரித்து, ஆரம்மாங்கி — தாம முத்தமாலையை யணிந்து, அரவுயர் கொடியினுன்றன் அகன்படை அனுங்கவென்ற—சர்ப்பக்கொடியையுயர்த்திய துரியோதனனுடைய இடம்பரந்த சேனகெடவென்ற, புரவிதேர்காணை அன்னகாணையை—குதிரையூட்டிய தேரையுடைய அருச்சுணையொத்த சீவகனை, பொலிக என்றார்—என்றும் விளங்கக்கடவெனன்று கற்புடைமகளிர் வாழ்த்தினார்கள்.

ந - னா. சீவகன் செல்லுகின்ற தெருவிலே கற்புடைமகளிர், மாடத்தேசுண்ணத்தோடே கலந்து புகைதவழாநிற்கத் தாமத்தைநாலப் பண்ணிவி

னாயையெங்குத்தெளித்து அதனையிங்ஙனங்கோடித்து. தாமுமங்கலமாக ஆரத்தையணிந்து, துரியோதனன்படை கெடும்படிவென்ற அருச்சுனையொத்த காணையப்பொலிகவென்றார் என்க.

அஞ்ஞாதவாசஞ்செய்த பாண்டவர்கள் விராடனகரத்தில் கமந்து வாசஞ்செய்கின்றமை துரியோதனன்தெரிந்து, மீட்டும் அவர்க்குக்கேடுமுழப்படையெடுத்துச்சென்று பசுக்களைக்கவர அருச்சுநன் அவர்களைவென்று பசுக்களை மீட்டமையால் காணையன்ன காணையென்றார். நாற்றிவிரவி இறந்தகால வினையெச்சங்கள் நாற்று விரவுபுகி. வில்லும் தேரும் பசுமீட்டலும் உவமையாதலால் ஒப்புமைக்கூட்ட வுவமையணி. (சஅ)

(49) இன்னமியிந்தனையசெவ்வாயினங்கிளிமழலையஞ்சொற்பொன்னவிரச்சுணங்குபூத்தபொங்கிளமுலையினாதம் மின்னவிர்துகுப்புநோவ விடலையைக்காணவோடி. அன்னமுமயிலும்போல வணிகநர்வீதிகொண்டார்.

இ - ள். செவ்வாய்—செவந்தவாயினையும், இன் அமிர்த இளங்கிளி அனைய—இனிய அமிர்தத்தையும் இளங்கிளியையுமொத்த, மழலையும் சொல்பொன் அவிரச்சுணங்குபூத்த—அழகிய மழலைச்சொல்லையும் பொற்பிதிர்போல விளங்கும் தேமல்பூத்த, பொங்கு இளமுலையினார்—விளங்கு மிளமைபொருந்திய தனங்கனையுமுடைய மற்றைப்பெண்கள், தம்மின் அவிர்துகுப்புநோவவிடலையுக்காணவோடி—தமது மின்னலையொத்த இடைவருந்தச் சீவகனைக்காணும் படியோடி, அன்னம்உம் மயில்உம்போல—அன்னமும் மயிலும்நிறநல்போல அணிநகர் வீதிகொண்டார்—அலங்கரித்த இராசமாபுரத்தின் நெருவைக்கைக்கொண்டு நின்றார்கள்.

ந - னா. செவ்வாயினையுஞ் சொல்லினையுமுடைய வளர்கின்ற இனையமுலையினார், விடலையைக்காண்பதாக துகுப்புநோவவோடி, அன்னமுமயிலுமின்றும்போல நகரிற்றெருவைக்கைக்கொண்டேின்றார் என்க.

இங்கேகூறிய பெண்கள்கற்புடைமகளி ரொழிந்தோராதலால் அணிநகர்வீதிகொண்டார் என்றார். விடலைபுருடர்பருவத்தின் மேல்நின்றது, அன்னமுமயிலும்போலக்கொண்டார் என்றது பலபொருளுவமையணி. (சக)

(50) தூல்பொரவரியதுண்மைதுசிப்பினையொசியவீங்கிக்
கால்பரந்திருந்தவெங்கட்குகிர்முலைகச்சின்வீக்கிக்
கோல்பொரச்செவந்தகோலமணிவிரற்கோதைதாங்கி
மேல்வரல்கருதிநின்றார்விண்ணவர்மகனிரொத்தார்.

இ - ள். தூல்பொரஅரிய—தூலெதிர்த்துப் போர்செய்தற்கரிய, துண்மைது சுப்பின்னு ஒசியவீங்கி — துண்ணிய இடைதளரும்படி பருத்து, கால்பரந்து இருந்தவெங்கட்குகிர்முலை—அடிபரந்திருந்தவிரும்புஞ்சுகத்தையுடைய முத்தின்வடத்தி னொளிரவாய்ந்ததனத்தை, கச்சுஇனவீக்கி (அவ்விடைதளராதிருக்க) கச்சினுக்கட்டி, கோல்பொரசெவந்த கோலம்மணிவிரல்—நரம்பைத்தடவீதலால் செவப்பேறிய அழகிய விரலில், கோதைதாங்கி — மாலையையேந்தி, மேல்—மாடத்தின்மேல், வரல்கருதிநின்றார்—சீவகன்வரவைக்

கருதிநின்றபெண்கள், விண்ணவர் மகளிர்ஓத்தார்—தெய்வப்பெண்களை யொத்திருந்தனர்.

ந - னா. இடைதளரும்படிவீங்கி அடிபரந்துதளராதிருந்த முலையைக்கச்சாற்கட்டி, விரலாற்கோதையைத்தாங்கிச் சீவகன்வரவைக்கருதி, இமையாதேபார்த்து மேனிலத்துநின்றவர் தெய்வமகளினா யொத்தார்என்க.

பொர, ஒசிய காரியத்தின்மேல்நின்றலால் எதிர்காலத்தில்வந்த செயவென்னும் வாய்பாட்டெச்சங்கள் பொரு, ஒசிபகுதிகள். செவந்த இறந்தகாலப்பெயரொச்சம் செயபகுதி. மகளிர் ஒருமைப்பாலில் பன்மைப்பால் வந்தவழுவமைதி மகபகுதி, ளகரமெய்ப்பென்பால்விருதி, அனைத்தும்ஒருபகுதி, இர்புகியன புகுதலால்வந்த பலர்பால்விருதி. இன்ன வேண்டாவழிச்சாரியை.

(51) வாள்ரர்த்துடைத்தவைவேலிரண்டுன்மலைந்தவேபோல்
ஆள்வழக்கொழியநீண்டவணிமலர் த்தடங்கணெல்லாம்
நீன்சுடர்நெறியைநோக்குநிராயிதழ்நெருஞ்சிப்பூப்போல்
காளைதன்நேர்செல்வீநிகலந்துடன்நெருக்கவன்றே.

இ - ள். வாள் அரம் துடைத்தவை வேல் இரண்டுஉடன் மலைந்தபோல்—வாளாகிய அரத்தாலராவினகூரிய இரண்டுவேல்கள்தம்முள்போர்செய்தனபோல, ஆள்வழக்கு ஒழியநீண்ட—ஆள்வழங்குதலறப் போர்செய்து நீண்ட, அணிமலர்தடகண்எல்லாம்—அழகிய தாமரை மலர் போலப்பரந்த கண்களெல்லாம், நீன்சுடர்நெறிஐ நோக்கும்—மிக்ககிரணத்தை யுடையசூரியன் செல்லு நெறியைநோக்காநின்ற, நிராஇதழ்நெருஞ்சி பூபோல்—பத்தியாயுள்ள இழையையுடைய நெருஞ்சிமலரைப்போல, காளைதன்நேர்செல்வீதி—சீவகனது தேர்செல்லும் வீதியில், கலந்துடன்நெருக்க—தம்மிற்கலந்து சேரநெருங்கின.

ந - னா. அராவின் வேலிரண்டு தம்மில்மலைந்தனபோல ஆள்வழக்கம் தமலைந்து நீண்டகண்களெல்லாம் கொடுமைசெய்யமாட்டாது தம்மிற்கலந்து, ஞாயிறுபோநெறியை நோக்கும்பூப்போலே காளைதேர்செல்கின்ற வீதியிலே சேரநெருங்கின.

நெருஞ்சி முள்நெருங்குதலையுடைய தெனநின்றலால் வினைமுதற்பொருளில்வந்த தொழிற்பெயர் நெருங்குபகுதி, உகரக்கேசெந்தி, இவ்விருதி. நெருங்கிநெருஞ்சியெனவந்ததுமருஉ. நெருஞ்சில் எனவரில், இல்புடைபெயர்ச்சிவிருதியாகக்கொண்டுதொழிலாகு பெயரொனக்கொள்க. மலைந்த, தொக்க அஃறிணைப் பலவின்பாற்படர்க்கை யிறந்தகாலவினைமுற்றுகள் மலைபகுதி. தொகுபகுதி, முதனிலையெழுத்தாய்த்தோன்றி யகரமெய்துடைநிலை, உகரக்கேசெந்தி, அவ்விருதி. பூவினைமுதற்பொருளில்வந்த இகரவிருதியொடு புணர்ந்துகுன்றிய தொழிற்பெயர். இதுஎடுத்துக் காட்டுவமையணி. அரம் வாளில் ஒருவகையதாதலால் அரம் விசேடம் என்றார். நெருஞ்சிமலரைப் போலப் பெண்கள் கண்கள் சீவகன்தேர் போதல்மேல் நின்றது என்பது கருத்து.

(52) வடகமூர்துகிலுந்தோடுமாலையுமணிபுமுத்தம்
கடகமூங்குழையும்பூணுங்குகொளிகலந்தமூதூர்
இடவகையெல்லையெல்லாமின்னினைத்திட்டதேபோல்
படவரவல்குலாணாப்பயந்தனமாடமெல்லாம்.

இ - ன். வடகமூர்து துகிலுதம்—மேற்போர்வையும் ஆடையும், தோ
டுதம் மாலையும மணிதம் முத்துதம்—காதணியுமலர்மாலையும் இரத்தினபரண
மும்முத்தவடமும், கடகமூர்து குழைதம்பூணுதம்—கடகங்களுங்குண்டலங்க
ளும் ஆபரணங்களும், கதிர்ஒளிகலந்து — சந்திரசூரியர்களையொத்த ஒளிதம்.
மிற்கலக்கும்படி, மின்னினா த் திட்டதுபோல்—மின்னலைநினைத்தார்போல,
மூதுணர்இடம்வகைஎல்லையெல்லாம் — தொன்றுதொட்டுள்ள இராசமாபுரத்தி
னிடத்தின் கூறுபாட்டி. நெல்லையெல்லாவற்றிலுமுள்ள, மாடம்எல்லாம் —
மாடங்களைல்லாம், அரவுபடம் அல்குலாணாபயந்தன — பாம்பின்படத்தை
யொத்த அல்குலையுடைய பெண்களைப்பெற்றன.

ந - னா. வடகமூர்தலியன ஒளிதம்மிற்கலக்கும்படி கிலமின்னினினைத்
தார்போல, மூதுரிடத்தினது கூறுபாட்டி. நெல்லையெல்லா வற்றினுமுள்ள
மாடமெல்லாம் அல்குலாணாப் பெற்றனவென்க.

வடகம் அத்தவாளம். வகைகூறுந்தெருவு. கலந்து செயவெனெச்சத்தி
ரியு. வடகமூர்தலியன ஒளிவீச மின்னலை வரிசைப்படுத்தியதுபோல மாடங்
கள்மேற் பெண்களின் ஞர் என்பதுகருத்து.

(53) மாதுகுமயிலினல்லார்மங்கலமரபுகூறிப்
போதகநம்பியென்பார்பூமியும்புணர்கவென்பார்
தோதகமாகவெங்குஞ்சுண்ணமேற்சொரிந்ததண்ணென்
தாதுகுபிணையல்லீசிச்சாந்துகொண்டெறிந்துநிற்பார்.

இ - ன். மாதுஉரு மயிலினல்லார்—ஆசைமிக்க மயிலைப்பார்க்கிலும்
பொலிவுவாய்ந்தபெண்கள், மங்கலமரபுகூறி—மங்கலவாழ்த்துக்கூறி, நம்பி
போதகஎன்பார் — ஆணிற்சிற்றந்தவனே வருகவென்பாரும், பூமிதம் புணர்க
என்பார்— (அரசனென்றறியாதிருந்தும்) நிலமாபூணையும் சேரக்கடவாயென்
பாரும், தோதகம்ஆக—வருத்தமிக, எங்கும் மேல்—எவ்விடத்து மாடத்தின்
மேல்நின்று, சுண்ணம்சொரிந்து—சுண்ணப்பொடியைச்சிந்தி, தண்ணென்தா
து உருபிணையல்லீசி—குளிர்ந்தமகரந்தத்தைச் சிந்துமலர்மாலையாவீசி, சாந்
துகொண்டு எறிந்துநிற்பார் — கலவையைக்கொண்டு தெளித்து நிற்பவரும்.

போதக “திருவேபுபுருதக” என்றார்போலவந்தது. போதுகஎன்பது
பொருள்.

(54) கொடையுளுமொருவன்கொல்லுங்கூற்றினுங்கொடியவாட்போர்ப்
படையுளுமொருவனென்றுபயங்கெழுபனுவனுண்ணால்
நடையுளார்சொல்லிற்றெல்லாநம்பிச்சீவகன்கட்கண்டார்
தொடையலங்கோதையென்றுசொல்லுபுதொழுதுநிற்பார்.

இ - ன். அம்தொடையல்கோதை—அழகியமாலையையணிந்த கூந்தலை
யுடையாய், கொடையுள்உம் ஒருவன் — கொடுத்தற்றொழிலிலும் ஒருவனே

கொடுப்பான், கொல்லும் கூற்றின்உம் கொடிய—கொல்லாரின்ற இயமனைப் பார்க்கிலும் கொடிய, வான்மேர் படையுள்உம் ஒருவன் என்று—வாளேந்திச் செய்யும்போர்த்தொழிலில் வல்லசேனையினும் ஒருவனே வெல்வானென்று, பயம்கெழுதுண்பணுவல்—பிரயோசனமிக்க ஆராய்ச்சியையுடையதுண்ணிய பொருளமைந்த, நூல்நடைஉள்ளார்சொல்லிற்றுஎல்லாம்—நூல்வெழுக்கமுடையவர்சொல்லியதையெல்லாம், நம்பிசீவகன்கண்கண்டாம் என்று — இவ்விரண்டும் ஒருவனிடத்து நில்லாவாயினும் நம்பியாகிய சீவகனிடத்திற்பார்த்தோம் என்று, சொல்லுபுதொழுதுநிற்பார்—சொல்லித்தொழுதுநிற்பவரும்.

ந - னா. கோதாய், துண்ணூல் வல்லார்கூற்றிற்று, கொடையிலுமொருவன்கொடுப்பான், படையிலுமொருவன் வெல்வான், இரண்டுமொருவனிடத்தேநில்லாவென்றேயாயினும், அவ்விரண்டுஞ் சீவகனிடத்தே கண்டாமென்று தம்மிற்கூறி அவனைத்தொழுதுநிற்பவரும்.

உம்மை இரண்டும் உயர்வுசிறப்புப்பொருளன, ஒன்றல்லவெல்லாம் பலவாதலால் இரண்டினைஎல்லாம் என்றார். சொல்லிற்றெல்லாம் ஒருமைபன்மைமயக்கம். நம்பிச்சீவகன் இருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகைநிலைத்தொடராதலால்வருமொழிமுதல்வல்லெழுத்துமிசைத்து “இயல்பினும்விதிவினுநின்ற வுயிர்முன்” என்றகு-ஆல். இன்னுருபு உயர்வுகுறித்தலில்வந்த எல்லைப்பொருட்டு. கோதை அண்மைவிளி. தொழிலுக்கும் தொழிலிலுக்கும் ஒற்றுமையுண்மையால்சொழிலைத்தொழிலிமேலேற்றிப்பணுவனால்எனவும், குணத்துக்கும் குணிக் கும் ஒற்றுமையுண்மையால்குணத்தைக்குணிகமேலேற்றி துண்ணூல் எனவுங்கூறினார். கொடையைக்கண்ணிடத்தும்வெற்றியையருச்சுணிடத்துங்கொள்க.

(55) செம்மலைப்பயந்தநற்றாய்செய்தவமுடையனென்பார்

எம்மலைத்தவஞ்செய்தாள்கொலைய்தவம்யாமுமென்பார்.

அம்முலையமுதமன்றாரகம்புலர்ந்தயர்ந்துநோக்கித்

தம்முறுவிழுமவெந்நோய்தந்திணைக்குணாத்துநிற்பார்.

இ - ன். செம்மலைப்பயந்தநற்றாய்— பெருமையிற் சிறந்தசீவகனைப்பெற்றநற்றாயானவள், செய்தவம் உடையன் என்பார்—செய்தவமுடையானென்பவரும், எம்மலைத்தவஞ்செய்தாள்கொல் — (இவ்வினையுடையவருக்கின் நவள்) எந்தமலையிலிருந்து தவஞ்செய்தாளோ, யாம்உம் எய்துவம் என்பார்—நாமுந்தவஞ்செய்ய அம்மலையையடைவோமென்பவரும், அமுலை அமுதம் அன்றார் அகம்புலர்ந்து — அழகியதனத்தையுடைய அமுதத்தையொத்த பெண்கள்நெஞ்சுலர்ந்து, அயர்ந்துநோக்கி—சோர்ந்துபார்த்து, தம்உறுவீழும்வெம்நோய்—தம்முடையமிக்ககாமநோயை, தம்துணைக்கு உணாத்துநிற்பார் — தமதுதோழிக்குச்சொல்லிநிற்பவரும்.

ந - னா. இவ்வினப் பயந்தமையாற் நவமுடைய நென்பாரும், இவனைப்பெறவருக்கின்றவள் எம்மலையில் நின்றுதவஞ்செய்தாள் யாமும் அதனைச் சேர்வேமென்பாரும், நெஞ்சுலர்ந்து தம்முடையமிக்க சீரியகாமநோயைத்தந்தொழியர்க்குக் கூறிநிற்பாரும்.

தவஞ்செய்தார்கொல் எனவும் பாடம். கொல்லுப்பொருளில்வந்தஇ

டைச்சொல். எய்துவம் தன்மைப்பன்மை யெதிர்காலவினைமுற்று எய்துப குதி, வகரமெய்இடைநிலை, அம்விசுதி. குற்றியலுகரங் கெடாதி யல்பாதல் “உயிர்வரினுக்குறள்” என்னுஞ்ஞு — இல் “ஓடும்” என்றிலேசால். அகம் புலர்ந்து உயர் திணையொசொர்ந்த அஃறிணையுயர் திணை முடிபேற்று நின்றது திணைவழுவுமைதி, புலர்ந்து, அயர்ந்து, நோக்கி, உடைத்துஎன்னும் இறந்த காலவீனையெச்சங்கள் ஒன்றையொன்று கொண்டிந்ந்பார் என்னும் வீணை முற்றின் முடிநிலைகொண்டன. அம்முலையமுதமன்றார் இல்பொருளுவ மையணி.

(56) சினவுநர்க்கடந்தசெல்வன் செம்மலரகலநாளைக்
கனவினிலருளிவந்துகாட்டியாங்காணவென்பார்
மனவிரியல்குலார்தம்மனத்தொடையங்கியொன்றும்
வினவுநரின்றிநின்றவேண்டுகூறுவாரும்.

இ - ள். மனவிரி அல்குலார் — இரத்தினமுத்தியமே கலையையணிந்த பெண்கள், சினவுநர்க்கடந்தசெல்வன் — கோபிக்கும்பகையரசரைவென்றபோர்ச் செல்வத்தைபுடைய சீவகனே, அருளி — இன்று எம்மைக்காத்து, நனை — நாளைத்தினம், செம்மலர் அகலம்கனவின் இல்வந்து — செவந்தமலராகிய மா லையையணிந்த மார்பிணக்கனவீல்வந்து, யாங்காணகாட்டி என்பார் — யாங்காணக் காட்டுவாயாக வென்பவரும், ஒன்றுஉம் வினவுநர் இன்றி — ஒன்றுந் தம்மைவினவுவோரில்லாமையால்; மயங்கிநின்ற — மயக்கங்கொண்டின்று, தம்மனத்து ஒடுகவேண்டுகூறுவார்உம் — தமது மனத்தோடு அவனிடத்து விரும்பும் துகர்ச்சிகளைச் சொல்லுகின்றவர்களும்.

ந - னா. செல்வனே எம்மையருளி நாளைக்கனவிடத்தேவந்துநின்னக லத்தையாங்காணக் காட்டுவாயாகவென்பாரும், தாங்கூறுவனவொன்றுகேட் பாரின்றாகவுமயங்கிநின்ற தாமிவனிடத்து விரும்புதுகர்ச்சிகளைத் தம்மனத் தோடு கூறுவாரும்.

சினவுநர், வினவுநர் எதிர்கால வீணைமுற்றுப்பெயர் சினவு, வினவுபகுதி கள், நகரமெய் இடைநிலை, அர்விசுதி. இன் உருபிற்கு இன்சாரியையிலலா மையால் கனவினில் எனப்பாடங்கொள்க. செல்வன் அண்மைவீளி. காட் டிவியங்கோள் வீணைமுற்று காட்டுபகுதி, உசரக்கேசேந்தி, இவியங்கோள் விசுதி. (௫௬)

(57) விண்ணகத்துளர்கொல்மற்றிவ்வன்றிவேற்குரிசிலொப்பார்
மண்ணகத்திவர்களுவ்வார்மழுகளிறினையதோன்றல்
பண்ணகத்துறையுஞ்சொல்லார்நன்னலம்பருகவேணுடி
அண்ணலைத்தவத்திறந்தாரயார்கொலோவளியொன்பார்.

இ - ள். மழுகளிறு அனையதோன்றல் — இளமைதங்கிய யானையையொ த்த இச்சீவகனை, மண் அகத்து இவர்கள் ஒவ்வார் — மண்ணுலகிலுள்ள இம்ம னிதர்களொப்பாகாராதலால், இவென்றிவேல் குரிசில் ஒப்பார் — இந்தவெற்றி யமைந்த வேலையேங்கிய பெருமையிற் சிறந்தவனையொப்பவர்; விண் அகத்து உளர்கொல்மற்று — தேவருலகிலிருக்கின்றாரோ இல்லை, பண் அகத்து உறை

பும் சொல்லார்—இசையில் குழிகொண்ட சொல்லையுடைய பெண்கள், நல்ல ம்பருகவேண்டும்—இவ்வுலகிலில்லாத தோரீன்பத்தைதுகர விரும்பி, அண்ண லைதவத்துஇல்தந்தார்—இந்த அண்ணலைத்தவத்தார் பெற்றவர்கள், யார்கொல் ஓ—தேவரோமக்களோயாரோ, அளியர் என்பார்—அவரே எல்லாராலுங்கா க்கத்தக்கவர் என்பாரும்.

ந - னா. தோன்றலை மண்ணிடத்து இம்மக்களோவ்வாராதலாற் பின் னையிக்குரிசிலையொப்பார் விண்ணகத்துளளோ, அஃதற்கின்றிலே மென்பா ரும், இவ்வுலகின் மகளிர் ஈங்கில்லாத தொருநலத்தை துகரவெண்டி இவ்வ ண்ணலைத் தாஞ்செய்ததவத்தார் நந்தவர் தேவரோ மக்களோ அவர் யாவரா யினும் எல்லாராலு மளிக்கத்தக்கார் என்பாருமாய்.

அண்ணல் பெருமையிற்சிறந்தோன். அதன்முதலில் அகரச்சுட்டுத்தொ குத்தல். மற்று இல்லையென்னும் பொருள்மேல்நிற்றலால் வினைமாற்றுப்பொ ருளில்வந்தது. ஒப்பார் உடன்பாட்டில்வந்த உவமவுருபிடைச் சொல்லடியா கப்பிறந்த வினைமுற்றுப்பெயர்ஓ இடைச்சொற்பகுதி, பகரம்சந்தி, பகரமெய் இடைநிலை, ஆர்விகுதி. ஒவ்வார் எதிர்மறையில்வந்த உவமவுருபிடைச்சொல் லடியாகப்பிறந்த எதிர்மறைவினைமுற்றுஓ இடைச்சொற்பகுதி, வகரமெய்சந் தி, ஆஎதிர்மறைவிகுதி, தனிக்குற்றின்முன் ஒற்றுவிசுவசந்தி, அனைத்தம் ஒரு பகுதி. முதற்குறையாய்நின்ற ஆர்பலர்பால்விகுதி. (௫௭)

(58) வட்டுடைப்பொலிந்ததானைவள்ளைக்கண்டபோழ்தே

பட்டுடைசூழ்ந்தகாசபஞ்சிமெல்லடியைச்சூழ

அட்டரக்கனையசெவ்வாயணிகலங்கருகிக்காமக்

கட்டழலெறிப்பநின்றாரைகவளைகழலநின்றார்.

இ - ள். வட்டுடைப்பொலிந்ததானை வள்ளைக்கண்டபோழ்து—வட்டு டையால்விளங்கிய காலாட்டபடையையுடைய சீவகனைக்கண்டகாலத்தே, பட் டுடைசூழ்ந்தகாச—பட்டாடைமேற்கூழ்ந்த மேகலை, பஞ்சிமெல் அடியை சூழ—செம்பஞ்சுச்சூழற்பூட்டிய மெல்லியகாலைச்சூழ, காமம்கட்டழல் எறிப் ப—காமத்தியெரிய, அட்ட அரக்கு அணையசெவ்வாய் அணிகலம் கருகின் னார்—உருக்கிய அரக்கினையொத்த செவந்தவாயின் அழகுகருகின் நவர்கள், கைவளைகழலநின்றார்—கையிலணிந்தவனை சோரநின்றார்கள்.

ந - னா. வள்ளைக்கண்டபொழுதே காமத்தியெரியவாய்கருகின் நவ ர்கள்பின்பு, மேகலைகழலவளை கழலநின்றார் என்க.

வட்டுடைமுழந்தாளளவும் வீரருடுக்கும் உடை. மாதுகு என்னுஞ் செ ய்யுள்முதல் இச்செய்யுள்காறும் ஒருதொடராதலால் மேலைச்செய்யுளின்கடை யில் ஆய் என்னும் வினையெச்சந்தந்துருகின்னார் என்பதுகொண்டுமுடியந் தலால் குளகம். அட்டபெயொச்சத்தி னீறுதொகுத்தல். (௫௮)

(59) வார்செலச்செல்லமிமுவரிமுலைகளிர்நோக்கி

வார்செலச்செல்லவேத்தித்தொழுதுதோடிக்கவிப்பார்

பார்செலச்செல்லச்சிந்திப்பைபுந்தொடிசொரிந்ததம்பன்

தோசெலச்செல்லும்வீதிபீர்செலச்செல்லுமன்றே.

இ - ன். நம்பன்தேர்செல இபால்வார்செல செல்லவீம்முவரிமுலைமக னிர்நோக்கி—சீவகன்தேர்செல்லுதலால் இப்புறம் கச்சமேலேபோகப் போக வீம் மாநின்றசந்தனக்கோலமமைந்த தனத்தையுடைய பெண்கள் தேர்மறையுமளவும்பார்த்து, ஏர்செலசெல்ல—அழகுமுழியாநிற்கக் கழியாநிற்க, ஏத்தி தொழுது தோள்தூக்க — கைகூப்பித்தொழுது தோளைத்தொங்கவிட, பைந் தொழிபார் செல்ல செல்ல சிந்திசொரிந்த (அத்தோள்கள்) பசியதொழுகள் சிலத்திலேசெல்லும்படி செல்லும்படி சித்றிச்சொரிந்தன, செல்லும் வீதிபீர் செல செல்லும்—(பின்பு அவனதுதேர்) செல்லும் வீதியில் (அப்பெண்களுக்கு) பசலைபரக்கச் செல்லாநிற்கும்.

ந - னா. நம்பன்தேர் செல்லுதலாலே யிப்பாலுள்ள மகளிர், மறையுமளவுநோக்கின்று அழகுபோகா நிற்கப்போகாநிற்க ஏத்தித்தொழுது தோளை நாற்ற, அத்தோள்கள் செருகிக்காத்தற்குரிய தொழுகளையுஞ் சொரிந்தன, பின்பு அவனதுதேர் செல்கின்றவீதியின் மகளிர்க்குப் பசப்புப்பரக்கத் தான் செல்லாநிற்குமென்க.

தொழுவனாயில் ஒருவகை. தொடுக்கப்படுவது என்னும் பொருள்மேல் நின்றலால் செயப்படுபொருளில்வந்த தொழிற்பெயர் தொடுபகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, இவிருதி. வார்செலச்செல்ல மிகுதிப்பொருளில்வந்த அடுக்கு. ஏர் செலச்செல்ல, பார்செலச்செல்ல அவலப்பொருளில்வந்த அடுக்கு. ஏத்தி, தொழுது இறந்தகாலவினையெச்சங்கள் ஏத்து, தொழுகுதிகள். (௬௧)

(60) வாண்முகத்தலர்ந்தபோலுமழைமலர்த்தடங்கண்கோட்டித்

தோண்முதற்பசுலேதீரத்தோன்றலைப்பருகுவார்போல்

நாண்முதற்பாசுத்தடநடுங்கினூர்நிற்பநில்லான்

கோண்முகப்புலியோடொப்பான்கொழுநிதிப்புரிசைபுக்கான்.

இ - ன். தோன்முதல் பசுலேதீர்—(பெண்கள்) தமது தோளிடத்துப்ப சப்புநீங்க, தோன்றலைப்பருகுவார்போல், சீவகனைப்பருகுவாரைப்போல, வாண் முகத்து அலர்ந்தமலர்போலும் மழைசட கண்கோட்டி—ஒளியமைந்த முகத்தில்மலர்ந்த மலனாயொத்த குளிர்த் பரந்தகண்களைவினைத்துப்பார்த்து, நாண் முதல்பாசுத்தட—நாணாகிய முதற்றனைதடுத்தலால், நடுங்கினூர்நிற்ப—நடுங்கி நிற்க, கோண்முகப்புலியோடு ஒப்பானநில்லான் — கொலைத்தொழிலமைந்த முகத்தையுடைய புலியையொத்த அச்சீவகனில்லாது, கொழுநிதி புரிசைபுக்கான்—பெருஞ்செல்வம்வாய்ந்த மதிலுக்குள்ளே புருந்தான்.

ந - னா. அங்ஙனம் பசந்தவர்தம் தோளிற் பசுலேதீரும்படி, தோன்றலைப்பருகுவார்போலே கண்ணுலேவினைத்துப்பார்த்து நடுங்கினராய் நாணாகிய முதற்றனைதடுத்தலாலேசெல்லமாட்டாதுநிற்ப, தானநில்லாநாயக்கொல்லுமுகத்தையுடைய புலிபோல்வான்புரிசைக்குள்ளே புருந்தான் என்க.

பெண்களுக்குரிய நாண்குணத்துள் நாண்முதற்குணமாதலால் நாண்முதற்பாசம் எனவும், வீட்டைச்சூழ்ந்த மதிலாதலால் கொழுநிதிப்புரிசை யெனவுங்கூறினார். தோன்முதல் என்றதில் முதல்இடம். நடுங்கினர், நில்லான் முற்றெச்சங்கள். கோட்டி. இறந்தகாலவினையெச்சம் கோட்டுபகுதி. புக்கான்

இறந்தகாலவினைமுற்று புருபகுதி, முதனிலையெழுந்தாய்த்தோன்றியகரமெய்இடைநிலை, உகரக்கேடுசந்தி, ஆன்லிகுதி. (௬௦)

(61) பொன்னுகம்புரவியூட்டுவிட்டுடன்பந்திபுக்க
மன்னுகவென்றியென்றமணிவள்ளநிறையவாக்கி
இன்மதுப்பலியும்பூவுஞ்சாந்தமும்விளக்குமேந்தி
மின்னுகுசெம்பொற்கொட்டில்விளங்குதேர்புக்கதன்றே.

இ - ள். புரவிபொன்றுகம் பூட்டுவிட்டு உடன்பந்திபுக்க—குதிரைகள் பொன்றாற்செய்தது கத்தினது பூட்டுதலிலிட்டு வினாந்துபந்தியிற் புருந்தன, இன்மது மணிவள்ளம் நிறையவாக்கி (தேருக்கு) இனியமதுவினை அழகிய வட்டில் நிறையவார்த்து, பலிஉம் பூஉம் சாந்தம்உம் விளக்குஉம் — அம்மது வாகிய பலியையும் பூவையுஞ் சந்தனத்தையும் விளக்கையும், வென்றிமன்னுக என்று ஏந்தி—எப்பொழுதும் வெற்றிபெறுகவென்றேந்த, விளங்குதேர்—விளங்காரின்றதேர், மின்னுகு செம்பொற்கொட்டில் புக்கது—ஒளிவீசும் செவந்தபொன்னுலாகிய கொட்டிலிற் புருந்தது.

௩ - னா. புரவிநுகம் பூட்டுதல்விட்டுப் பந்தியிலே புக்கன, பின்பு தேருக்கு மதுவைவட்டி. னிறையவார்த்து, அம்மதுவாகிய பலிமுதலியவற்றைவென்றிமன்னுகவென்றேந்த, அத்தேர் மகிழ்ந்து கொட்டிலிலேபுக்கதென்க.

பூட்டுமுதனிலைத் தொழிற்பெயர். ஏந்திசெய்வெனெச்சத்திரிபு. வாக்கி இறந்தகாலவினையெச்சம் வாக்குபகுதி. (௬௧)

(62) இட்டவுத்தரியமெல்லென்றிடைசுவல்வருத்தவொல்கி
அட்டமங்கலமுமேந்தியாயிரத்தெண்மீண்டிப்
பட்டமுங்குழையுமின்னப்பல்கலனொலிப்பச்சூழ்ந்து
மட்டவழிகோதைமார்பின்மைந்தனைக்கொண்டுபுக்கார்.

இ - ள். ஆயிரத்தெண்மீண்டி — ஆயிரத்தெட்டுச் சுமங்கலப்பெண்கள் நெருங்கி, அட்டமங்கலம்உம் ஏந்தி—எட்டுமங்கலங்களையுமேந்தி, பட்டம்உம் குழைஉம்மின்ன—நெற்றிப்பட்டமுங் குண்டலமும் விளங்கவும், பல்கலன்ஒலிப்ப—பலஆபரணங்களுமொலிக்கவும், இட்ட உத்தரியம் மெல்லென்ற இடைசுவல்வருத்த—மேலேயிட்ட உத்தரியமானதுமிருதுவாகிய இடையை யும் பிடரியையும் வருத்தவும், மட்டு அவிழ்கோதைமார்பு இன்மைந்தனை—வாசனையோடலர்ந்தமலர் மாலையையணிந்த மார்பினையுடைய சீவகனை, ஒல்கிசூழ்ந்துகொண்டுபுக்கார் — எதிர்கொண்டு சூழ்ந்து வீட்டுள்ளே கொண்டு புகுந்தார்.

௩ - னா. ஆயிரத்தெண்மீண்டியெட்டு மங்கலத்தையுமேந்தி, மின்ன, ஒலிப்ப, உத்தரியம் இடையையுஞ் சுவலையும்வருத்த எதிர்கொண்டு சூழ்ந்து மைந்தனையுள்ளேகொண்டுபுக்கார் என்க.

அட்டமங்கலங்கள்ஆவன சாமரை, தீபம், பொற்கூடம், இணைக்கயல், கண்ணாடி, தோட்டி, கொடி, முரசு “சாமரைதீபந்த பனியப்பொற்கூடம்—காமர்கயலினினைமுதலாத்—தேமருவு—கண்ணாடி தோட்டி. கதலிகைவெள்ள முரசம்—எண்ணிய மங்கலங்களெட்டு” என்பதனால் உணர்க. இணைக்கயல்,

முரசு, தீபம், தோட்டி. இவைகளை ஒழித்துச் சீவற்சம, கவத்திசம், சங்கு, இடபம் இவற்றைக்கூட்டி எட்டென்பாரும் உண்டு. ஒலங்கி இறந்தகாலவினையெச்சம் ஒல்குபுகுதி. ஆயிரத்தெண்மர் ஆயிரவரும் எண்மரும் உம்மைத்தொகை நிலைத்தொடர். எண்மர் என்றதில் மகரம்பெயரிடைநிலை. முதல்கிளைக்கொற்றுமையுண்மையால் கிளைவினையமுதல் மேலேற்றி மட்ட விழ்கோதையென்றார். மெல்லென்ற பெயொச்சத்தி னீறுதொகுத்தல். (௧௨)

(63) தாயுயர்மிக்க தந்தைவந்தெதிர்கொண்டுபுக்குக்
காய்கதிர்மணிசெய்வெள்வேற்காணையைக்காவலோம்பி
ஆய்கதிருமிழும்பைம்பூனாயிரச்செங்கணன்றன்
சேயுயருலகமெய்தியன்னதோர்செல்வமுற்றார்.

இ - ள். தாய்உயர்மிக்க தந்தைவந்து எதிர்கொண்டுபுக்கு—தாயும்தன் பிள்ளையுயர்ச்சிமிசூதற்குக் காரணமான தந்தையும்வந்து எதிர்கொண்டுபுகுநது^௧ கதிர்காய் மணிசெய்வெள் வேல்காணையை—ஒளிவீசங்கடைமணியையுடைய நிணந்தோய்ந்த வேலினை யேந்திய சீவகனை, காவலும்பி — ஆலத்தி முதலிய வற்றார் கண்ணெச்சில்போக்கி, கதிர் உயிமும் ஆய்பைம்பூண்—ஒளியுமிடும் ஆராய்ந்தபசிய ஆபரணத்தையணிந்த, ஆயிரச்செங்கணன்றன் சேய்உயர் உலகம் எய்தியன்னது ஓர்செல்வம் உற்றார்—இந்திரனுடைய சேய்மையிலுள்ள உயர்ந்த விண்ணுலகத்தைப் பெற்றாலொத்ததொரு செல்வத்தை யடைந்தார் கள்.

ந - ரா. தாயுந்தந்தையும் பிள்ளையையெதிர்கொண்டுபுக்கு, ஆலத்திமுதலியவற்றாலே பரிகரித்து, உலகைப் பெற்றாலொத்ததோர் செல்வத்தைத் தாம் உற்றார் என்க.

சேய்மைதூரம். காவலோம்பி ஒருசொல். கதிருமிழும் வீசதலேயன் றிஉமிழ்தலில்லாமையார் குணவணி. எய்தியன்னது தொகுத்தல்விகாரம். (1)

(64) தகைமதியெழிலைவாட்டுந்தாமரைப்பூவினங்கட்
புகைகதுதியழலவாட்கட்பொன்னாள் புல்லநீண்ட
வகைமலிவரைசெய்மார் பின்வள்ளலைக் கண்ணவண்டார்த்
தொகைமலிதொறுவையாளுந்தோன்றன்மற்றின்னகூறும்.

இ - ள். தகைமதி எழிலைவாட்டும் — பொலிவமைந்த சந்திரனுக்குத் தன்பொலிவுகெடாமல் அதன்பொலிவைக்கெடுக்கும், தாமரைப்பூவின் அங்க ண்துதி அழலபுகைவாள்கண் பொன்அண்ணாள் — தாமரைமலரின்கண் வசிக் கும் துனியில்நெருப்பெழப்புகையும் வார்போன்ற கண்களையுடைய இலட் சுமி, புல்லநீண்டவகை மலிவரைசெய் மார்பின்வள்ளலைகண்டு—பொருத்தப் பருத்தபொருளின் பகுதிநிறைந்த மலையையொத்த மார்பினையுடைய சீவக ணைப்பார்த்து, வண்தார்தொகை மல்தொறுவை ஆளும்தோன்றல்—செழித் தமூல்லைமலர் மாலையையணிந்த கூட்டமிக்க பசுக்களையாளும் நந்தகோன், இன்னகூறும்—இத்தன்மையாகிய சொற்களைக்கூறுவான்.

ந - ரா. தான்மதிக்குக்கெடாதே மதியைத்தான்கெடுக்கும் பொற்றா மனாயிற் நிருப்பொருந்தும்படி பெருத்த மார்பினையுடைய வள்ளலைக்கண்டு

சிலமொழிகளைக் கூறாநிற்கும் நினாயையானூர் ஷண்டாரா யுடைய நந்த கோன் என்க.

வகைஎன்றது மலைபடுதி ரவியங்களை. சந்திரனைக்கண்டு தாமனாகுவித லால் இறுதெய்வத்தன்மையதென்பார் தகைமதியெழிலுவாட்டு மெனக்கூறி னார். மற்றஅசைநிலை. இன்னபண்பின்மேல்நின்ற சுட்டடியாகப்பிறந்த குறி ப்புவினைமுற்றுப்பெயர். இசுட்டிடைச் சொற்பகுதி, னகரமெய்விரித்தல்லி காரம், னகரமெய்ச்நதி, அவிசூதி.

(55) கேட்டிதமறக்கநம்பிகேண்முதற்கேடுகுழந்த
நாட்டிறைவிசையென்னுநாறுபூங்கொம்பனாளை
வேட்டிறைபாரமெல்லாங்கட்டியங்காரன்நன்னைப்
பூட்டிமற்றவன்றனவேபொறிமுதலடர்க்கப்பட்டான்.

இ - ன். நம்பிஇது கேட்டுமறக்க—ஆணிச்சிறவனே இதனைக்கேட்டுமற ப்பாயாக. இன்னகேள்—இத்தன்மையையுடைய இரண்டுமொழிகளைக்கே ளாய், விசையென்னும்நாறுபூங்கொம்பு அன்னாளை—விசையென்னு மணங்க மழும்பூங்கொம்பையொத்தவனை, வேட்டு—கல்லியாணஞ்செய்து. முதல்நாடி கேடு குழந்தஇறை—தனக்குமுன்னே நாட்டிற்குக் கெடுதிசூழ்ந்த சச்சந்தன், இறைபாரம்எல்லாம் கட்டியங்காரன் தன்னுபூட்டி—அரசியற் பாரத்தையெ ல்லாம் கட்டியங்காரனுக்குப்பூட்டி, அவன்தன் ஆல்பொறிமுதல் அடர்க்கப் பட்டான்—அக்கட்டியங்காரனால் உயிரைப்போக்கப் பட்டானாயினான்.

ந - னா. வள்ளிலைக்கண்டு கூறுந்தோன்றல், நம்பி, இதனைக்கேட்டுமற ப்பாயாக, யின்னை இன்னகேட்பாயாக அவ்விரண்டும்யாவையென்னின், கொ ம்பனாளைவிரும்பிப் பல்லுயிரைக் காக்கின்றபாரத்தை யெல்லாம் கட்டியங்கார னைப்பூட்டி, தனக்குமுன்னே நாட்டிற்குக் கெடுசூழ்ந்தஇறை அவனாலேயுயி ரைப்போக்கப்பட்டான் என்க.

இரண்டுமொழிகளாதலால்முன்பாட்டில் இன்னவென்னும்பன்மைப்பா ற்சொல்லைக் கூட்டிக்கேள்எனவும், இருவினையையுஞ் செய்தற்குக்காரணமா னவயிர் ஆதலால் உயிரைப்பொறி முதலெனவுங்கூறினார். வேட்டு இறந்தகா லவினையெச்சம் வேன்பகுதி. மறக்கவியங்கோள்வினைமுற்று மறபகுதி, ககர மெய்ச்நதி, கவிசூதி. எல்லாவுருபோடும் நான்காம்வேற்றுமையுருபு வருத லால்கட்டியங்காரன்நன்னைப்பூட்டியென இரண்டனுருபுதந்தார் “எல்லாவுரு பொடுங்கொள்வோனெழுமே” என்பதுகுத்திரம் “செய்யவந்தவ்வையைக்கா ட்டிவிடும்” என்பதனால்அறிக. பொறிமுதல் என்றது தொல்காப்பியம் சொ ல்லதிகாரம் வேற்றுமை மயங்கியல் “வினையேசெய்வது” ௨௯-ம்கு — இல் “தொழின்முதனிலையே” என்றாற்போலவந்ததுஎன்றார். தொழின்முதனிலை என்றதகுத் தொழிலைக்காரியத்திற்கு முன்னிற்குங் காரணம்என்பதுபொருள், அதுபோல இருவினையாகிய காரியங்களைச் செய்தற்குக் காரணமாய் உயிர்மு ன்னிற்றலால். அவன்றனால் பொறிமுதலடர்க்கப் பட்டான் செய்யப்படுபொ ருளால் முடிந்தமுடிபில் அவன்றனால் என்னும் மூன்றாம்வேற்றுமை வினைமு தலின் பயனிலையாகிய அடர்க்கவென்னும் வினையெச்சம் சச்சந்தனென்னும்

செயப்படுபொருளின் முடிபாகிய பட்டான் என்னும் வினைமுதலின் முடிபாகிய பயனிலையின் முதனிலையைக் கொண்டது. மற்றுள்ளும் இடைச்சொல்காத்தல் என்னும் வினையைமாற்றி நின்றமால் வினைமாற்றுப் பொருளில்வந்தது. (சுரு)

(66) கோவிழுக்குற்றஞான்றேகொடுமுடிவனாயொன்றேநிக்
காலிழுக்குற்றவீழ்ந்தென்கருந்தலைகழியலுற்றேன்
மால்வழியுளதன்றாயின்வாழ்வீனமுடிப்பென்றே
ஆலம்வித்தனையதெண்ணியழிவினுளகன் றுநின்றேன்.

இ - ன். கோல்டிழுக்கு உற்றஞான்று—சச்சந்தன்செக்கோல்ஒழியக் கொடுங்கோல் தலையெடுத்த அப்பொழுதே, கொடுமுடிவனா ஒன்றுவறி—சிகரத்தையுடைய மலையொன்றிலேறி, கால்இழுக்கு உற்றவீழ்ந்து—காலோடிவீழ்ந்து, என்கருந்தலைகழியலுற்றேன்—எனதுஇழிந்ததலைசிதற உயிர்போக்கத்தொடங்கியயான்,மால்வழி—திருமால்போன்றஅச்சச்சந்தன்வழியே, ஆலம்வித்துஅனையது—ஆலம்வித்தைப் போலத்தெறித்து மறைந்துபோய்த்தோன்றும் பின்னையொன்று, உளது அன்றுஆயின்—தோன்றுவதில்லையானால், வாழ்வின்ஐ முடிப்பல்என்று எண்ணி—உயிரைமுடிப்பேனென்றுகருதி, அழிவின்தன் அகன்றுநின்றேன்—வருத்தத்தில்மேம்பட்டுநின்றேன்.

ந - னா. அவனாலு யிரைப்போக்கப்பட்ட அன்றேவரையேறி வீழ்ந்து உயிரைப்போக்கலுற்றயான், மால்வழி ஆலம்வித்தப்போலத் தெறித்துப்போய்மறைந்து பின்னேற்றினதில்லையாயின் உயிரைப்போக்குவென்றே யெண்ணி, வருத்தத்தேமிக்கு நின்றேனென்றானென்க.

கட்டியங்காரன், நந்தகோன்சச்சந்தனோ டிமந்தா னாதலாலிவன் அரசனோடு கட்டியுடையானென்று தன்சுற்றத்தையும் அழிப்பானேயென்று கருதிக் காலிழுக்குற்ற வீழ்ந்தேனாகவென்னாது வீழ்ந்துஎனவும், தேவிக்குப்பின்னையுண்டென்றறிதலால் ஆலம்வித்தனை யதுமால் வழியுளதன்றாயின் எனவும் இதனைமறக்க என்பான்கேட்டிது மறக்கவெனவுங்கூறினான். கருமையென்னும்பண்பு “வெள்ளைப்புத்தி, வெண்கலம் என்றற்போல இழிவின்மேல்நின்றது, வெள்ளைஎன்பது மந்தத்தின்மேலும், வெண்மை என்பது கலப்பின்மைமேலுநின்றற்போல. தலைகழியலுற்றேன் உயர்திணையொசொர்ந்த அஃறிணை உயர்திணை முடிபேற்றது திணைவழுவமைதி. முடிப்பல் தன்மைபொருமையெதிர்காலவினைமுற்று முடிபகுதி, பகரமெய்சந்தி, பகரமெய் எதிர்காலவிடைநிலை, அல்விசுதி. (சுரு)

(67) குலத்தொடுமுடிந்தகோன்றன்குடிவழிவாரானின்றேன்
நலத்தகுதொறுவினுள்ளேனாமக்கோவிந்தனென்பேன்
இலக்கணமமைந்தகோதாவரியெனவிசையிற்போந்த
நலத்தகுமனைவிபெற்றநங்கைகோவிந்தைஎன்பான்.

இ - ன். குலத்து ஒடுமுடிந்த கோன்தன் குடிவழி — தன்குலத்தோடு அழிந்த சச்சந்தனதுகுடியின்வழியே, வாரானின்றேன்—இடைவிடாதுவாரானின்றேன், நலம் தகுதொறுவின்உள்ளேன்—வளத்துக்குத்தக்க இடைநிலத்தி

ஹன்னேன், நாமம்கோவந்தன் என்பேன்—பெயர்கோவந்தனென்று சொல்லப்படுவேன், கோதாவரி என்ன இசை இல்போந்த— கோதாவரி என்று புக்ழா லெங்கும்பரந்த, இலக்கணம் அமைந்த நலத்தருமனைவி—இலக்கணங்ளமைந்த என்செல்வத்துக்குத் தக்கமனைவியானவன், பெற்றநங்கை கோவந்தைஎன்பாள்—பெற்றபெண்ணிற்கிறந்தவன் கோவந்தைஎன்று சொல்லப்படுவான்.

ந - னா. யான், கோன்குடி வழிவாராரின்மேன், இடையிடத்தேன், பெயர்கோவந்த நென்றுகூறப்படுவேன், கோதாவரியென்று கூறிப்புகழா லெங்கும்பரந்த இலக்கணம்மைந்த என்மனைவிபெற்ற நங்கைகோவந்தையென்றுகூறப்படுவான்.

தன்பெயரும் தன்மனையான்பெயரும் புத்திரியின்பெயரும் இதனாகூறப்பட்டன. தொறுபுகுக்கட்டம். அதுதானியாகுபெயராய்த்தானமாகியமூல்லைநிலத்தின்மேல்நின்றது. குலந்தோன்று தலருமைபற்றி முடிந்தவெனவும், அரசன் கோற்கீழ்வாழ்ந் குடிதானுதலால் கோன்குடிவழியெனவும், தன்குடியெல்லாம் இப்பொழுது தானும்நின்றலால் வாராரின்மேன் எனவும், பெண்களுக்குக்கூறிய முப்பத்திரண்டிலக் கணமுமுடைமையால் இலக்கணம்மைந்த வெனவுக்கூறினா நெனக்கூறினார். குறிஞ்சி, பாலை, மூல்லை, மருதம், நெய்தல்என்னும் ஐந்துநிலங்களுக்கு மூல்லை, நடுநிலமாதலால் இடையிடம் எனக்கொள்க. இடையர்எனவந்த பெயர்க்காரணமுமது. வாராரின்மேன், நிகழ்காலத்திலவந்த இறந்தகாலத்தன்மை யொருமையினென்றுவாபகுதி, ரகரவுகரம் விரித்தல்விசாரம், உகரக்கேசுந்நி, ஆநிலநிகழ்காலவிடைநிலை, அனைத்தும் ஒருபகுதி, நாமெய்இடைநிலை, லகரத்திரிபுசுந்நி, என்விசுதி, ஆசாரியையாகக்கொண்டு நில்என்பதை நிகழ்கால இடைநிலையாக்கலுமொன்று.

(சுஎ)

(68) வம்புடையமூலையினுள் மடமகள்மதர்வைநோக்கம்
அம்படியிருத்திநெஞ்சத்தழுத்தியிட்டனையதொப்பக்
கொம்படுதுகப்பினுனைக்குறையிரந்துழந்துநின்ற
நம்படைதம்முடெல்லாநகைமுசமுழிந்துநின்றேன்.

இ - ள். வம்புடையமூலையினுள் என்மடமகள்மதர்வைநோக்கம்—கச்சினையணிந்ததனத்தையுடைய என்புத்திரியினதுமதர்த்தபார்வையானது, அம்புஅடி இருத்தி—அம்பினைத்தோளினடியிலேசெல்லலித்து, நெஞ்சத்து அழுத்தியிட்டனையதுஒப்ப—மனத்திலழுத்தியதன்மையையொத்தலால், கொம்புஅடுதுகப்பினுனை குறைஇரந்து—பூங்கொம்பினையொத்த இடையையுடைய அக்கோவந்தையைப்பெறத்தமதுகுறைகூறிவேண்டி, உழந்துநின்ற நம்படைதம்உள் எல்லாம்—வருந்திநின்ற நமது ஆயரிடத்தெல்லாம், நகைமுகம் அழிந்துநின்றேன்—முகமலர்ச்சியில்லாமல் மறுத்துநின்றேன்.

ந - னா. மூலையினுளாகிய என்மகள்நோக்கம், எல்லார்க்கும் அம்பைத்தோளடியிலே சொல்லவலித்து நெஞ்சிலேயழுத்திய தன்மையையொத்தலாலே, அந்துகப்பினுனைப்பெற வேண்டுமென்று வருந்திநின்ற நம்ஆயரிடத்தெல்லா முகச்செவ்வியின்றி மறுத்துநின்றேனென்க.

தான்சேவகனுக்குத் தன்மகளைக்கொடுக்க நோந்ததால் அவனையுளப்படுத்தி நம்படை என்றதால் வழாநிலை. சேவகன் தன்மகளைவிரும்பி மணம்புரிதற்கு இவ்வாறு சிறப்பித்துத் தன்மகளைக் கூறினான் என்பதாகருத்து. மதர்வைதொழிற்பெயர் மதர்பகுதி, வைபுடைபெயர்ச்சிவ்குதி. நோக்கம் கருவிப்பொருளில்வந்த தொழிற்பெயர் நோக்குபகுதி, உகரக்கேசேந்தி. அம்விகுதி. ஒப் பகாரணப்பொருள் மேலநிற்றலால் இறந்தகாலவினையெச்சம்ஓ இடைச்சொற்பகுதி, பகரமெய்விரித்தல்விகாரம், பகரமெய்ச்ந்து, ஆவிகுதி. உழந்து இறந்தகாலவினையெச்சம் உழபகுதி. முதல்கினைக் கொற்றுமை யுண்மையால் சினைவினையமுதல் மேலேற்றிமுகமழிந்துநின்றேன் என்றார். (சுஅ)

(69) பாடகஞ்சுமந்தசெம்பொன்சிலம்படிப்பரவையல்குல்
குடகமணிந்தமுன்கைச்சுடர்மணிப்பூணிணுளை
ஆடகச்செம்பொற்பாவையேழுடன் தருவணை
வாடலில்வதுவைகூடி மணமகளுகவென்றான்.

இ - ள். ஐய—சேவகனே, பாடகம்செம்பொன்சிலம்படி சுமந்தஅடி—பாடகத்தையுஞ் செவந்த பொன்னாலமைந்த சிலம்பினையுமணிந்த காலையும், பரவையல்குல்—பரந்த அல்குலையும், குடகம் அணிந்தமுன்கை—வளையலையணிந்த முன்கையையுமுடைய, சுடர்மணிப்பூணிணுளை—விளங்குமித்திரமழுத்திய ஆபரணத்தையுடைய எண்புத்திரியினே, ஆடகம் செம்பொன்பாவை ஏழ்உடன்தருவன்—ஆடகமென்னுஞ் செவந்தபொன்னாற்செய்த பதுமையேழுடன்கொடுப்பேன், வாடல்இல்வதுவைகூடி மணமகன் ஆகஎன்றான்—குறைவற்றமணஞ்செய்து மணமசனாகக் கடவாயென்று நந்தகோன்கூறினான்.

ந - னா. ஐயனே, அடிமுதலியவற்றையுடைய கோவந்தையைப் பாவையேழுடனே தருவேன், குறைவற, மணம்பொருந்தி மணமகளுவாயாகவென்றானை.

முன்னர் இன்னகேள் என்றதுஇச்செய்யுளின்கருத்தையென்கொள்க. ஆடகம், கிளிச்சிறை, சாதரூபம், சாம்பூதம் என்னும்நால்வகைப்பொன்னுள் ஆடகம் ஒருவகையாதலால் ஆடகச்செம்பொன் என்றார். இது ஆடகமென்னுஞ் சிறப்புப்பெயர் பொன்னென்னும் பொதுப்பெயரை யிசேடித்துவந்த இருபெயரொட்டிப் பண்புத்தொகை நிலைத்தொடர். (சுக)

வேறு.

(70) வெண்ணெய்போன்றாநினியன்மேம்பால்போற்றீஞ்சொல்லன்
உண்ணவருக்கியவாநெய்போன்மேனியன்
வண்ணவநமுலைமாதர்மடநோக்கி
கண்ணுங்கருவிளம்போதிரண்டேகண்டாய்.

இ - ள். வநம் வண்ணம் முலைமாதர் மடமைநோக்கி—சந்தனக்கோலத்தின் வண்ணமமைந்த தனத்தையும் விருப்பஞ்செய்ய முகிராத பார்வை உடைய முடைய எண்புத்திரி, வெண்ணெய்போன்ற ஊறு இனியன் — வெண்ணெயைப்போலக் குழைந்து இனியபரிசுத்தையுடையவன், மேவும்பால்போல திஞ்சொல்லன் - விரும்பும்பாலையொத்த இனியசொல்லையுடையவன், உண்ண

உருக்கிய ஆம் நெய்ப்பால் மேனியள்—உண்ணும்படி யுருக்கிய அமைந்த புத் துருக்கு நெய்ப்பாலநறுமணங்க மழுமேனியையுடையவள், கண்டம் (இவையன்றி) அவள் கண்களும், கருவிளம்போது இரண்டு ஏகண்டாய்—கருவிள மலிரண்டே காணும்.

க - னா. முலையினையுங் காதலினையுமுடைய மடநோக்கி, வெண்ணெய் போற்குழைந்தினியள், சொல்லள், மேனியள், அவையன்றி யவள்கண்களும் பூவிரண்டேகாண்.

கண்டாய் தெளிவுபற்றிவந்த காலவழுவமைதி. ஊறு இனியள் விருதி பிரித்து இனிய ஊறன் எனக்கொள்க, “கொடிச்சேவலான்” என்றாற்போல் மேவும் என்னும் பெயரொச்சத்தி னீற்றயலுயிர் மெய்யோடுகெட்டு மேம்பால் எனநின்றது. மேவல் விரும்பல். (எ0)

(71) குலநினையல்லம்பிகொழுங்கயற்கண்வள்ளி
நலனுநர்ந்தானன்றேநறுந்தார்முருகன்
நிலமகட்குக்கேள்வனுநீணினாநப்பின்னை
இலவலர்வாயின்னமிர்தமெய்தினுனன்றே.

இ - ன். நம்பி—சிவகனே, நறுந்தார்முருகன்—நறுமணங்க யமுமாலைய ணிந்த முருகக்கடவுள், கொழுங்கயல் கண்வள்ளிநலன் நுகர்ந்தான் அன்று ஏ —கொழுவியகயல்போன்ற கண்களையுடைய வள்ளிநாச்சியாரின்பத்தை நுகர் ந்தானல்லவா, நிலமகட்கு கேள்வன்உம்—பூதேவிக்கு நாயகனாகிய திருமாலும், நீள்நினாநப்பின்னை இலவு அலர்வாய்தின் அமிர்தம் எய்தினான் — மிக்கபசுக் கூட்டத்தையுடைய சிறந்தபின்னைப் பிராட்டியின் முள்ளிலவின் மலர்போன் றவாயிலுள்ள இனிய அமிர்தத்தை நுகர்ந்தானல்லவா, குலம்நினையல்—குல த்தில் உயர்வுதாழ்வு கருதாதொழிக

ந - னா. யாமறிய முருகன் வள்ளி நலநுகர்ந்தானன்றே, திருமால்பி ன்ணையைப் புணர்ந்தானன்றே, குலத்திற் றுழ்வுகருதாதொழிக.

நச்சென்னை, நப்பாலத்தன். நக்கிரன் என்பவற்றில்நகரம் சிறப்புப்பொ ருளையுணர்த்தும் ஓரிடைச்சொல்லாய்நிற்றல்போல நப்பின்னையென்பதில் நக ரமும் சிறப்புப்பொருளையுணர்த்தும் ஓரிடைச்சொல்லாய் நின்றது. நமது பின்னையென்னும் பொருள்மேல்நின்றால்நம்பின்னை என்றதுநப்பின்னையென வலிக்கும் வழிவலித்தல் எனக்கொள்க. நினையல் எதிர்மறையியங்கோள்வி னைமுற்று நினையுதி, யகரமெய்சந்தி, அல்விசுதி. முன்னிலையொருமையெ திர்மறையெவல்லவரில் நினையாதேயெனப் பொருள்கொள்க. (ஏக)

(72) சேதாநறுநெய்யுந்தீம்பாற்சுமைத்தயிரும்
பாதாலமெல்லாநிறைத்திடுவன்பைந்தாரோய்
போதார்புனைகோதைகுட்டுன்னடித்தியை
யாதாவதெல்லாமந்ந்தருளியென்றான்.

இ - ன். பைந்தாரோய்—பசியமாலையையுடையாய், ஆவதுயாத (நீம ணம்புரிந்தால்) இதனால் வருந்திங்குயாது, எல்லாம் அந்ந்தருளி—நான்சொ ல்லியதையெல்லாந் திருவுளம்பற்றி, உன் அடித்தியையோது ஆர் புனைகோ

தைகுட்டு—உன்னடிச்சியை மலரால்நிறைய அலங்கரித்த மாலைகுட்டாய் (குட்டுமிடத்துக் கல்யாணஞ்செய்தற்குச் சிறிதும்நாடுவென்கேன்) சேதாநறுநெய் உம் தீம்பால் சுமைதயிர்உம்—பசுவின்று மணங்கமழுநெய்யையும் இனியபா லையும் ஆடையையுடைய தயிரையும், பாதாலம் எல்லாநிறைத்திடுவன் என் றான்—பாதாளங்கலையெல்லாம் நிறைப்பேனென்று கூறினான்.

ந - னா. யாது ஆவது, யான்கூறினவெல்லாம் நிருவுளம்பற்றி நினை. டிச்சியைக் கோதைகுட்டுவாயாக, குட்டுமிடத்துக் கல்யாணஞ் செய்தற்குச் சிறியேனல்லேன், நெய்யும் பாலும் தயிரும் பாதாளமெல்லா நிறைப்பேனெ ன்றானென்க.

மணமகனாகக் கடவாயென்ற வீடத்துச் சீவனனுக்கு முகமலர்ச்சி காணு மையாலிது கூறியுடம்படுத்தினுனென்பது கருத்து.

சேதாவென்றசெய்யுள் குலநினையல் என்னுஞ் செய்யுளுக்கு முதலிலுள் ளது, அதனைப்பின்னவைத்தது பொருளியைப்புரோக்கி. சுமை ஆடை. அடித்தி அடிமைபகுதி, தகரமெய் பெயரிடைநிலை, தகரமெய்ச்சந்தி, இவிகுதி. அடிச்சியென்றவிடத்துச் சுகரம்பெயரிடை நிலையாகக்கொள்க. சேதா செந் நிறமமைந்தபசு,வருமொழி உயிரானவழிசெம்மையென்னும்பகுதி, ஈறகெட்டு முதனீன்முகரம் தகரமெய்யாகத்திரிந்து நின்றது. நிறைத்திடுவன் எதிர் காலத்திலவந்த பிறவினைத்தன்மை யொருமை வினைமுற்று நிறைத்து பிறவி னைப்பகுதி, உகரக்கேசெந்தி, இடுபகுதிப் பொருள்விகுதி, அனைத்தும் ஒருப குதி, வகரமெய் எதிர்காலவிடைநிலை, அன்புதியனபுகுதலால்வந்த தன்மை யொருமைவிகுதி. நின் உன்ன வந்தது மருஉ.

(எஉ)

வேறு.

(73) கன்னியர்குலத்தின் மிக்கார்க்குந் முலைக்கன்னிமாற்ப
முன்னினர் முயங்கினல்லால்முறிமிடைபடலைமலைப்
பொன்னிழைமகளிரொவ்வாதவரைமுன்புணர்தல்செல்லார்
இன்னதான்முறைமைமாந்தர்க்கெனமனத்தெண்ணினானே.

இ - ன். முறிமிடை படலைமலை பொன்னிழைமகளிர் (நம்குலத்தோர்) தளிரால்நெருங்கிய மாலையினையும் மலராற்றொடுத்த மாலையினையும் பொன் னாற்செய்த ஆபரணத்தையுமுடைய பெண்களை மணஞ்செய்யுமிடத்து, கன் னியர் குலத்துஇன் மிக்கார்க்குந் முலைக்கன்னிமாற்பம் — கன்னிப்பெண்களுள் மேம்பட்ட குலத்திற்குள்ளுந்ரிய பெண்களது முத்துவடத்தால் விளங்குந்தன த்தையுடைய அழியாதமார்பை, முன்னினர்முயங்கின் அல்லாமல்—எதிர்ப் பட்டுக்கலந்தாலல்லாமல், ஒவ்வாதவரஐ முன்புணர்தல் செல்லார்—தங்குலத் திற்கு ஒவ்வாதவரைமுற்படமணஞ்செய்யமாட்டார்கள், மாந்தர்க்குமுறைமை இன்னதுஎன (தேவர்க்கொழிய) மக்கட்பிறப்பினர்க்குமுறைமையித்தன்மை யதாயிருந்ததுஎன்று, மனத்துஎண்ணினான்-தன்மனத்தினிடத்தேபதுமுகளை நினைத்தான்.

ந - னா. நங்குலத்தோர்வகைமாலையினையும் இழையினையுமுடையமகளி ரைவரையுமிடத்து, கன்னியரிட்குலத்தின் மிக்காருடைய அழியாதமார்பத்

தையெதிர்ப்பட்டாராய் முயங்கினல்லது, தங்குலத்திற்கு ஒவ்வாதானா முற்படவனாயார், அதுவும் அன்றித்தேவனாயொழிய மக்கட்கு முறைமை இத்தன்மையாயிருந்ததெனக் கருதிப்பின்பு, தன்மனத்தினிடத்தேபது முகனுக்குக் கொடுப்பதாக எண்ணினான் என்க.

தேவர்க்கு முறையிலையென்பார் தேவனாயொழிய என்றார். கதிர் என்றருநிப்பால் முத்துவடம் வருவிக்கப்பட்டது. முன்னினர் முற்றெச்சம். அல்லாமல் மகரம் இடைக்குறை. மாந்தர் பன்மைச்சொல், ஒருமையில் வாராது. (எஃ)

(74) கோட்டிளங்களிறுபோல்வான் நந்தகோன் முகத்தைநோக்கி
மோட்டிளமுலையினுணின்மடமகனைக்குமாமான்
சூட்டொடுகண்ணியன்றேயென் செய்வானிவைகள் சொல்லி
நீட்டித்தல்குணமோவென்று நெஞ்சுகங்குளிர்ப்பச்சொன்னான்.

இ - ன். கோடு இளங்களிறுபோல்வான் — கொம்பினையுடைய இளமைதங்கிய யானையைப்போத்த சீவகன், நந்தகோன் முகத்தைநோக்கி—நந்தகோன் முகத்தைப்பார்த்து, மோடு இளமுலையினுள் நின்மடமகன் — உயர்ந்த முகிராத தனத்தையுடைய உனது புத்திரி, மாமான் எனக்கு சூட்டுகெடுகண்ணி அன்று—மாமான் எனக்குச்சூட்டினோடு கண்ணியல்லவா, இவைகள் சொல்லிநீட்டித்தல் செய்வானென்—இவைகளைப்பேசிக் காலத்தைப்போக்குவானென், குணம்ஒ என்று—இவை குணமாவென்று, நெஞ்சு அகம் குளிர்ப்பச்சொன்னான்—நெஞ்சிடங்குளிரும்படி சொன்னான்.

ந - னா. களிறுபோல்வான், நந்தகோன் முகனைப்பார்த்து, முலையினளாகிய நின்மகன் மாமான் எனக்குச்சூட்டொடு கண்ணியல்லவோ, இவைகள் சொல்லி நீட்டித்தல் செய்வானென், அது குணமாவென்று நெஞ்சிடங்குளிரும்படி கூறினான் என்க.

பதுமுகனுக்குக் கொடுப்பதாகத் தன்மனத்தேகருதுதலால் நின்மடமகன் மாமான் எனவும், இடுத்தன்மையன்றிச்சூட்டுத் தன்மையோடுகூடிய கண்ணியல்லவோவென்றும், நெற்றிச்சூட்டுத் கண்ணியுமல்லவோவென்று மிரண்டு பொருள்படச் சூட்டொடு கண்ணியன்றேயென்றுங் கூறினான். இவ்வாறுகூறவே “மார்பிற்கு மாலையிடுகவென்றுத் தலைக்குக் கண்ணிசூட்டுக வெனவுங் கூறினான். இவ்வாறுகூறவே “மார்பிற்கு மாலையிடுகவென்றுத் தலைக்குக் கண்ணிசூட்டுகவென்றும்” பெருமபான்மையும் வழக்குநடத்தலின். தலைமேல் சூட்டப்படுங் கண்ணியல்லவோவென்று சொன்னானாக நந்தகோன் நினைத்தான் எனவும், நெற்றிச்சூட்டுப் புருடர்க்கு ஆகாததன்மையும் கண்ணி புருடர்க்கு ஆகுந்தன்மைபோலத் தங்குலத்திற்கு அவனைமணஞ்செய்தல் சிறிதும் பொருந்தாமையால் சூட்டின் தன்மையும், பதுமுகன் குலத்திற்குச்சிறிதுபொருந்துதலால் கண்ணியின் தன்மையுமுடையனென்று சீவகன் நினைத்தான் எனவும் பொருள்படுதல்காண்க. பதுமுகன் வணிகர்குலமாதலால் ஆயரிலும் வானிகர்குலம்வாரிருத்தலின் பதுமுகன்குலத்திற்குச் சிறிதுபொருந்தும் என்றது. மாமான் எனக்குச்சூட்டொடு கண்ணியன்றே யென்றதற்குத் தனக்கு

ஆகாமையால் எனக்குப்புலாலும், பதுமுகற்கு ஆதலால் பூமாலையும்ல்லவா எனப்பொருள்கொள்ளுதலும் ஒன்று. எனக்கும் ஆமான்ருட்டு இனியெனக்கும் காட்டுமாட்டிண்குட்டு எனப்பொருள்கொள்ளுதலும் ஒன்று. நெஞ்சகம் நெஞ்சினது இடமெனவிரிதலால் ஆறும்வேற்றுமைத்தொனகநிலைத்தொடர். உபமேயத்தையுணர்ந்துஞ்சொற்களாற்குறித்தறிதற்குத்தகுதியாகச்சூட்டொடு கண்ணியன்றே என்றது குறிநிலையணி. (௭௪)

(75) தேன்சொரிமுல்லைக் கண்ணிச்செந்துவராதையாயர்
கோன்பெரிதுவந்துபோகிக்குடைதயிர்குழம்பப்புக்கு
மான்சுறிகற்றகூழைமெளவல்குழம்பியிலைப்பந்தர்
கான்சொரிமுல்லைத்தாரான்கடிவினைமுடிசுவென்றான்.

இ - ள். தேன்சொரிமுல்லை கண்ணிசெந்துவர் ஆடை ஆயர்கோன்—தேனைச்சிந்து முல்லைமலர் மாலையையும் செவந்தது வருட்டிய ஆடையையுமுடைய இடையர்க்கரசனாகிய, கான்சொரிமுல்லைதாரான்—வாசம்வீச முல்லைமாலையையணிந்த நந்தகோன், பெரிது உவந்துபோகி — மிகவு மகிழ்ந்து சென்று, மான்சுறிகற்ற கூழைமெளவல்குழம்பியிலைப்பந்தர்—மான்கள் கடித்தலைக்கற்ற சிறுபுதலாகிய மல்லிகைகுழந்த இருவாட்சிப்பந்தலில், குடைதயிர்குழம்பப்புக்கு—கடையுந்தயிர்கலங்கவொலிக்கப்புகுந்து, கடிவினைமுடிசு என்னான்—கல்யாணமுடிவதாகவென்று கூறினான்.

ந - னா. முல்லைத்தாரானாகிய ஆயர்கோன் உவந்துபோய்ப்புக்குப்பந்தரிலே கடிவினைமுடிவதாக வென்றானென்க.

தயிர்குழங்கப்போதல் நன்னிமித்தம் ஆதலால் குடைதயிர்குழம்பப்புக்கு என்றார். குடைதயிர்குழம்பப்புக்கு என்னும் பாடத்துக்குத் தயிர்கடைதலால் ஓசைநெருங்க என்பதுபொருள். தயிர் உடையுப்போது ஓசையெழுதலால் தயிர்குழம்ப என்றார். குடைதல் கடைதல். பந்தல் பந்தர் இறுதியிலைப்போலி. குழம்ப நிகழ்காலவினையெச்சம் குழம்புகுதி. (௭௫)

(76) கனிவளர்கிளவிகாமர்சிறுதுதல்புருவங்காமன்
குனிவளர்சிலையைக்கொன்றகுவினைக்கண்கயலைக்கொன்ற
இனியுளரல்லராயொனச்சிலம்பரற்றத்தந்து
பனிவளர்கோதைமாதர்பாவையைப்பரவிவைத்தார்.

இ - ள். கனிவளர்கிளவி — சுவைபழுத்துவளருஞ் சொல்லையுடைய கோவிந்தையின், காமர்சிறுதுதல் புருவம் — விருப்பஞ்செய்துஞ் சிறியநெற்றியும் புருவமும், காமன்குனிவு வளர்சிலையையொன்ற—மன்மதனது வளைந்தவில்லைக்கெடுத்தன, குவினைக்கண்கயலைக்கொன்ற—குவினைமலர்போன்ற கண்கள்கயலைக்கெடுத்தன, ஆயர் இனி உளர் அல்லர் என்னசிலம்பு அரற்ற — ஆயர்கள் இவற்றைக்கண்டு இனியுரோடிருப்பாரல்லொன்று சிலம்புகளொலிக்க, பாவையைபனிவளர் கோதைமாதர்த்தந்து—பதுமைபோன்ற அக்கோர்விந்தையைக் குளிர்ந்த கூந்தலையுடைய தோழிப்பெண்கள் கொண்டுவந்து, பரவிவைத்தார்—தெய்வத்தைவணங்கி மஞ்சனச்சாலையிலவைத்தனர்.

ந - னா. மாதர், கனிந்தமைதோற்றுகின்ற கிளவியையுடையாளுடை

யறுதலும் புருவமுஞ் சிலையைக் கெடுத்தன, கண்கயிலைக் கெடுத்தன, இப்பருவங்கண்டு ஆயருயிர் கொண்டிருப்பாரல்லவென்று சிலம்பொலியாநிற்கப் பாவையைத்தந்து பரவிலைத்தார் என்க.

காமமருவு காமர்தொகுத்தல். குனிவு குனிதொகுத்தல் விகாரம். அரற்றிகழ்காலவினையெச்சம் அரற்றுபகுதி. (எசு)

(77) நாழியுளிருதுநாகான்கன்றுதின்னொழிந்தபுற்றோய்த்
துழிதோறூவுந்தோழும்போன்றுடன்மூக்கவென்று
தாழிருங்குழலினுநெய்தலைப்பெய்துவாழ்த்தி
மூழைநீர்சொரிந்துமொய்கொளாய்ச்சியராட்டினாரே.

இ - ன். மொய்கொள் ஆய்ச்சியர்—நெருங்கிய இடைப்பெண்கள், தாழ்ந்துருங்குழலினுநெய்தலைபுடைய கோவிந்தையை, ஆடும் தோழும்போன்று—பசவுந்தொழுவும்போல, ஊழிதோறு உடன்மூக்க என்று வாழ்த்தி—ஊழிதோறு முன்கணவனு நீயுஞ்சேர மூப்படையக் கடவீரென்று ஆசிவசனங்கூறி, நாழிஉள் இருதுநாகு ஆன்கன்றுதின்ன ஒழிந்தபுல்தோய்து—நாழியிலிருந்த நெய்விழுதை நாகாகிய பசவின்கன்றுதின்னுகழித்தபுல்லினுல்தோய்த்து, நெய்தலைப்பெய்து—அந்நெய்யைத் தலையிலேவார்த்து, மூழைநீர்சொரிந்து ஆட்டினார் — முகவையால் நீர்முகந்து பெய்துமங்கள நானஞ்செய்வித்தார்.

க - னா. ஆய்ச்சியர், குழலினுளைப் பசவுந்தொழுவும்போலே யூழிதோறும் நீயும் உன்கணவனுஞ்சேர மூப்பீராகவென்று வாழ்த்தி, நாழியுளிருந்த நெய்விழுதை நாகாகிய பசவின்கன்றுதின்னொழிந்தபுல்லாலே தோய்த்து, அந்நெய்யைத் தலையிலேவார்த்து. மூழையாலே நீரைச்சொரிந்தாட்டினார் என்க.

மூழைமுகவை. இதுநெய்யளக்கும் ஒருவகைக்கருவி. இதுதலை மங்களானஞ்செய்வித்தார் என்பதுகூறப்பட்டது. மங்களானஞ்செய்விக்கும் போது இவ்வாறுசெய்வித்தல் அவர்கள்மரபுக்குரிய இலக்கணமாதலால் இது சாதித்தன்மையணி. நெய் என்பதன்முதலில் அகரச்சுட்டுத் தொகுத்தல். மூக்கவியங்கோள் வினைமுற்று மூபகுதி, ககரமெய்ச்சுதி, கவிருதி. நாகுஆன்கன்று நாகென்னும் பொதுப்பெயர் ஆன்கன்றென்னுஞ் சிறப்புப்பெயரை விசேடித்துவந்த இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை நிலைத்தொடர். நாகு என்பது, ஓரறிவுயிர்முதல் ஐயறிவுயிர்க்குஞ்செல்லம் இளமைப்பெயர். (எஎ)

(78) ஏறங்கோண்முழங்கலாயொடுத்துக்கொண்டேகிழுதூர்ச்

சாமெங்குமயரப்புக்குந்தகோன்றன்கையேந்தி

வீறுயர்கலசநன்னீர்சொரிந்தனன்வீரனேற்றான்

பாறுகொள்பரிதிவைவேற்பதுமுககுமாரற்கென்றே.

இ - ன். ஏறங்கோண்முழங்க—முல்லையிலப்பறைமுழங்க, ஆயர் எடுத்துக்கொண்டு—ஆயர்களவனைச் சிவிகையி லெடுத்துக்கொண்டு, மூதுணர் எங்கு உம் சாறு அயரஎன—தொன்றுதொட்டுள்ள ஊடொங்கும் விழவுசெய்ய ஊர்க்கோலஞ்செய்து, புக்கு (கந்துக்கடன்வீட்டில்) புகுதலால், நந்தகோன் வீறு

உயர்கலசம் தன்கைவந்தி—நந்தகோனுவன் நிகரில்லாத அழகில்மிக்க கலசத்தைத் தன்கையிலேந்தி, நலநீர்சொரிந்தனன்—தானாவார்த்தனன், பாறுகொள் பரிதிவைவேல்பதுமுக குமரற்கு என்று வீரன்வற்றான் — பருந்துகள் சுழலும் சூரியனைப்போலும் ஒளிவாய்ந்தகூரியவேலையேந்திய பதுமுகனுக்கு நின்மகள் உரியவனென்று சேவகன்சொல்லியேற்றனன்.

ந - றா. ஆயர் ஏறுகோட்பறை முழங்காநிற்க, அவனையெடுத்துக் கொண்டு மூதுடொங்குஞ் சாறயரவேகிப் பின்பு கந்துகண் மனையிலே புருதவின், நந்தகோன் தன்கையிலே கலசத்தையேந்தி நீராச்சொரிந்தான், வீரனும்பதுமுகற்கென்றுகூறி யேற்றானென்க.

வீறுவேறென்றிற்கு இல்லாதஅழகு. இதனால் கல்யாணஞ்செய்தது கூறினர். புக்கு என்னும் இறந்தகாலவினையெச்சம் காரணகாரியப்பொருள் மேல்நின்றது. பகைவருன்செறிதலால் பாறுகொள் எனவும், சூரியன்புறவிருளையோட்டுதல் போற்பகையிருளோட்டுதலால்பரிதிவேல் எனவும்கூறினர்.

(79) நெய்விழைபுகம்பொற்றோடுநிழன்மணிக்குழையுநீவி

மைவிரிசூழலினுமைங்கலக்கடிப்புச்சேர்த்திப்

பெய்தனர்பிணையன்மாலையோரிலைச்சாந்துபூசிச்

செய்தனர்சிறுபுன்கோலந்தொறுத்தியர்திகைத்துநின்றார்.

இ - ள். மைவிரிசூழலினுமை—மேகம்போலக் கருநிறம்பரந்த கூந்தலையுடைய கோவிந்தையை, நெய்விழை புகம்பொன்றோடும் — நெய்விழையால் வந்த பசியபொன்னுலாகிய தோட்டையும், நிழல்மணி குழைஉம்நீவி—ஒளியமைந்த இரத்தினங்களிழைத்த குண்டலத்தையுநீக்கி, மங்கலம்கடிப்புச்சேர்த்தி—மங்கலத்திற்குரிய குதம்பையையிட்டு, பிணையல் மாலையெய்தனர் — மாலையுட்டி, ஓர் இலையாந்துபூசி சிறுபுன்கோலம்செய்தனர் — ஒரிலையிற்கொண்டு வந்த சந்தனத்தையும்கூசிச் சிறியமங்கலக் கோலஞ்செய்தார்கள், தொறுத்தியர் திகைத்துநின்றார் (அதுகண்டு) ஆய்ச்சியர் மயங்கினின்றார்கள்.

ந - றா. கருமைவிரிந்த குழலினுமை, நெய்விழையாலுண்டான பொற்றோட்டையுங் குழையையுநீக்கி மங்கலமான கடிப்பிணையையிட்டு மாலையையிட்டனராய், ஒரிலையிலிவிதித்துவந்தசந்தனத்தையும்கூசிக்கோலஞ்செய்தார், அதுகண்டு ஆய்ச்சியர் திகைத்துநின்றார் என்க.

“சந்திரபாணித்தகைபெறு கடிப்பிணை” என்றார்பிறரும். பெய்தனர் முற்றெச்சம். நீவி இறந்தகாலவினையெச்சம் நீபகுதி, பகுதியல்லாதனவெல்லாம் இடைச் சொல்லாதலால் “இடையுரிவடவோவின்” என்ற கு—ஆல் வந்த வகரமெய்ச்நிதி, இஞ்ச்சலிகுதி. இதனடியாக நீத்தல், நீத்த, நீத்து, நீத்தான் என வினைவிதப்பங்கள் வரும். (எக)

(80) தீம்பாற்கடலைத்திராபொங்கக்கடைந்துதேவர்

தாம்பாற்படுத்தவமிர்தோதடமாலேவெய்த்தோள்

ஆம்பாற்குடவர்களோவென்றறிவைநைய

வோம்பாவொழுக்கத்துணர்வொன்றிலனையினே.

இ - ள். தேவர் தீம்பாற்கடலை திராபொங்கக் கடைந்து—(பதுமுகன்) தேவர்கள் இனியபாற்கடலை அலையெழுக்கடைந்து, தம்பால்படுத்த அமிர்துஞ்—தம்மிடத்தகப்படுத்திய அமிர்தமோ, அம்பால் குடவர்களுக்கு என்று—அழகிய பாலையுமுடைய ஆயர்மகளோவென்று நயப்புணாகூறி, தடமாலேவெய்த்தோள் அறிவை (இரண்டாயிரம் பசுக்களோடும் பொற்பாவையேழோடும்வந்த) பெருமைவாய்ந்தமலர்மாலையினையு மூங்கிலையொத்ததோளையுமுடையகோவிந்தை, ஓம்பாத ஒழுக்கத்துநைய—நீக்கவொண்ணாதபுணர்ச்சி யொழுக்கத்திலவசமாக, உணர்வுஒன்றுஇலன் ஆயினான்—தானும்அறிவுமயங்கினான்.

ந - னா. இவன் தேவர்கடலைக்கடந்து தம்மிடத்தே யகப்படுத்த அமுதமோ, அன்றி அழகியபாலையுடைய இடையர்மகளோ, என்று நயப்புணைத்துப்பின்னும் பரிகரிக்கவொண்ணாத புனர்ச்சியொழுக்கத்திலே மாலையினையுந் தோளினையுமுடைய அரிவை அவசமாகத் தானும் அறிவுமயங்கினான் என்க. கடைகிறகாலத்தில் அலையெழுதலால் திணாபொங்க எனவும், தன்மனத்திற் கழிபெருங்காதலுடையவனுய்த் தன்னயப்புணைத்தலால் நயப்புணாயென னுந் துறைதோன்றத் தாம்பாற்படுத்த வயிர் தோவெனவும், ஆம்பாற்குட வர்மகளோ வெனவுகூறினார். திணாவின்முதற்பொருளில்வந்த இகரவிகு தியொடுபுணர்ந்து குன்றிய தொழிற்பெயர். தம் தாம், அம் ஆம் நீட்டும் வழி நீட்டல். அமிர்த மரணநீக்குவது. வேய்த்தோன் வடிவத்திற்கு அன்றிநிறத்திற்கும் உவமையாய் நிறநலால் சமுச்சயவணி. “நலத்தகையவட்டு நாகா னுயிரத்திரட்டி நன்பான் - இலக்கணப்பாவையெழுந் கொடுத்தனன்போக” எனமுன்னர்கூறுதலால் இரண்டாயிரம் பசுக்களோடும்பொற்பாவையெழுந் டெவந்த எனவருவித்தாம். (அ0)

தொடர்ச்சி.

“சில்லரிச்சில்மப்பின்” “ஆகமுமிடையும்” “நலத்தகையவட்டு” “கள் வாய்விரிந்த” என்னு முதற்குறிப்புகளையுடைய செய்யுள்கள் பரீட்சைக்கு வி லக்குகளாதலால் விலக்கப்பட்டன.

கோவிந்தையார் வரலாற்றுச்சுருக்கம்.

சிலநாள்கழிந்து சீவகனுக்குப்பதினந்தாண்டுசென்றபின், ஒருநாள் இள வேளிர்நகலத்தில் அரசன்பசுக்கள் இங்குள்ளமலையில்மேயும், அப்போதுநாம் கவரவோமென்று அம்மலையில் வேடர்கள்வந்து நெருங்கியவ்வரசன் பசுக்களைக் கவர்ந்துசெல்ல, அப்பசுக்களைக் காக்கும் ஆயர்கள் அவ்வேடர்களோ டெதிர் த்துப்போர்செய்யும் வலிமைதமக்கு இல்லாமையால் மனம்வருந்தித் துணுக் குற்றுக் கட்டியங்காரணித்து விரைந்துவந்து முறையிட்டார்கள், அப்போது அக்கட்டியங்காரன் சினந்து தன்புதல்வர் நூற்றுவரையும் தன்மைத்துன் ன்மதனையும் நோக்கிரீங்கள் சேனையுடன் சென்று அவ்வேடர்களை வென்று பசுக்களையீட்டுவாருங்களெனக் கட்டினையிட, அவர்கள்சேனையோடு சென்று போர்செய்து அவ்வேடரால் முறியடிக்கப்பட்டுப் புறங்காட்டிவந்தனர். அந்த ஆயர்கள் மீளவந்து நடந்தசெய்தியை அக்கட்டியங்காரனுக்குக்கூற அது கேட்டு அவன்வாளா இருந்தனன்; அதனை யவ்வாய்தலைவன் நந்தகோன் தெரிந்து வருத்தங்கூர்ந்து இப்பசுமந்தையை மீட்டுவருவோர் யாராயினுமாக, அவர்க்கே என்கன்னிகையைக் கொடுப்பேன் என்று எங்கும்பறைசாற் றினன், அதுகேட்டுப் பலவீரர்களும் அவ்வேடருக்கு அஞ்சுவாளாவிருந்தனர் கள், அதனையுந் அச்சீவகன் வஞ்சினங்கூறி யுத்தசன்னத்தனத்தோ முருடன்சென்று அவ்வேடர்கள் ஐம்பத்தாறுயிரவரும் தனக்கு ஒருவகையா லும் பகைவரல்லாமையாலவர்களு யினாச்சூறையாடாது தன்கைவல்லாலச் சுறுத்தி அந்நிலையைமீட்டுவந்து அந்நந்தகோன் வேண்டுகோளின்படி, அவன் மகளை மணம்புரிதல் தன்மரபிற்குப்பொருந்தாதாதலாத் தோழனாகிய பது முகனுக்கு வாணிபத்தால் ஒருவாறியைதலால் மணஞ்செய்துவித்தனன்.

பதுமுகன், சீவகன் தோழர்கள் சித்தன், புத்திசேனன், தேவதத்தன், பதுமுகன் என்னும் நால்வருளொருவன்.

MAHABHARATHYAYA

